

V. ÉVFOLYAM 2. SZÁM
2007 FEBRUÁR

NG4, PLAYSTATION, DREAMCAST, PS2

MEGSZÁLLOTT JÁTEKOSOK MAGAZINJA

576.FT

576 KONZO

PLAYSTATION

(C-12)

Final Resistance

techno
horror

Tartalom

Phantasy Star Online

Vanishing Point

Formula One 2000

Undercover AD2025

Hírek	2
Persona 2: Eternal Punishment (PS)	4
Tunguska (PS)	6
Aqua GT (PS)	8
Lion King: Simba's Mighty Adventure (PS)	9
Batman of the Future Return of the Joker (PS)	10
Ducati World Racing (PS)	11
Bugs Bunny & Taz: Time Busters (PS)	12
Devilman (PS, NTSC)	13
C-12 (PS)	14
Cosmo Warrior Zero (PS, NTSC)	16
Formula One 2000 (PS2)	17
Driving Emotion Type S (PS2)	18
Dynasty Warriors 2 (PS2)	20
Köd-X Chrono Cross Végigjátszás	22
Fighting Vipers 2 (DC)	28
Vanishing Point (DC)	29
Ms. Pac-Man Maze Madness (DC)	30
Tokyo Xtreme Racer 2 (DC)	31
Phantasy Star Online (DC)	32
Daytona 2001 (DC)	34
Charge'N Blast (DC)	35
Pod Speedzone (DC)	36
Sega GT Euro Edition (DC)	37
Sonic Adventure (DC)	38
Undercover AD 2025 Kei (DC)	39
Dreamcast Leltár	40
Carrier (DC)	42
Panzer Front (DC)	44
Giga Wing 2 (DC)	45
Csevegő	46

Sega GT

Dynasty Warriors 2

Persona 2: Eternal Punishment

aktuális 36

dványban megjelent szöveges és
ztrációs anyagok bármilyen módon való
felhasználása csak a kiadó engedélyével
tséges.

1417-9296
nás:
et és Játékkártya nyomda RT
OLDMANN csoport tagja)
ulajdonos: Balogh Zsolt
erkesztő: Martin
erv: Molnár Dénes és Kovács Ildi
ndai előkészítés: Titz Renáta
ágitás: Recent Kft.
ja a Comgame Kft., 1136 Budapest,
ely Gy. utca 17.
Icim: 1389 Budapest, Pf.: 132.
szti a Hírker Rt,
t és alternatív terjesztők
zethető: 576 KByte
game Kft.), 1389 Budapest,
132.
il: 576konzol@576.hu
site: www.576.hu
ap: C-12

Nem is tudom, hogy egy főszerkesztő szájából hogy hangzik a siránkozás, de ebben a hónapban a pokolba kívántam az egész konzoljáték business-! Azt, hogy a PS haldoklik már mindenki tudomásul vette, de hogy semmi érdemleges játék ne érkezen rá, azt azért elkésérítőnek tartom. Ha a C-12 nem futott volna be az utolsó pillanatban, szépen meg lettünk volna löve. Így is alig teltek meg az oldalak, néhány régebbi NTSC-s darabhoz kellett nyúlunk. (Mit szívtunk a screenshot kereséssel!!!)

Aztán itt van ez a hisztéria a Dreamcast körül. Még bele sem lendültek igazán a játékosok, máris kiderült, hogy a SEGA az iszonyú veszteségek miatt leáll a gép gyártásával. Nesztek DC tulajok, ezt kapjátok a lelkesedésetekért cserébe! Persze, igények fűt-fát, hogy programok azért továbbra is lesznek, de hát én ott voltam a Saturn temetésén, így eléggé szkeptikus vagyok. Ha egyszer valami bekrepál, azt kár kozmetikázni...Meg aztán a 10:1-es átlagarány sem biztató a DC progik esetében (gyengébbek kedvéért: 10 szemét, 1 jó)

Éledezik viszont a PS2 piac, habár azok a csodaprogramok, amelyekre mindenki vár, valahogy nem akarnak megérkezni. Mindenesetre a most bemutatásra kerülő DW2 és az F1 2000 már előszele lehet egy új "játékforradalomnak".

Reméljük, hogy a jövő hónapban végre felkavarodik az állóvíz...

Martin

SEGÍTSETEK!

Gyűjteményembe régi típusú, magyar gyártmányú Star Wars figurákat keresek! Minden figura érdekel.
Telefon: 3-49-48-47 Martin

Hírek

www.576.hu

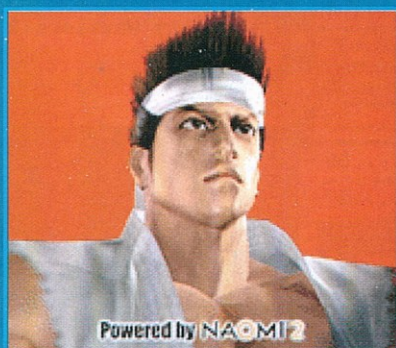

† GYÁSZROVAT †

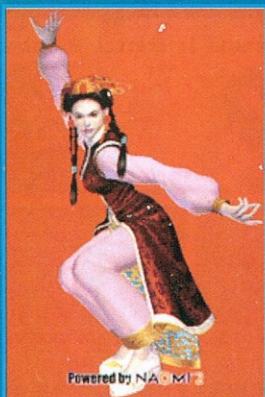
Szóval történnek az események a nagyvilágban még januárban is. A legfontosabb bejelentést azt hiszem egyöntetűen megszavazhatjuk, hogy a Sega tette. Először a japán, majd az amerikai cég is nyilatkozott, hogy március végétől a folyamatos veszteségek termelése miatt leállítják a Dreamcast gyártását. (Béke poraira!) A rengeteg raktáron lévő készlet erejéig még egy ideig biztos el fogják tudni látni az igényeket, de nem is ez az érdekes, hanem, hogy a teljesen kicserélt vezetés új üzletpolitikába kezdett, melyet abban lehet azonosítani, hogy a Sega olyan, eddig exkluzívnak mondható címei, mint a Sonic, vagy a Virtua Fighter elkészülnek más géptípusokra is. És nem csak ezek, hanem úgy "ánblook" hozzákezdtek a Segán belül a PS2-es, és Game Boy Advancés fejlesztéséhez.

VIRTUA FIGHTER 4 (PLAYSTATION 2)

Sega

Hát igen, ezt is megértük. Akik nem férhetnek az Internethez, azoknak bizonyára a forró vízzel történő frontális találkozáshoz hasonlatos érzésük lehet most, hogy a fenti cím a fenti géptípushoz párosult. Nem, szó sincs elgépelésről, etetésről, áprilisi tréfaról: ez kérem szépen a szintiszta valóság (részletekért kéretik felkeresni az oldalt található csíkot). Szóval Yu Suzuki a Virtua Fighter, a Shenmue, vagy a Ferrari 355 Istene és tervezője új project tervezésébe fogott, mely a Virtua Fighter 4 nevet kapta. Az elsődleges fejlesztési pontok kitűzése a grafika feljavítása volt, mégpedig oly módon, hogy a karakterek kidolgozottságát kicsit jobban részletezni kell. Aztán kiszedni a felesleges gombokat, végül átírni a játéktérmi gépről PlayStation 2-re. Még nagyon az elején

vannak a fejlesztésnek, így csak ezeket a karakter rendereket tudjuk felmutatni, meg az őszi megjelenési dátumot.

BLOODY ROAR 3 (PLAYSTATION 2)

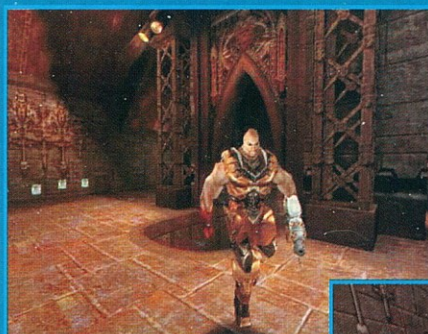
Hudson

Még frissen él a kép bennem a Bloody Roar című játékról, mely alapjaiban véve egy bunyós játéknak hivatott lenni, csak volt egy extrája, hogy álatokká lehetett benne változni. Nos, ezt egy rendkívül jó játékmennettel kombinálva egy szupi kis hangulatos anyag kerekedett ki belőle, melynek immáron harmadik része közeleg felénk. Az ezúttal PS2-re készülő átíratról szokás szerint semmi konkrétumot nem tudunk felmutatni az alant közölt képecskéken kívül: lesznek ugyanúgy karakterek, akik szintúgy, mint eddig, különböző állatokká változnak. Pörgős zene, aktív hátterek, és remélhetőleg frenetikus hangulat lesz a CD-re sűrítve.

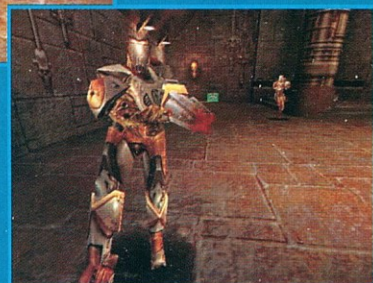
QUAKE III: REVOLUTION (PLAYSTATION 2)

Electronic Arts

Megszűnik exkluzívna lenni a Quake III Dreamcastos változata, hiszen az Electronic Arts az előző hétfévégén hivatalosan is bejelentette a PS2 portot. A kettes és négyes osztott képernyővel is büszkélkedő konverzióról

mindösszesen 2 képet lebontottak fel a fejlesztők, de semmi többet. Az Electronic Arts összeverbuválta az összes top programozóját, és grafikusát, hogy a megfelelő minőségben készülhessen el az anyag. Valamikor nyár után.

SONIC ADVANCE (GAME BOY ADVANCE)

Sega

A kis kék sündisznó ezúttal ismét hordozhatóvá válik, ám remélhetőleg most sikeresebb lesz, mint Game Gear-es társa volt... A Sega új üzletpolitikájának köszönhetően ugyanis jön egy Sonic Game Boy Advance-re is! Sokkal többet ennél nem nagyon árult el a Sega, és képként is csak az alábbi állította a nagyérdemű elé, úgyhogy erről a címről csak később tudok beszámolni részletesebben.

FINAL FANTASY X (PLAYSTATION 2)

Square

Nos a Square sem ült sokáig a Final Fantasy IX babérjain, hiszen már jóval a felén is túl járnak a Final Fantasy X fejlesztésének a fiúk. Az új projecthez olyan emberek asszisztáltak, mint Yoshinori Kitase (Final Fantasy VII, Final Fantasy VIII) és Toshiro Tsuchida (Front Mission sorozat). Már a stílusirányzatból is kitűnhet, hogy a tizedik rész a nyolcas által favorizált keményebb, cyberesebb világot fogja favorizálni. A legnagyobb újítást a feliratok mellett az jelenti, hogy most már meg is fognak szólalni a szereplők. Egyelőre a két

hőst tudjuk bemutatni Nektek, Tidát a 17 éves labdajátékos, és Yunát, aki hasonlító korú és egy varázsló családba született bele. Kettejük célja egy Sin nevű elpusztíthatatlan lény elpusztítása lesz... A megjelenése július végén esedékes Japánban.

hőst tudjuk bemutatni Nektek, Tidát a 17 éves labdajátékos, és Yunát, aki hasonlító korú és egy varázsló családba született bele. Kettejük célja egy Sin nevű elpusztíthatatlan lény elpusztítása lesz... A megjelenése július végén esedékes Japánban.

TWISTED METAL: BLACK (PLAYSTATION 2)

Sony

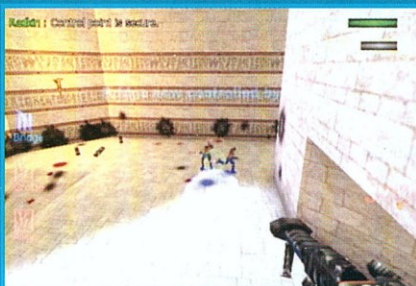
Az első PlayStation-ös játékok között volt az a program, amiben autókkal kellett versengeni egymás ellen, és közben még különböző pusztító eszközökkel rátámadni a másikra. Ez volt a Twisted Metal, ami eddig összesen 3 folytatással gazdagozott, és most PS2-n sincs megállás. A Vigilante 8 volt csak ehhez a programhoz fogható egyedül, mely szerény véleményem szerint jól helyben is hagyta a TM-et, ám most itt a visszavágás lehetősége. Tényinformáció igen csekély, mindössze annyit lehet tudni, hogy az autók képesek lesznek átváltozni robotokká, vagy más kocsikká. Megjelenési dátum nincs, ám az év vége előtt nehezen hiszek az elkészültében.

UNREAL TOURNAMENT (DREAMCAST)

Secret Level / Infogrames

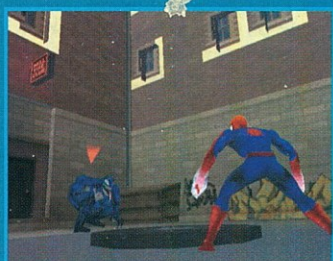
A PlayStation 2 exkluzív UT viszont megszűnik PS2 exkluzívna lenni, hiszen a Secret Level gárdája már a végső simitásoknál tart a DC verzió kódolásánál. A fejlesztés fő szempontjai azok voltak, hogy a PC-s verziót a lehető legpontosabban átültessék, ügyelve persze azokra a speciális esetekre, hogy például ez ugye mégiscsak egy konzol, és ilyen hasonló apróságok. Lesz akár négyes osztott képernyős mód, de lesz multiplayer az Interneten keresztül is. Minden alap pálya megmarad, plusz kiegészül egy pár rejtett és csak is Dreamcastos arénával. Lesz billentyű és egér támogatás is a tavasszal megjelenő játékban.

SPIDER-MAN (DREAMCAST)

Treyarch / Activision

A világhíres képregény-adaptáció az Activision-tól már csak a Dreamcast platformot nem hódította meg eddig, azonban erre sem kell már olyan sokat várnunk, hisz a Treyarch csapata gőzerővel dolgozik azon, hogy a Spider-Man PlayStation verzióját minél tökéletesebben konvertálják át a gépre. A játék alapjaiban véve tehát marad a 3D-s ugrálás, akció / ügyességi kategóriában, a 30 pályával, az ismerős karakterekkel, és talán a hangulattal is. Megjelenés tavasz végén.

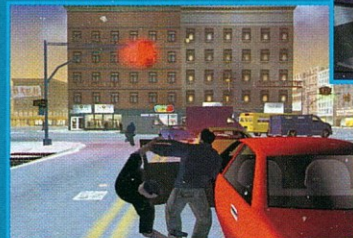
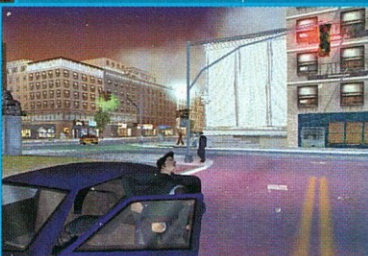
GRAND THEFT AUTO 3D (PLAYSTATION 2)

DMA Design / Take 2

GRAND THEFT AUTO 3

Az év legnagyobb visszatérője kétségkívül a DMA Design és az ő gengszter szimulátora a Grand Theft Auto. A teljes egészében "megháromodsült" játékban most

sem lesz más a feladatunk, mintsem egy óriási városban feladatokat teljesíteni megbízónknak, mely igencsak összefügg a törvény megsértésével. Egyedül csak a nézet

változott, ami most már gyönyörű 3D-s ábrázolást kapott. Még nagyon a fejlesztés elején vannak a fejlesztők, így megjelenés csak az év vége felé várható.

Bagó Péter

A JOKER ÁTOK

Nem is tudom, hogy miért, de nekem a Persona 2 című játékról egy film, méghozzá a "Hetedik" jut eszembe. Nagyon tetszett nekem ez a film főleg a misztikusnak és bizarr története miatt. A Persona 2-ben a hangulat miatt asszociálhatunk a Hetedikre, mert valahogy arra emlékeztet a játék, sőt a történetben is vannak bizonyos elemek, amik a Hetedikre voltak jellemzők. A Persona 2 ugyanis véleményem szerint az utóbbi idők egyik leghangulatosabb RPG játéka, a története pedig annyira misztikus, bizarr, érdekes, egyszóval megnyerő, amelyet mostanság nemigen láthatunk. Unalmasan kezdődik a játék sztorija, de ha előlünk mellette néhány órát és kicsit belemerülünk hamar rájöhettünk, hogy egy kimagasló és lebilincselő játékkal állunk szemben. Mostani RPG játékok mezőnyéből bátran állíthatom kimagasló a játék, min-

A játékban látott események és szereplők mind kitaláltak. A valósággal történő egyezés csak a véletlen műve. Kb. ezt jelenti az a mondat, amivel kezdődik a játék és ez már sejteti a történet elképesztő komolyságát. A Persona 2 leginkább egy tökéletesen megírt egész és Anime rajzfilmre emlékeztet, főleg a grafikai stílus miatt, például az intrót a manga rajongók imádni fogják. Misztikus, bizarr, szürrealista, ezek a jelzők jutnak eszembe, ha a sztorira gondolok és ha nálam egy játék ilyen kissé – jó értelemben vett – nyomasztó hangulattal rendelkezik, az sikerre van ítélve. Képzeltetek el egy hatalmas várost, melynek technikai fejlettsége magasan a mi civilizációnk felett van és méretei tekintve is bőven túlszárnyalja a mai metropoli-

ja. Az biztos, hogy Joker azzal végez, aki felhívja otthonról a saját telefonszámát, ezt hívják a Joker átoknak. Sok a mérész ember és sokan kipróbálják csak úgy heccből a dolgot, persze rá is faragnak. Nem tudom, ki hogy van vele (lehet, hogy én vagyok dilis), de mióta megnéztem a Kampókész című filmet, nem nagyon mernék éjfélkor tükör előtt állva háromszor azt mondani, hogy kampókész. Ez csak úgy eszembe jutott, mert emlékeztet a Joker átok erre. Egy nap Maya egy levelét kap, amiben ez áll: "Te Vagy a Következő... JOKER. Ezután Mayát főnöke egy iskolába küldi (vele tart barátja Ulala is), ahol Joker gyilkolt. Már rendőrség is a helyszínen, van eredmény nélkül, és hamarosan különleges események indulnak be. Joker újabb áldozatot szed és ezúttal össze is futunk vele. Mint kiderül Joker kapcsolatban áll az Alvilág-

zák ki is valójában Joker és mi a valós célja. Kicsoda Deja Vu Boy, és egyáltalán mik ezek a Personák? A nyomozás nem lesz egyszerű munka, mert olyan túlvilági dolgokkal kerülnek szembe amire nem is gondolnánk.

ÉRDEKESEBB MENÜK

A Persona 2-nek igen összetett kezelési rendszere van. Mivel a játék rajzolt grafikát használ, mint a Xenogears vagy a Breath of Fire IV, ezért elengedhetetlen, hogy a kamerát az L1-R1 gombokkal forgatni tudjuk. A Háromszög a térkép, amiről először azt gondoltam, hogy felesleges, de néhány óra után rájöttem, hogy fontos szerepe van a tájékozódás szempontjából. A Négyzetel léphetünk a menübe, ahol menük sora vár ránk. Haladjunk

den tekintetben. Azt azonban kihangsúlyoznám még a cikk elején, hogy a Persona 2 RPG RAJONGÓKNAK készült, illetve a kevésbé kritikus játékosoknak, akik a nagyon jó sztorikat kedvelik. Aki nem profi játékos inkább kerülje el az anyagot, mert ez a játék valamivel összetettebb, mint mondjuk a Final Fantasy sorozat. Tipikusan az a stílus, amiről az elején az ember azt gondolja "ez egy hulladék", de egy kicsit belemerülve annyira magával ragadó lesz, hogy már nem lehet abbahagyni. Fontos például, hogy a grafika nincs mai színvonalon és teljesen másodlagos a játékban, nem szabad abba a hibába esnünk, hogy ez alapján értékeljük a programot.

Jó szokásomhoz híven szeretek a sorozattá bővült RPG játékok előző részeitől csevegni, de most sajnos a Persona első részéről egy szót sem tudok ide karcolni, mert semmit nem hallottam róla. Az biztos, hogy csak Japánban jelent meg, de szívesen kipróbálnám, mert a Persona 2 alapján bizony nem mindenki anyag lehet, főleg ha a történetből indulok ki. Lássuk is az alapok ismertetését.

szokat. Ebben a városban játszódk a sztori, most tehát nem kell egész világokat felfedezni, mint más RPG-kben, de ez ezúttal nem baj. A város kerületekre van osztva és mindegyik kerületben rengeteg helyszín van, tehát egyáltalán nem gond, hogy "csak" egy várost találunk. Az óriási metropolisz ellenére az emberek öltözködési stílusa (és hajviselete) mintha a múltban ragadt volna, leginkább a '70-es éveket idézi, és ez a szokatlan stílus is nagyban hozzájárul a játék különlegességéhez. A főszereplő egy újságíró lány Maya. A csaj éppen egy szokatlan gyilkosság sorozat ügyében nyomoz. A városban ugyanis egy rejtélyes gyilkos, Joker szedi az áldozatait. Az egész gyilkosság sorozatnak egy különleges bizarr háttere van, de hogy a kulisszák mögött mi rejtezik, azt senki nem tud-

gal és a démonokkal. Már a kinézet is mindennapi. Joker "megnyit" valami túlvilágit hőseinkben (időközben egy zsarú, Katsuya is csatlakozik hozzánk), ez a Persona. A Persona az emberekben élő démoni én. Igazság szerint a Personákról kell minél többet megtudni a játékban. Joker hamarosan elszökik (mivel találkozik az anti-Jokerrel, akit csak Deja Vu Boy-ként ismernek hőseink), Maya és társai pedig elhatározzák, hogy kinyomoz-

szép sorrendben. Az első a Spell, ahol varázslatainkat tanulmányozhatjuk át. A játékban Personákat hívhatunk segítségül, amik megármadják az ellenfelet, esetleg begyógyítanak, káros tulajdonságokat használnak stb. Ezeket a Personákat kell megszerezni. Így nyerhetünk egyre több varázslatot a játékban. A második menü az Analyze, melyben három almenü található. Az első Demon, ahol azokat szörnyeket tanulmányozhatjuk, akikkel eddig összehozt a sors. A Persona pont alatt ugyanezt tehetjük, mint az előbb csak a már megszerzett Personákat lehet nézegetni, például itt láthatjuk, hogy milyen mágia fog kifejődni nekik. Az utolsó menü pont itt a Fusion Spell. Ez egy speciális varázslat, amit akkor sütnék el embereink, ha megfelelő elrendezésben, illetve formációba állnak be harc alatt. Nagyon erős varázslatok ezek és ritkán is lehet őket használni. A Data menüben áttanulmá-

nyozhatjuk karaktereinket, valamennyi tulajdonságukat megnézhetjük, láthatjuk, hogy mikor lépnek szintet stb. Fontos, hogy itt lehet felszereléseket feltenni és levenni embereinkről, csak nyomjuk meg a Négyzetet. Sőt később Personát is lehet váltani (Háromszög). A Card Listnél a megszerzett kártyáinkat tanulmányozhatjuk, erről később.

KÜZDELEM

A játékban a harcok véletlenszerűen jönnek,

mint a Final Fantasy-ban. Elég érdekes a harci rendszer, szerintem ötletes és eredeti. Ezzel összefüggésben viszont igen nehéz a játék, ezért is csak profioknak ajánlott. Mindegyik hozzánk csatlakozott szereplő ott lesz harcban, ami igen nagy tömegjeleneteket eredményez később. Harcban igen sok menü közül válogathatunk, lássuk ezeket. Mindjárt az első a Battle, amivel rögtön mindenki támadásba lendül. A Strategy már valamivel összetettebb. Az Actions-szel megadhatjuk, hogy embereink mit csináljanak (támadás, Persona, Item stb.). Az Orderrel a sorrendet változtathatjuk meg. A Fusion Spellről már volt szó. Nagyon fontos a Battle Mode. Ezt mindenképpen állítsátok Single-re!!! Különböző ha kiadjuk a Battle parancsot, mindenki azokat a mozgásokat fogja végezni a harc végéig, amit megadtunk. Igaz ilyenkor vissza lehet lépni a menübe, de szerintem sokkal egyszerűbb és könnyebb, ha miután mindenki lépett újra kiosztjuk a parancsokat, tehát a Single-lel körönkéntire állíthatjuk a harcot. Például ha valakit már egyszer begyógyítottunk, valószínű,

hogy a következő körben már nem szorul ápolásra, tehát felesleges gyógyítani. Az Analyze ponttal lehet megnézni a szörnyek tulajdonságait, a főellenség kivételével. A Retreattel menekülhetünk. Szándékosan kihagytam egy menüt a Contactot. Ezzel kapcsolatba léphetünk a szörnyekkel és beszélhetünk velük. Először ki kell választani, hogy ki vagy kik csevegjenek a démonnal, aztán mehet az interakció. Igen fontos szerepe van ennek. Ha sikerül egy szörnyet jó kedvre deríteni, akkor kártyákat ad nekünk. Lesz, akivel sokat kell dumálni és az se mindegy, mit mondunk nekik. Erről a játék elején egy elég részletes tájékoztatást kapunk ezt figyelmesen tanulmányozzátok át. Ha találunk egy újabb szörnyet a játékban, próbáljunk tőle kártyákat szerezni, annyit amennyit csak lehet. Persze tűzásba se vigyük a dolgot, mert ha egy szörny kártyákat ajándékozik nekünk véget ér a küzdelem és nem kapunk tapasztalati pontot, tehát nem fejlődünk. Nagyon fontos, hogy a megfelelő szinten álljunk, különben kinszen-

vedés lesz a játék. Szintlépéskor három pontot adhatnak a tulajdonságaink bármelyikének. De mire jók a kártyák, kérdezheti bárki? Nos a kártyák segítségével lehet újabb Personákat előhívni, de erről a következő bekezdésben írnék részletesebben.

BOLTOK

Ezekből a szokásosakat találjuk, de van néhány különleges is, köztük az első a Velvet Room. Ide majd csak egy kis idő elteltével lehet bemenni, miután Baofu csatlakozott. Itt lehet a kártyák segítségével újabb Personát előhívni (Summon). Minél jobb a lapjaink annál jobb Personákat lehet megidézni. A Personákat vissza is lehet alakítani kártyává (Swap/Return). Sok mindent megtudhatunk itt a Personákról, például minél többet használjuk őket, annál erősebbek lesznek. Ezen kívül természetesen van még Item, Armor, meg Weapon shop is, de ezekről nem érdemes-

sok szót ejteni. Érdekesebb viszont az éttermek szerepe. Itt javíthatjuk némi pénzért karaktereink tulajdonságait. Találunk még egy érdekes boltot, egy apró fejeske jelképezi. Itt pletykákat (Rumor) vehetünk, amelyeket kinyomozva értékes infokhoz juthatunk. Persze ez a nyomoztatás (Spearred Rumor) elég sok pénzbe kerül, de megéri, mert jó cuccokhoz vagy kártyákhoz juthatunk a segítségével. Például a játék elején a Time Castle-ben lehet Spell kártyákat venni, ha a pletykát kinyomoztatjuk és megfejtjük. Először beszélni kell a Sushi étterm-

ám sajátosságai miatt valószínű, hogy csak egy bizonyos kör fog vele játszani. Nekem mindenesetre nagyon bejött a történet, a hangulat és maga az egész környezet is. Őrletnek találtam a harci rendszert is. A játék tartalmilag is magas színvonalon áll, rengeteg apró kis mellékszál felgöngyöltetésére van lehetőség, ami a fő történethez nem kapcsolódik ugyan, de a sztori teljes kiismeréséhez feltétlenül szükséges. Grafikailag nem egy nagy szám a cucc, például a Breath of Fire IV sokkal szebb nála, de ez most nem zavart engem.

Ezzel szemben zenéleg tökéletes az anyag. Nagyon hangulatos zenék szólnak a játék alatt, főleg a főellenségeknél. Örültem annak is, hogy gyakran láthatunk rajzfilmeket játék közben. A készítők valami eszméletlenül jó hangulatot teremtettek, és néha olyan feszültséget, amit más játékban nem nagyon láttam még. A Dual Shock nagyban hozzájárul az élményhez. Mondok egy példát: egy epületben járunk hirtelen a lépcsőnél tura zajt hallunk. A zene egyre sejtetesebb lesz és a Dual Shock rázása (mint a szívverés) egyre gyorsul és gyorsul, a zene és a zajok egyre erősebbé válnak, az ajtóhoz érve szinte már kézzel tapintható a feszültség, amikor belépünk a szobába és... Nem azt mondom, hogy egy Silent Hill túlszárnyaló hangulata van a játéknak, de szerintem elképesztő módon meg tudja fogni az embert. További jó pont, hogy a szereplők, ha nem is mindig, de beszélnek. Sőt harc alatt (mert ott mindig dumálnak) néha egy-egy keményebb káromkodás is megeresztene, amit sajnós/szerencsére (ki-ki döntse el maga) "kifütyültek" a készítőik. Ezt a hülyeséget! Ha már egyszer valaki "csúnyán" beszél kár, hogy sípoló hangot kell hallanunk. Szóval szerintem nagyon bejön a Persona 2, bár azt nem merem leírni, hogy minden-

ben a nővel (Rumormonger Chunky), aki ellát minket pletykákkal. Ezután menjünk Aoba negyedbe a Kuzuncha boltba, ahol megtehetjük a pletykákat - persze sok pénz kell hozzá. Sok pletykát szereztünk, csak beszéljünk a nővel.

kinek bátran ajánlom, mert megszállottakon kívül bizony kevesek tetszését fogja elnyerni a játék. Viszont ha egy igazán ütős sztorit akarsz megismerni, ez a te játékod!

Veres Miki

ÉRTÉKELÉS

A Persona 2 egy rendkívül összetett és nagyon egyedi játék. A története miatt bárkit is tud kötni,

PERSONA 2 ETERNAL PUNISHMENT

ATLUS

GRAFIKA:	KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG:	JÓ
SZAVATOSSÁG:	KIVÁLÓ
ZENE / HANG:	JÓ
HANGULAT:	KIVÁLÓ

1 JÁTÉKOS
3 MEMÓRIABLOKK
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
✓ TÖKÉLETES HANGULAT, EGALMAS FORBULATOS MISZTIKUS TÖRTÉNET
× TALÁN KISIT NEHÉZ

9.5 pont

Tisztára oda voltam az X-Aktákért, minden este ott ültem a képernyő előtt, mikor játszották a tévében és bámultam az érdekesebbnél érdekesebb történeteket. Eljutott hozzám videó a mozifilmnek készült kilencven perces változat is, illetve abból több is. Egy érdekes epizód volt a Tunguska című, melyben földön kívüli szörnyűségek pusztítanak. Éppen ezért hasonló kíváncsisággal tettem be a Tunguska című játék leme-

zét a gépbe. Nem mondhatnám, hogy sok köze van az X-Atkákhöz, de mindenképpen egy misztikus történet övezi a játékot. Ennyi hasonlóságot azért sikerült felfedeznem, nagy keresgélve, de egyébként az ég egy világon semmi köze nincsen a fentebb említett filmhez.

A LEGENDA

Egy börtönben vagyunk. A levegő nyirkos, a padló szinte fénylik a kosztól és a mocsoktól. Valahol, egy porfészek közepén lehet ez a fegyház Szibériában, szinte érezni a falakból és a nyomorúságból, amit árasztanak. A neonlámpák fényei pislákolnak, a látásviszonyok elég gyengék, a felkavart por, mintegy ködnek látszik. Három ör közelelt egy zárkához, az egyik a gumibotját csapkodja a falnak. Előrántanak egy kulcsot és kinyitják az ajtót. Egy jól termetű fickó alakja tűnik elő a homályból, lassan lépked felénk.

Az örök megbilincselik és elvezetik. Bizonyára hosszú időt húzott le már ebben a fertőben. de vajon miért került ide, mit követett el? Erről már nem árulkodnak a falak és a rácsok sem, úgyhogy követjük a rabot és az öröket. Sorra nyílnak a kapuk, egyre távolabb kerülünk a büztől, attól az

elviselhetetlen poshadt szagtól, melytől még a patkányok bele is felfordul. Egyre inkább tisztul a környezet, hiszen egy másik szobában találjuk magunkat. Teljesen üres a terem, csak egy szekrény és egy szék található a közepén. Vajon mi lehet ez? A szekrény fémből van és kapcsolók borítják, míg a szék csupa drót. Gondolom ti is rájöttetek, hogy ez nem más, mint a halál szobája, a kivégzések terme és a szék a szoba közepén egy valódi villamosszék. Ismeretlen rabunkat hamarosan bevezetik a szobába és beültetik kijelölt helyére. Az egyik fal egy fekete fényelnyelő üvegből áll, hőszűrők nem

láthatja mi zajlik mögötte. Emberek ülnek ott, őt nézik. Talán a barátai, talán a családja... nem búcsúzhat el tőlük. Az egyik ör egy dagadt, napszemüveges, zsíros ürge, elég ellenszenves figura, tipikus nagypofájú börtönőr, hatalmas léptekkel odalép emberünk elé és szivarját szájából kivéve belefújja a füstöt a szemébe. Vigyorog és kiadja a parancsot emberének, aki meghúzza a kart, több áramot pumpál a székbe, mint amennyit a paksi atomerőmű termel egy év alatt. A hájas ör leveszi a napszemüvegét, emberünk még láthatja szemeit. Valami nagyon furcsa, vörösen csillognak. Az áram hatása talán vagy valóság? Az ör egy sárkánnyá változik és kergetni kezdi a rab barátunkat, szinte dimenziókon át, egészen addig, míg egy vértengerben úsztatva át nem jut egy kapun. Mi természetesen végig követjük az eseményeket, mindennek a szem és fültánu vagyunk. Vajon hová kerülhettünk? Mi ez a hely, ami leginkább egy középkori városra emlékeztet? Itt már talán biztonságban vagyunk, hiszen a sárkány képe is szertefoszlott hirtelen. Ez a túlvilág, a mennyország vagy a pokol? Talán egyik sem. Ez Tunguska, nekünk pedig legfőbb dolgunk lesz, hogy a feltett kérdésekre választ találjunk. Természetesen azért hívják ezt számítógépes játéknak, hogy az irányítóval a kezünkben segítsünk megkínzott barátunknak megtalálni a kiutat és a választ is mindegyre a furcsaságra, ami pillanatok leforgása alatt történt. A történet komolyabb tanulmányozása után rájöttem, hogy mégiscsak van összefüggés az X-Akták és a Legend of Faith között. Mindkettő azon a jelenségen

alapul, mikor egy meteor csapódik a földre, Tunguskában, Szibériában. Földön kívüli anyagokat tartalmaz és miután rátalálnak, furcsa történések kezdődnek. Talán ezzel magyarázható hőszűrők furcsa utazása is. Jack Riley-et a titkoszatos rabot a meteor becsapódás után kapták el, zárták börtönbe és ítélték halálra egy templom felgyújtásáért és ezzel 32 ember meggyilkolásáért, köztük barátnőjével. Természetesen Jack biztos az ártatlanságában. Vajon mi minden rejtőzik az ör sárkányszemei mögött? A játék akkor kezdődik, mikor Jack meghal... De legyen elég a találgatásokból, néz-

TITKOK

zük inkább a konkrétumokat, vagyis mit nyújt a program.

A HIT

Szinte egy időben jelent meg a játék Playstationre és PC-re, melyből nekem csak a konzolos verziót volt alkalmam kipróbálni. De nem is bánom, mert nem igazan vonzódom a PC és Windows alapú gépekhez. A neten viszont utána néztem a dolognak és biztosan állíthatom, csak grafikai különbségek lehetnek fel a két verzió között, a különböző megjelenítési technikák miatt. A stílus leginkább a Dark Earth és a Resident Evil keveréke akar lenni. Persze azért túlságosan pörgő akcióra ne szá-

mitsunk, mert itt inkább a mászkáláson, a feladatok megoldásán kell törnünk a fejünket. Az ellenfelek legyőzése általában a túljutást segíti, és nem a túlélésért kell harcot folytatnunk, de persze az is szerepet játszik. A régi oroszországi helyszínek nagyon szépre sikeredtek, szinte mindenhol szemet gyönyörködtetőek. A terepet általában távolról szemléljük, a kamerára kell bízunk magunkat, mert nem uralkodunk felette. Azt látjuk, amit a programozók akartak, hogy lássunk (ha csak nem bénáztak néhány helyen). Ha láttuk az Ecstafica vagy az Alone in the

nem kapcsol nézetet. Ha ilyenkor akadunk össze valami gonosz fiúval, bizony jobb elfutni addig, míg új kameraállást kapunk, vagy leállhatunk harcolni hangya méretű figurákkal is. A következő hiba, amit észrevettem – ígérem nem lesz több – az Jack mozgása. Sok fejfájást okozott ám nekem vele, mert néha az idétlen lépkedése az irányíthatóságot veszélyezteti. Úgy mozog, mintha egy elfuserált, kiöregedett aerobic edző lenne (talán a hosszú zárka teszi?). A futásnál pattog, a lépései meg robotosak. Gyors menekülésnél ez pontatlan irányváltoztatást eredményez, melynek hatására karókba, tuskékba és pörgő kardokba szaladhatunk.

kapcsolókat aktivizálunk, szobrokat felvesszünk, elhelyezzünk és hasonlóságok drag and drop (fogd és vidd) feladatoknak vagyunk kitéve. Persze nagy részét képezi a játékmenetnek a bunyó, mely szinte mindig jelen van egy-egy harcos formájában. Ilyenkor a Négyzettel válthatunk támadóállásba és az irányok, meg az X kombi-

sunkat. Ilyen például a lámpa, amiről már szó volt. Van olyan hely, ahol égnie kéne, de csak egy bizonyos szögből gyullad fel, máskülönben nem vesszük észre, mert csak fel-fel pislálok. Sok bolyongást és keresgélést tud okozni egy ilyen baki. Zavart továbbá a távolságok nehéz felmérhetősége, így könnyedén nyársal-

REJTÉLYEK!

A FÉLELEM

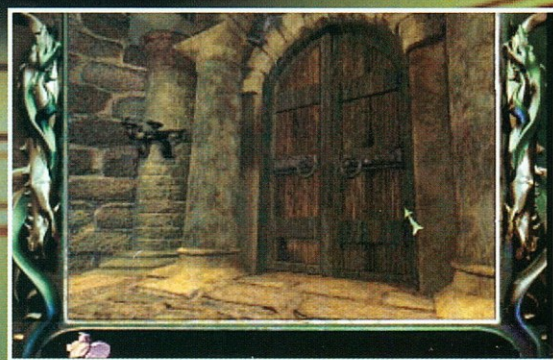
Említettem, hogy logikai részeket is tartalmaz a program, kifejtem bővebben, hogy mire is céloztam. Tehát a képernyő jobb felső sarkában találunk egy kis jelvényt, alatta egy lámpácskóval, mely néha begyullad. Ez jelzi a funkció képernyőre való belépés lehetőségét. Erre rögtön a játék elején szükségünk lesz, hogy be tudjunk menni az első ajtón. Mikor világít a fény, nyomjunk Háromszöget és máris elénk tárul egy föld közelebb, "Doomosabb" nézet, viszont ez csak egy állókép,

itt mozgásra nem lesz lehetőségünk. Ilyenkor az irányítóval egy kis egérkurzort mozgatunk és különböző műveleteket végezhetünk. Például

Tunguska Legend of Faith

Dark nevű feledhetetlen játékokat (aki nem ismeri, az szégyellje el magát és sürgősen pótolja elmaradását), akkor el tudjuk képzelni a nézőpontokat. Jellegzetes hangulatot teremtenek a fix kameraállások, itt ráadásul mindez meg van spekelve egy kis zoom-olással is, amit szintén a gép végez automatikusan. Nem mondanám, hogy ez a legjobb ötlet volt a programozók részéről, mert néhol bizony enyhén szólva sem folyamatos az a scroll. Viszont a tájak szépsége kárpótolt ezért. Sajnos újabb negatívum, hogy emberünk néha nagyon távol kerül a nézőpontunktól és a gép valamiért nem akar reagálni és

ajtókat nyithatunk csukhatunk, tárgyakat vehetünk fel és rakhatunk le, kombinálhatunk, felfegyverezhetjük magunkat, stb. Szóval ez egyfajta inventory-ként is működik jelen esetben. Sok helyen a továbbjutáshoz karokat kell működtetnünk,

nálásával különböző ütéseket, horgokat és rúgásokat vihetünk be. Később természetesen fegyvereinket is használhatjuk támadóink ellen. Nem szóltam még semmit a hangokról, melyekkel, ha adós maradtam volna sem vesztettetek volna sokat, no de mindegy. Tehát a hanghatások elég puritán jellegűek, nem bővelkedik bennük a játék, szintűgy zenében sem. Sajnos kalandjaink során nagyon ritkán csendül fel egy kis muzsika, legtöbbször csend van és hullaszag, pedig rengeteget dobna a hangulaton. Hasonlóan nem voltam megelégedve a nehézséggel sem, ami nem magából a játék nehézségéből fakad – illetve nem csak abból – hanem az apró programhibák nehezítik meg továbbjutá-

a Tunguska: Legend of Faith egy érdekes játék, melyet mindenképpen megéri kipróbálni. Főleg azok kísérletezzenek vele, akiket megfogott a sztori és szeretik az Alone in the Dark stílusú játékokat. Ha téged nem fogott meg ez a stílus, akkor bizonyára unalmasnak fogod találni a Tunguskát is.
Endrédi Tibor

TUNGUSKA: LEGEND OF FAITH

TAKE 2 INTERACTIVE

GRAFIKA: JÓ
 JÁTSZHATÓSÁG: KÖZEPES
 SZAVATOSSÁG: ELMÉGY
 ZENE / HANG: JÓ
 HANGULAT: KÖZEPES

1 JÁTÉKOS
 1 MEMÓRIABLOKK
 ANALÓG IRÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ MISZTERIUS TÖRTÉNET, SZÉP HELYSZÍNEK
 X KISSE ERŐLTETETT KAMERAKEZELÉS

7 pont

A motorcsónakos programoknak két nagyon általános hibája szokott lenni. Az első a csónakok irányítása, amit nagyon nehéz jól eltalálni a fejlesztőknek. Ezen belül is két verzió van: vagy túlságosan "szabad" a kezelése a hajónak, és a legkisebb mozdulatra is keresztbeállunk a vízben, vagy pont ellenkezőleg: annyira megszorítják a kezelést, hogy a kanyarokban úgy érezzük, mint rémálmainkban, amikor futunk, de nem igazán haladunk semerre. Rengeteg motorcsónakos játéknál száguldottam neki a falnak, majdnem minden kanyarban. Ezek voltak az irányítási "tömeghibák".

A másik csoport, amiről érdemes tudomást venni, a víz megjelenítése, ami még magában nem feltétlenül fontos, de azt, hogy a vízhatását a száguldó csónakokra hogyan sikerül beleprogramozni a játékba, viszonylag kevesen tudják jól megoldani. Sokszor egyszerűen egy fékezőerőt érezni a hajónknál, ami nem látható igazán, mégis visszafogja a hajót. Olyasmi

ható, jó grafikájú programot hoztak létre, amit mindenki tud játszani, még akkor is, ha most fog a kezébe először F1-es motorcsónakot.

Mindig is szerettem a realitást. És ez a program semmi másról nem szól, mint magáról a versenyről, és a leggyorsabb pilótákról. A menüpontokba nem nagyon kell belemenni, mert teljesen átlagos, csak a legfontosabb pontok kaptak helyet, így pár pillanat alatt be lehet állítani minden paramétert.

A játékban 4 ligán keresztül versenyezhetünk. Ezek természetesen négy fajta nehézséget képviselnek és ennek megfelelően lehet a hajókat is kiválasztani. Az első szinten 3 versenyt kell lenyomnunk és ajánlatos minél többet nyerni. A győztesnek 10 pont jár, a második 6-ot kap. A többi nem számít, mert ugyanis csak ez a két helyezést elfogadható, ha tovább akarok lépni. Az első ligában még gyengécske hajókkal száguldozhattok, de a második fokozatnál már elérhetőek lesznek az

egyszerűen egy pár másodperces szánkózás után újra visszakérültek a vízbe. Magas vízállásnál nincsenek a pályán olyan pontok, melyeknek orral neki tudtok menni, mert az már maga a part. Ezzel szemben viszont alacsony vízállásnál olyan, mintha egy bazinagy medencében versenyeznétek, így ha elfékezitek magatokat, nagyon lelassultok. Az alsóbb ligákban még lehet úgy előzni, hogy "levágtok" egy-egy kanyart, persze szigorúan magas vízállásnál. Alacsonyánál, ha ezt megpróbáljátok, sajnos rövid úton lelassultok nullára és mindenki megelőz majd.

A játék nagyon "arcade" érzésű, még bajnokság módban is. Ez persze nem baj, mert ehhez a típusú játékhoz nagyon nem menne egy folyamatosan sérülős, töredezős csónak. Talán kicsit szigorú az egy személyes ARCADE módban, mivel néha úgy nem sikerült időre beérnem a célba, hogy én voltam az első az egész verseny alatt.

Az ellenfeleket tekintve nincs semmi égbeköltő hiba vagy igazságtalanság a játékban. A kanyarokat tény, hogy viszonylag ritkán rontják el, de nem tudnak ideális íven vezetni, így némi ta-

be... (London Eye. Martin) Ez jellemző a hollandiai pályára is vagy Párizs látványosságaira. A víz mozgása nagyon jó és életszerű, mint ahogy maga a hajó és a víz viszonya is realisztikus.

Ha pechesek vagyunk és egy nagyobb hullámnál csapódik le a hajónk orra, akkor bizony lelassulunk, de ha a vezető hajó megöit megüvni, mivel megtöri előttünk a vizet, néha gyorsabbak lehetünk nála, persze csak amíg mellé nem érünk. A programban olykor-olykor már úgy éreztem, hogy az autóversenynél megszokott driftelési technikát is lehet alkalmazni. Ha nagyobb kanyarba értek és rettentő sebességgel száguldoznátok, próbáljátok kivenni, amikor egy hullám felemeli a hajó orrát és hirtelen rántsátok a kanyar irányába a hajót! Ha jól csináljátok, farol egyet a motorcsónak és azonnal gázt adva, látványos és viszonylag kevés sebes-

szokott ez lenni, mintha egy versenyautóval folyamatosan a kavicságyban próbálnánk menni. A B verzió a vízhibáknál a "jeges"-érzés. Ezt sem kel nagyon magyaráznom, olyan, mintha kocsival mennénk, de jégen.

Na, most hogy leírtam tételesen az összes általam ismert játékhibát a motorcsónakos játékoknál, hivatalosan is kijelenthetem: az Aqua GT-ben ezekből egy sincs! A játék pontosan azért jó, mert a motorcsónakversenyek "veszélyes vizein" nagyon jól eveztek át a készítők és tényleg a lényegre koncentráva egy jól játsz-

élvezhetően vezethető járgányok is. Persze az igazi erőgépek csak az aranyliga után következnek. A motorok minőségét leginkább a kezelhetőségen érezhetitek majd. A jobbkat már nem tudjátok lefékezni egy elrontott kanyarnál, viszont sokkal gyorsabbak lesznek az egyenesekben. A versenyeknél két fajta vízállás lehet: NA?...Igen! Magas és alacsony. Előbbinél biztonságosabb vezetni, mert közelebb van a víz felszíne a parthoz és a kanyarokban, ha elfékezétek magatokat,

pasztlalt megszerzése után már szinte rutinnal megelőzünk mindenkit. Nekem nagyon tetszett, hogy a készítők a városokban megalkotott pályáknál próbáltak figyelni a valósághú útvonalhoz. Sok játékban előfordul, hogy megvannak a város jellegzetességei, de nem valós elrendezésben, valahogy úgy, mintha nálunk a Lánchíd valahol a Vidámparknál lenne és a Hősök tere, az M7-es bevezető szakaszánál. Angliában a Tower hídnál indulunk, majd jön a Big-Ben és ezt követi az új óriáskerék a túldoldal (a neve most ne ugrik

szégyeszetességgel járó mutatványt prezentálhattatok. Az Aqua GT egy jó kis játék, nem formabontó, de látszik, hogy a készítők ott voltak szerezni, amikor kitárlták a játék tartalmi dolgait. Nem túl nehéz, szórakoztató élethű és grafikai is rendben van. A kétszemélyes játékban is jól játszható, ráadásul, ha ugyanolyan hajókat választunk, bizony nagyon ütős kis versenyt nyomhatunk a megfelelő ellenféllel. Ne várjatok egy játéktörténelmi klasszikust, de várhattok egy nagyon megbízhatóan szórakoztató motorcsónakversenyt, amit mindenki tud vezetni 3 perces gyakorlat után.

Adam

AQUA GT

TAKE 2 INTERACTIVE

GRAFIKA: JÓ
 JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
 SZAVATOSSÁG: JÓ
 ZENE / HANG: KÖZEPES
 HANGULAT: KIVÁLÓ

12 JÁTEKOS
 2 MEMÓRIABLÖKK
 ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ ÉLETSZERŰ ÉS JÓL JÁTSZHATÓ
 × ARCADE-MÓDBAN SZIGORÚ

8 pont

Nem hittem a szememnek, amikor a Martin a kezembe nyomta a Lion King Playstation-ös verzióját. Nem létezik, hogy ennyi idő után még eszébe jutott valakinek kiadni ezt az egyébként nagyszerű rajzfilm alapján készült játékot PS-re is. Ugy tűnik mégis, legalábbis minden jel erre utal. Annakidején, a konzolok fénykorában nagy Lion King-es voltam, végignyomtam a

változatot is leginkább ahhoz hasonlítanám. Úgy látszik a kiadó szerint eljött az idő, hogy sorra piacra dobják a régebben nagy sikert elért programokat. Esmefuttatásom alapján tehát hamarosan várható a többi Disney rajzfilmnek a publikálása is, felújított, modernizált változatban. Mi a helyzet az Oroszlánkirállyal? Kérem szépen, egy az egyben ugyan az, mint az Aladdin visszaté-

van. Jó példa erre az elefánttemető, mely szinte pontos mása a '95-ben debütált előző Oroszlánkirálynak. Így hat év múltán a fejlesztők fantáziája teljesen lemerült, egyetlen új elemet nem tudtak belevinni a pályákba. Ugyan úgy megtalálható a kanyonban a bölények előli menekülés, a préri és minden jól ismert helyszín. Sőt a kanyonos meneküléskor még a kameranézet is egyezik. Ebből a

a szerencse úgy öt-hat évvel ezelőtt, hogy nem csúsztam meg és nem zuhantam be az árokba, vagy esetleg a sziklák közé. Most viszont úgy látom, Simbának komoly erőfeszítésébe kerül, hogy ne guruljon a bozótba vagy éppenséggel a mélységbe, a hiénák karmaiba. Gonosz kis kopé ez a Simba, hogy nem figyelmeztetett engem is a veszélyre. Főleg mikor térben próbálok meg irányítani a cselekvéseket, olyankor szokott lenni, hogy megcsusszanok és ki is füstölök azon nyomban. Ez a Simba gyerek, a visszatérése alkalmával jól megviccelt ám bennünket, főleg engem, aki nem tudta, hogy csúszik a kő. Mikor előre nyomtam az irányítót, ez a Simba gyerek szinte lábai mozgatása nélkül kezdett előre haladni. Csak úgy há-

próbálok meg irányítani a cselekvéseket, olyankor szokott lenni, hogy megcsusszanok és ki is füstölök azon nyomban. Ez a Simba gyerek, a visszatérése alkalmával jól megviccelt ám bennünket, főleg engem, aki nem tudta, hogy csúszik a kő. Mikor előre nyomtam az irányítót, ez a Simba gyerek szinte lábai mozgatása nélkül kezdett előre haladni. Csak úgy há-

szempontból megelőzi – nem igazán pozitív értelemben – az Aladint is, mert ott legalább a sztoriban továbbléptek. Itt ez sajnos nem történt meg. Egyetlen úgymond újítás, ami valamennyire feldobja a játékmenetet, az a bonusz pályák sokasága, mindentélel idétlen feladatokkal bombáznak minket. Legtöbbször Timont és Pumbát kell kezelésbe vennünk, bogyókat gyűjtenünk, egymás fejére ugrálni és hasonló marhaságokat. Egy kis idő után ráun az ember, én legalábbis nagyon ráuntam. Egyedüli vigaszt a pályák között fellelhető, valódi rajzfilmbeljárások nyújtják. Szinte a teljes film rajta van a lemezen, enyhe túlzással azt is mondhatnám, hogy a játék a körítés a rajzfilmhez. Minden pálya előtt és után és közben több perces animációkat láthatunk. Ha nem láttuk valami csoda folytán a filmet, most megnézhetjük szinte

rom-négy méter megtétele után kezdtek el mozogni mancsai. Kábé ilyen holtjátéka van a végtagjainak a fékezéskor. Tehát ha nem tesszünk egy pár próba kört, hamar a halálba csusszanunk. Hasonló poénos dolgokat képes művelni ugrás közben is, főleg az onnan végrehajtható suhintó-karmolás támadás esetében. Mindenkit el lehet találni vele, csak éppen a bogarakat és hiénákat nem. Leginkább csak a csúszós kőekre célozható és akkor már be is fordultunk az árokba. Hasonlóan pontos a kezelés a kaland többi része alatt is. Minden történhet a játékban, csak éppen az nem, amit a játékos szeretne. Ha éppen a bakkecskék elől menekülsz és megnyomod az ugrás gombot, addig még véletlenül sem történik semmi, amíg nem jön egy szikla. Miután már belefotottál és elvesztetted feléleteredet, valami véletlen folytán Simba felugrik. Ezt nevezem én kezelésnek! Sajnos semmilyen téren nem nyújtotta azt a program, amit el lehetett volna várni tőle. Sőt én már azon is elgondolkoztam, egyáltalán minék jelent meg? Most komolyan, bárki reklamált volna a Disney-nél, hogy gyermek fiúk adjatok már ki egy újabb Lion Kinget, mert ez nekünk olyannyira kell? Ha a válaszod igen, akkor vedd meg ezt a programot, ha viszont nem, akkor csatlakozz hozzám és lapozz tovább a következő oldalra, hátha akad itt még valami értékes is...

Endrédy Tibor

játékot minden létező platformon, sőt a rajzfilmet sem tudom már hányszor láttam. Tökéletes hangulat, grafika és zene jellemezte a programot, szinte nem lehetett letenni. Akkor még senki nem álmodozott teljes egészében bedigitalizált filmrészletekről, csak pár mondat volt eredeti felvétel az átvetető képecskéknél és nekünk már attól is tátva maradt a szánk. Hasonló érzéseket ébresztett bennem a program, mint az Aladdin és a felújított

rése esetében, csak ezúttal Simba tér vissza a képernyőkre és bújik három dimenziós köntösbe, hogy még modernebbnek tűnjön.

SIMBA LEGÚJABB KALANDJAI

A bekezdéscím csak részben helytálló, mert a kalandokat akár régieknek is nevezhetnénk, ha nem most jelent volna meg a program. Szinte pontosan ugyan azt tartalmazza a játék, mint elődje, a változás csak a kivitelezésben, körítésben és a géptípusban történt. Ezúttal az akció nagy része térben terül elénk, bár sok helyen csalóka a megjelölítés és valójában teljesen sikban mozognak, csak a kamera hiteli el velünk, hogy ez térben

az egészet. Ebben nyilvánul meg az, hogy eltelt hat év és annyit fejlődött a technika, hogy most már felférnek az ilyesmik a lemeze és elviszi a gép is úgy ahogy... A régebbi játékok néhány floppy lemezen vagy a korlátozott kapacitású cardridge-okon hol volt erre lehetőség? Úgy látszik ezt akarta kihasználni a piacon ezt az igencsak közepes színvonalú játékot.

CSÚSZIK A KŐ, DE NAGYON!

Mikor a sziklánál jártam és meginterjúvoltam Simbát, nem említette, hogy ennyire csúszós a kő arrafelé. Ha így lett volna, biztosan elcsúsztam volna valahol. Elég hosszú idő után újra átélve kalandjaimat, nagyon úgy tűnik, hogy a kő csúszik, mégpedig nagyon. Ez azt jelenti, hogy rám kacsinthatott

LION KING SIMBA'S MIGHTY ADVENTURE
DISNEY

GRAFIKA: JÓ
JÁTSZHATÓSÁG: KÖZEPES
SZAVATOSSÁG: ELMÉGY
ZENE / HANG: JÓ
HANGULAT: KÖZEPES

1 JÁTÉKOS
1 MEMÓRIABLOKK
ANALÓG RÁNYITÓ (DUAL SHOCK)

✓ SZÉP AZ EREDETI RAJZFILM
AMNEK A FELET KIOLLÓZTÁK
× SZINTE SEMMI ÚJÍTÁS ÉS ROP-
PANT GYENGE RÁNYÍTÁS

5.5 pont

Pár évvel ezelőtt minden kisgyerek Batman jelmezbe akart bújni farsangkor, szinte minden ifjú titán Batman képregényeket olvasott, figurákat vásárolt és nézte a rajzfilmet a tévében. Hogy mi is történt? Hát csupán egy apró kis elhanyagolható tény: megjelent a Batman című film a mozikban, amelyet utána még ki tudja hány rész követett, egyre gyengülő hatással és sikerrel. A második rész még nagy port kavart, de utána már csak gyenge utánzatok és nem igazán értékelhető epizódok láttak

sok menü, játékkedés sztori módban és idő elleni küzdelem. Valami furcsa módon a menüben való lépkedés nem a megszokott gombokra van kalibrálva, nem igazán esett kézre. A küldetés elindítása után két vagy három állókép megtekintése után már a pályára is dobott a program.

**KOCKAFEJ,
NO MEG A BATMAN**

A kockafejű Batman egy űrbeli bázison

tal több felszedhető fegyverünk is akad, illetve jó pár előre nálunk van. Ilyen az elektromos nunchaku (nun cyaku), a sötét lovag kardja, és a robbanó dobó csillag. Ezeket az L2-vel választhatjuk ki és a Négyzettel használhatjuk. Ha fegyvertelen állapotban vagyunk, akkor a gomb az öklözést szolgálja. Érdekesség a játékban a Select hatására előbukkanó menü, ahol a denevéremberünk viselkedését állíthatjuk be. Választhatunk békés hétköznapi sétálgatás, támadó üzemmód, védekező üzemmód és a standard fegyvervezetési mód között. Jól néz ki, hogy a védekezéskor kezünkre pajzsok kerülnek, viszont továbbra is

egy apró kis mozgástérral, mert azon kívül, hogy síkban haladhatunk előre és hátra, némely helyen bemehetünk a háttérbe is, így újabb szobákhoz jutva. Ezek általában nem adnak elágazási lehetőséget, csupán pár bonusz tárgy szerezhető be itt. Azért nem csak bonusz tárgyakkal vannak ám teli a pályák, hanem akadályok sokasága nehezíti utunkat. Szakadékok, robbanó aknák, eltört csövek melyekből forró gáz spriccel a nyakunkba, stb. Sokat gondolkoztam azon, hogy mennyit adjak a grafikára, hiszen nem valami eget rengető látvány. Először "elmegy" lett volna, csak azért kapott többet egy fokkal, mert a furcsa rajzfilm alapján készült és

ILYEN LENNE
A JÖVŐ
DENEVÉR EMBERE?

**BATMAN
OF THE FUTURE
RETURN OF
THE JOKER**

találja magát, nekiáll az összes ott dolgozó és nem dolgozó likvidálásának. Elintézi az embereket, robotokat, ládákat, ágyúkat, egyszóval mindent. Ne-

napvilágot. Természetesen a vasat addig kell űtni, amíg meleg, így egy rakás erre a sztorira épülő rajzfilmet jelentettek meg. Talán a legsikeresebbnék, az egyes rajzfilmsorozatának napjainkban futó sorozat tekinthető, melyet a jellegzetesen kockás alakokról lehet felismerni (Batman of the Future). A legújabb Batman játék ennek stílusa alapján készült el Playstationre. Sajnos Magyarországon az első film megérkezéseig nem nagyon volt ismert a történet és maga a figura sem, pedig a tengerentúlon már jóvalán hódított képregény formájában. Mindenesetre nem maradhatunk ki mi sem a jóból, főleg most, mikor ilyen ütemben zajlik a globalizáció. Az már más kérdés, hogy jó ez, de jelen pillanatban a legjobb, ha a Batman című játék esetét vizsgálom. Mit is mondhatnék... nem veszítettünk volna sokat, ha ott maradt volna, ahonnan jött. Vegyük sorra, mit tartalmaz a program. Először is a betöltés után semmi extra nem fogad, csupán egy kezdőképernyő, ahol Startot nyomhatunk és a menübe kerülünk. Itt három választási lehetőséget ad: beállítá-

használhatjuk lábunkat a támadásra. A pályát szemügyre véve azt láthatjuk, hogy energia dobozok és kulcsok terülnek el szanaszét. Szinte hívogatnak, hogy szedegessük fel az utunkba akadókat. A nagyobb ajtók kulcsai, melyek a további szintekre jutáshoz kellene, általában valamelyik harcosnál rejtőznek és csak akkor kaparinthatjuk meg, ha már végeztünk vele. Elég érdekes főellenfelek is feltűnhetnek a szobák végén. Van egy rész, ahol egy szemétképző dobozokat hajgál a nyakunkba, mindaddig, míg ki nem űjük nyergéből, sőt hatalmas rakodógépek is ránk támadhatnak. Rendelkezik a program

ugyan azt ismétli, már kevésbé. Összegezve az eddigi leiratait, ez a Batman feldolgozás nem nevezhető egy túl jól sikerült játéknak. Mindenben a közepes alatt teljesít. Egyetlen pozitívumának az írható fel, hogy csupán egy verekedős játék, se több, se kevesebb. Nem is szabad csodákat várnunk tőle.

Endrédi Tibor

**BATMAN OF THE FUTURE
RETURN OF THE JOKER**

UBISOFT

GRAFIKA: KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG: KÖZEPES
SZAVATOSSÁG: ELMEGY
ZENE / HANG: JÓ
HANGULAT: ELMEGY

1 JÁTÉKOS
1 MENÜALLOK
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
✓ SZIMPLA VEREKEDŐS JÁTÉK
× TULSÁGOSAN IS SZIMPLA
EGYHANGÚ, NEM EGY HOSSZÚ
SZORAKOZÁS

4.5 pont

Hát...Én még ennyi hülye motorost sosem láttam egy játékon belül! Legyen ez amolyan blikkfangos kezdés és majd valahol az írás közepén rátérek eme mondatom tartalmi jelentésére is.

A Ducati World a címből jól ismert motoros márkára épülő (meglepő módon) motorversenyes játék. Ezzel így első körben nem is vitatkozna senki. A játékban különböző motorokon, különböző pályákon, különböző versenyfajtákon mérhetjük össze a tudásunkat mindenféle ellenféllel. Ez is rendben van. Ami viszont nincs

az segít, hogy ha nem nyúltok 10 másodpercig az irányítóhoz Azonnal elindul a demo (istennek legyen hála!). Nem állítom, hogy idegesítő, inkább jó gyakorlat a katonaságra váró srácoknak önmegtartóztatásból.

A kvikrész-menüpontról széles skálája fogad minket a játéktípusoknak: egyjátékos, kétjátékos, óra ellen. Válasszuk mondjuk az egyjátékos menüpontot és máris megvilágosodunk, abban a kérdésben, hogy miért is bélyegeztem meg a játékban gurulászó ellenfeleket hülyének (pedig szegények nem tehetnek róla, őket is programozták, talán a fejlesztőknek járna ez a szép kis titulus).

Használati utasítás: nyomjátok a gázt és figyeljete! Három dolog tör-

sen osztaná meg veletek egy látványos gerincvelő-szaggató esésének élményét.

Feltennem a kérdést: kis magyar szótárunknak melyik szava jelenik meg a fent említett mindhárom startot követő eseményben? Igen, az "esés". És látatok csodát, a játék közepes grafika-ja és kifejezetten használhatatlan belső kameraállásai ellenére egy dolgot nagyon jól és élethűen animáltak a készítők: az esést. Ha feltöröljük az aszfaltot a homlokunkkal,

neveti el magát. Pedig könnyen lehet, hogy a játékra ez a sors vár, bár az is megeshet, hogy csak az én magas fokon szőrös szívem bélyegzi majd meg a programot is, és egész bajnokságot rendeznek majd belőle az egyik bevásárlóközpontban (reklám jelleggel). Ezen az oldalon az én véleményemre kíváncsi a Martin és egy olyan

DUCATI WORLD

RACING CHALLENGE

rendben, az a játék érthetősége és játszhatósága, amiből egyenesen következik, hogy a végső összesítésnél, bizony nem feltétlenül pozitívan értékelném a programot.

Nem rohanunk ennyire az írás végére, inkább kezdjük a legelején és haladjunk szépen sorjában, akad bőven hiba a játékban. Az első látványos hiányosság az intró. Van intró, de még sincs. Na, ez hogy lehet?! Ugy, hogy bevezető képsor gyanánt végignézhettünk egy versenyismétlést. Nagyon jó ötlet, de nálam megbukott. Gazdaságos, mert nem kell hosszú hetekig rajzolgatni a játékot, viszont egy szál hangulat nincs benne, sőt, a játék közepes grafikáját megpillantva némely játékosnak elmegy a kedve attól, hogy komolyan elkezdjen foglalkozni a programmal. A töltötési idő hosszú, de ezt még betudhatnánk a játék magas színvonalának...ja...az nincs. Akkor, miért hosszú a töltés? Válasz nincs. Sebaj, majd a program kárpótló miniket tartalmaz. A menürendszer első ága mindössze három részre oszlik: kvikrész, dukati láif és az opciók. Figyelem! Ha be akarjátok írni a neveket és azt a későbbiekben látni is szeretnétek, akkor ezt szigorúan csak az opcióknál tehetitek meg, még mielőtt bármelyik versenyt kiválasztottátok volna. Nem elfelejteni!

A játék dinamikájában a legjobban

ténhet a start után.

1. Jön valaki hátulról és még az első kanyar előtt úgy vesén berreg, hogy azonnal megszabadulhattok a kétkerekű járművektől.

2. Amennyiben nem gyorsítok oly aktívan, hogy mindenkit hagyjatom, a saját szemetekkel láthatjátok, ahogy lassan, de biztosan minden ellenfél eltaknyol a pályán, így már most 95%-os biztonsággal mondhatom: nem nehéz győzni!

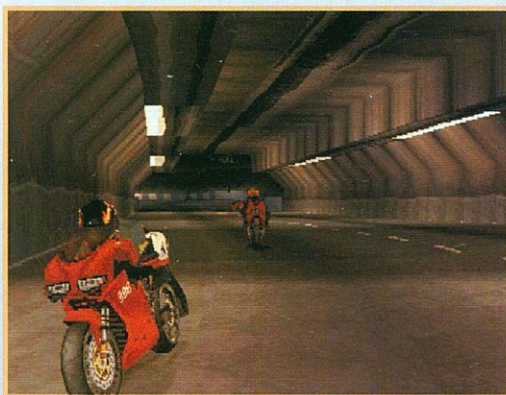
3. Ha valahogy sikerül túlélni a startok követő népszámlálást ne bízzátok el magatokat: ti is el fogtok esni a cél előtt, legalább 6-szor. Ha másképp nem, a motorok fog kifarolni és szembefordítani a forgalommal (akár 40 km/h sebességnél is, ha a program úgy ítéli meg, hogy túlságosan elől vagytok), majd ezt követően biztos vagyok benne, hogy akad jelenlétező a mögöttetek eső/kelő motorosok között, aki nagyon szíve-

játék, melyben minden ellenfelem legálább egyszer eltaknyol, nekem nem viszi át a léce. Sajnálom.

Az, hogy a grafikai megoldások milyenek, már másodlagos, hiszen az újabb generációs konzolok miatt már minden PS1-es vagy N64-es játék csúnyácskának tűnik, de mint tesztelő, ezen túlléphetünk. Azon viszont, hogy egy jó tartalmú játékot a navigációs nehézségekkel és a versenyben az ellenfeleknél jelentkező (a legbarátságosabb szóval is) neveltséges viselkedéssel tönkretelgyenek, azon nem.

Pedig olyan jó kis menüpontokat találtam! Versenyezhetünk a 60-as, 70-es évek legnagyobb motorosai-val. Persze szerencsétlenek, szerintem egész életükben nem estek annyit, amennyit itt a játék egy verseny alatt diszponál nekik. Ez a játék nem jó. Pontosan azt érte el nálam, amit nekem sikerült a tesztelések alatt jó párszor megtennem, függetlenül motortól, pályától: bukott.

Adam

DUCATI WORLD RACING CHALLENGE

ACCLAIM

GRAFIKA:	KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG:	KÖZEPES
SZAVATOSSÁG:	KÖZEPES
ZENE / HANG:	ELMEGY
HANGULAT:	KÖZEPES

12 JÁTÉKOS
3 MEMÓRIABLÓK
ANALÓG IRÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ TARTALMAS
× ESÜNK-KELÜNK

5 pont

A Disney csapat után talán a Warner Brothers büszkélkedhet a legtöbb rajzfilmhőssel, mégis míg az előbbi cég évente legalább 5-6 játékot is kiad, a Warner bratjók ez idáig nem nagyon erőltették meg magukat, hogy a legsikeresebb mesefiguráik önálló Playstation játékban is életre keljenek. Pedig szerintem sokkal több élet szorult mondjuk Dodo kacsába, mint a béna Aladdinba, és társaiba. Hát nem? Hát de! (Bár azt hozzá kell tenni, hogy a WB nem épp az egész estét betöltő mozifilmjeiről vált híressé, hanem inkább a rajzfilmsozozataikkal érték el a sikereiket.) Most így hirtelenjében nekem is csak egy játék ugrik be a Bugs Bunny: Lost in Time. Elképzelhető, hogy a játék szép sikereket ért el, mert már itt is van az új Tapsi Hapsis játék, ami a Timbusters alcímet kapta, és a nagyszájú nyúlón kívül még egy főszereplőt is irányíthatunk, Tazt a tazmán ördögöt. Ha valaki nincs teljesen képben, elég, ha hétvégenként délelőtt bekapcsolja valamelyik kereskedelmi csatornát, és ott bepótolhatja, ami eddigi pórias életéből kimaradt. A szokásokkal ellentétben a készítő nem csak az előző játék grafikai motorjával csapták össze a folytatást, hanem szinte egy teljesen új játékkal állunk szemben. Talán nem is volt még olyan mászkalós játék Playstation-on amit ketten is lehetett játszani,

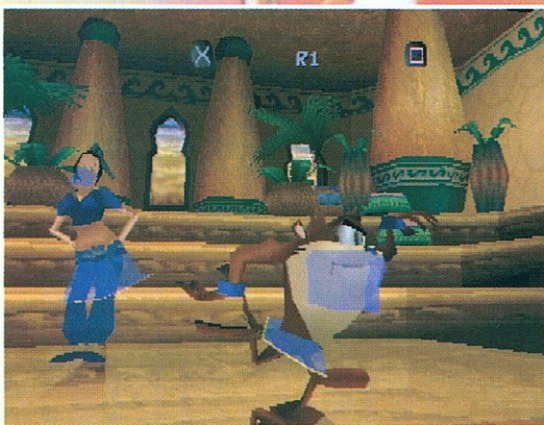
eredeti hangján. Ami rögtön feltűnt, hogy a teljes grafika megváltozott, az idegesítő háttermintájú ködnek például nyoma sincs. A terep a nagysága ellenére is jól belátható, leginkább a Spyro-hoz tudnám hasonlítani. Elég érdekes dolgot alkalmaztak a készítők, a folyamatos futás érdekében ugyanis nem a terepet takarták el a köddel, hanem a távolabbi rész textúráit egyszerűsítik le. Persze az is az összképhez tartozik, hogy most jóval letisztultabb a grafika, és a giccses tereptár-

használni. Az első közös mozdulatuk az, amikor Taz a pörgéssel fúr lyukat a földbe, ami segítségével Tapsi Hapsi képes a föld alatt haladni, és bizonyos tereptárgyakat felkelleni. Aki a felsorolt mozgásokat még így is túl kevésnek találta, megnyugtatom, a játékok között lehetőségünk lesz még újabb mozdulatokra is szert tenni. A Nagyí egyébként részletesen elmagyarázza, hogy mit is kell összeszedni a pályákon, ezek a következők: az időgép fogaskerekei, Acme ládak,

egyed-egyed. Ha mindhárom érme megvan, akkor mehetünk a főellenség pályájára. Ha megöltük a főellenséget, értelemszerűen megnyílik a következő korszakot felölölő pálya bejárata. Az a jó ebben a játékban, hogy a PS-re jellemző ugrások, és gyűjtők metóduson túlléptek a készítő, és a továbbjutáshoz két különböző karakter tulajdonságait kell együttesen használni. Rengeteg apró feladatunk lesz a játékban, van egy csomó használati tárgy is, amik tovább színesítik a játékot, sok ötletes dologgal is találkozhatunk (mint amikor a pirányákat kell megetetni a bombákkal). Van egy csomó minijáték is, pl.: kosárlabdázhatunk, majmokat kell összegyűjteni, dobolni kell stb. Szóval van fantázia a játékban, és jobban leköti az embert, mint mondjuk az Aladdin. A legnagyobb pozitívum a kétjátékos mód, nagyon jó, hogy a két szereplőt ketten egyszerre irányíthatjuk a képernyőn, és így egymást segítve nyomulunk előre. (Ha egyedül játszunk az R1-gyel és az L1-gyel variálhatunk a szereplők között) Aztán ott vannak még a hangulati elemek: a beszólások, az ellenfeleink és hőseink viselkedése, ami hűen tükrözi a karakterek jellemét, meg a poétnok. Kár, hogy az összképet némi képp lerontja a kamerakezelés és az irányításból adódó nehézségek (Például úszni szinte lehetetlenség, de legalábbis kinszenvedés.) Azért egész jóra sikerült a program, aki szereti a gyűjtögetős-mászkalós stílust, az mindenképp szerezze be magának. És a végére még egy jó tanács, ha véletlen elakadnál, a Start menüben van egy opció (LEVEL HINTS), ahol

BUGS BUNNY & TAZ™ TIME BUSTERS

ÉS AKKOR A TAPSIFÜLES MEGISMERTÉ A TAZMÁN ÖRDÖGÖT!

gyakat is elhagyták. Asszem' erre mondják, hogy néha a kevesebb a több. A szinteket összekötő pályaválasztó helyszínen még nincs sok dolgunk, mindenek-

rossz időben ragadt emberkék, és a főellenségek érméi. A játék négy nagy helyszínen oszlik (azték, arab, viking és egyfajta horror pályára). Ezek az érák általában 3 pályarészből és egy főellenségből állnak, de a főellenségeknek is külön pályát terveztek a készítő. Minden szinten megadott számú fogaskereket, ládát és eltévedt (az időben elkavarodott, síró) tagot találunk (rájuk aztán tényleg érvényes a mondás, miszerint rossz helyen, rossz időben vannak), a Boss érmékből pedig

különböző tippeket kaphatunk az adott pályáról, persze ez csak azoknak segítség, akik egy kicsit is tudnak angolul.

CSIPI M LEE

márpedig most ez a tényállás forog fenn. A játék ugyanis az elején felajánlja az egy, illetve a kétjátékos lehetőséget is.

A történet ott kezdődik, hogy a nyomozós Nagyí kihívja a Rovar és Rágcslálóirtó Szakszolgálatot, ők pedig Dodo kacsát küldik ki, aki nem elég, hogy nincs épp a hivatala magaslátán, de addig szerencsétlenkedik, míg sikerül tönkretennie a Nagyí időgépét is. Egy megrongálódott időgép pedig furcsa dolgokra képes, most sincs ez másképp, a történelmi korok és helyszínek összekuszálódnak, és ebben a káoszban már csak egyedül Tapsi Hapsi tud rendet teremteni. Akarom mondani: mégsem lesz egyedül, mert a Nagyí velünk küldi a kissé értelmi szegény háziállatát Tazt is. A történéseket a játék grafikájával megrendezett bevezető segítségével ismerhetjük meg. Nagyon jó, hogy beszélnek a szereplők, és ráadásul mindenki a saját

előtt az irányítást sajátítsuk el. Ha valahol valami megtanulható új mozdulat van, ott egyből feltűnik Csőrike is, ilyenkor a Háromszöggel tudunk segítséget kérni a Nagyítól. Mindkét szereplő különböző adódóan más dolgokra képesek. Tapsifüles barátunk az értelme- sebbik: tud fára mászni, tárgyakat használni, dobálózni, lopakodni, úszni, sőt még a füle segítségével helikopterezni is. Nyúl lévén ő ugrik magasabbra is. Taz inkább a nyers erőt képviseli a csapatban. Képes bepörögni, nehéz ládákat tologatni, vagy cipelni. Az ellenfelek ellen is inkább őt érdemes

BUGS BUNNY & TAZ TIME BUSTERS

INFOGRAMES

GRAFIKA: JÓ

JÁTSZHATÓSÁG: JÓ

SZAVATOSSÁG: JÓ

ZENE / HANG: KIVÁLÓ

HANGULAT: JÓ

12 JÁTÉKOS

1 MEMÓRIABLÖKK

ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ SOK JÓ ÖTLET VAN BENNE. TÚLLÉPTÉK A DISNEY FELE GYŰJTÖGETŐS ÁLLATSÁGOKON

× AZ RÁNYÍTÁSON MEG CSISZOLHATTAK VOLNA

8.5 pont

Ezek a japán srácok nagyon nem fének a bőrükbe, mindig kiagyalnak valami oltári történetet, melyre idővel egy egész kultusz lehet ráhúzni. Ha megnézzük így járt a DragonBall és a Pokémon is. Nekik szerencséjük volt és a rajongóknak szintén, hogy eljutott a tengerentúrra és utána hozzánk is. Vannak azonban történetek, melyek képregények és mindenféle misztikus rajzfilm-sorozatok formájában terjednek a felkelő nap országában, de nem jutnak el messzebbre, nem érnek el világsikeret, illetve csak azok ismerik, akik komoly rajongói a stílusnak és szinte kútnak az ilyesmi után. Ékes példája ezeknek a Devilman, mely nem mondható egy túlságosan ismert és világhírű sztorinak, viszont japánban oltári sikereket halmozott. Azt sem mondanám, hogy a Devilman című játék lesz az, ami meghozza neki a világsikeret, de ez között annak is köszönhető, hogy egyelőre még nem jelent meg az európai verzió belőle. A "többek között" jelzőre a továbbiakban majd részletesen kitérek, kezdésnek lássuk miről is szól ez az "ördögi" történet.

A játékot a Bandai jelentette meg, akit már jól kellene ismernünk az anime stílusú programjairól. Sosem hittem volna, hogy pont ez a történet fog kiadásra kerülni, minden esetre jó, hogy jött, hiszen így még többen ismerhetik meg ezt az érdekes hőst. Igaz maga a játék nem egy tökély, de mindenképpen megteszi a Devilman-nel való ismerkedésnek, illetve a rajongókat is bizonyára kielégíti. Most pedig ideje közelebből is szemügyre vennünk a programot. A már említett intró nagyon szépen fest, igényes kidolgozású, viszont szinte semmi hasz-

beri létében is akkorát ugrik, mint egy pókember, viszont hiába repül három méter magasba, képtelen átjutni vele egy pár centis deszkán vagy dobozon. A legidegesítőbb mégis az, hogy beleakad a tereptárgyakba. A vizuálisan ott nem lévő tárgyak valahogyan mégiscsak ott találunk lenni és akadályoznak a továbbjutásban. Ilyen az asztal, a székek vagy akár az ajtó is. Nem tudunk elmenni mellettük, csak ha hatalmas ívet veszünk és teljesen kikerüljük őket. Nos képzelhetitek mennyire idegölő tud lenni, ha

Koudelka esetében, itt minden kissé pixeles lesz. A legtöbbször a szobák felépítése is nagyon egyforma, így könnyű lesz eltévednünk. Ezt fokozza a roppant gyenge térbeli elhelyezés, ami még inkább zavarja a térbeli tájékozódásunkat. Főleg a folyosók tömkelegében és ajtók sokaságában fogunk elkeveredni, de néha már egy szobában is nehéz megtalálni, hogy melyik ajtón jöttünk be és melyiken akarunk kimenni. Ez a hihetetlen káoszt főleg a fix kameraállítás okoz-

AZ ANGYAL-SZÍVŰ SÁTÁN

Hogy mi az a képzavar? Hát pontosan az, amiről a Devilman szól. Réges-régen, mikor még a démonok és sátánok uralták a világot és bolygónkat, másból sem állt az élet, mint a harcból. A túlélésért folytatott harcból, egymásnak és maguknak bizonyítottak, az erősebb, a fittebb győzött. A világotasztrófa után aztán minden gonosz démon jégbe fagyaszta találta magát. Megkezdődött egy teljesen új élet, a mai civilizáció kifejlődése. Hosszú idő elteltével ezek a félelmetes lények ébredni látszanak. Visszatérnek és az emberiséget a pusztulásba taszítják, hogy újra ők uralkodhassanak. Ahhoz, hogy megküzdj a démonokkal, magad is démonná kell, hogy válj. Egy démon birtokolhat emberi testet, viszont teljes mértékben uralkodnia kell felette, el kell, hogy szívja a lelkét. Az emberiség egyetlen esélye egy démon, akinek emberi lelke van. Ő Devilman. Ezt az izgalmas történetet egy szép minőségű intró formájában tekinthetjük meg a játék elején. Igazán sok minden nem derül ki belőle, csupán a harc jeleneteket láthatjuk megelevenedve. Bevallom, egy kicsit utána kellett, hogy olvassak a történetnek.

nos információt nem tartalmaz a történettel kapcsolatban. A menürendszert rendszernek nevezni inkább csak egy vicc, mert a beállításokon és játékkezdésen kívül nem sok mindent tartalmaz. Már itt feltűnik a furcsa gombkiosztás, a játék során ez még tovább fokozódik. Egyik legnagyobb gyengéje szerintem a programnak, a siralmas játszhatósága. Szinte sohasem tudjuk eltalálni a megfelelő gombot, így nem az történik, amit mi szeretnénk, ez pedig nagyon hamar a halálhoz vezet. Nemcsak a gombok elrendezése botrányos, hanem hősünk mozgása is. Még em-

az asztal sarkánál található egy energia csomag, vagy valami hasonló nélkülözhetetlen tárgy. Az istenért (vagy ezúttal ördögért) nem tudunk pontosan odamenni, hogy felvegyük és ezzel percekkel el lehet vesztegetni. Tehát nem éppen az irányítás a játék erőssége, sőt legnagyobb gyengéje. De mi a helyzet a többi területen, mondjuk a grafika terén? Meglehetősen átlagosnak mondható a játék ebből a szempontból is. Az egész pályá és a figurák is a program motorját használják a megjelenítéshez. Ne várjunk olyan szép háttereket, mint a

za. A hangokkal kevesebb a probléma, sőt kifejezetten jól esik hallani, hogy a szereplők beszélnek, a cipőnk másképpen kopog a különböző talajokon és az ajtók zárai is recsegnek. Szóval akárhogy is nézzük a vizuális megjelenítés terén a Devilman csak egy átlagos játék, semmivel sem emelkedik ki a hasonló kategóriájú játékok közül. A nehézséggel nincsenek ugyan problémák, tehát elvileg egy kezdő játékos is elbaldogul vele, viszont hamar bele lehet unni a bolyongásba és abba, hogy nem tudjuk, merre van az "arra" és a kiút. Továbbá elég álmosító tud lenni a melankolikus zene és a szörnyek elől való folyamatos menekülés monotonitása. Csak ismételni tudom magam, miszerint a Devilman egy minden extrát és különlegességet nélkülöző átlagos kivitelezésű játék, eléggé gyenge kezelhetőséggel. Arra mindenképpen jó, hogy megismerkedjünk ezzel az egyébként igencsak érdekes történettel, illetve a rajongók élvezhessék, hogy a Playstation képernyőjén is találkozhatnak kedvencükkel.

Endrédi Tibor

DEVILMAN

BANDAI

GRAFIKA: KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG: SÍRALMAS
SZAVATHATÓSÁG: ELMÉGY
ZENE / HANG: JÓ
HANGULAT: KÖZEPES

1 JÁTEKOS
 1 MEMÓRIABLÖKK
 ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ "HIRHEDT" JAPÁN SZTORI ALAPJÁN KÉSZÜLT
 × MINŐSÉGLEGE SAJNOS MÁR CSAK EGY KÖZEPES

4.5 pont

Régen nagyon szerettem az igazi kemény akciójátékokat. Nem a Syphon Filterre gondolok, mert az a fajta stílust utálok, hanem azt, amikor csak löni, menni, löni és akciózni kell. Régebben MegaDrive-on és SNES-en is sokat nyomtam efféle anyagokat (például a Contrát vagy Turrlicant), mert szerettem kiélni a lövöldözés iránti vágyaimat. PlayStation-ön az Apokalipszis tetszett nagyon, mert rengeteg akciót tartalmazott. Azt nem szeretem, amikor túlbonyolítják az ilyen játékokat, túlságosan összetettekre és nehézre írják őket. Ki nem állhatom azt, amikor egy kis apró elrontott hiba miatt kell egy pályát előlről kezdeni, vagy ha túl sokat kell küldetésekkel vacakolni. Nem, szerintem, az az igazi, ha kapunk valami kemény fegyvert, elindulunk a pályán és csak úgy pörög az ak-

A JÖVŐ

A játéknak a története az egyetlen gyenge pontja, mert a szokásos "elpusztul az emberiség" sémát tartalmazza. Azért nagyvonalakban ismertetem, hátha érdekel valakit. A sorozatos háborúk miatt Föld városainak nagy része romokban hever. Egy ismeretlen idegen faj támadása okozta a tragédiát. Most azonban felcsillant a remény, mert tudósoknak sikerült megalkotniuk egy kiborgot, Vaughant. Közben az idegenek újra támadásba lendültek és megállíthatatlannak tűnnek. Az emberiség katonáit elfogják, agymosást végeznek rajtuk és bevetik az emberek ellen. Egyedül Vaughan képes megállítani az inváziót és visszaverni a támadást. Maga teljes sztori menteközben fog kikereked-

alpályákra oszlanak. Ha mindent összeszámolok összesen 22 pályára áll rendelkezésünkre. Nem is a küldetések megoldása fogja jelenteni a legnagyobb problémát, hanem a játék nehézsége, mivel a Sony szakemberei a C-12-öt szerintem igazi profi játékosoknak írták. Kissé nehéznek találtam az anyagot. Persze ez nem hiba, hisz ha hozzászokunk ahhoz, hogy nem lehet hibázni benne, remekül lehet vele szórakozni. Mindenekelőtt érdemes lenne átvenni az irányítást, mivel igen sok funkciót tartalmaz. Az X-szel löni lehet. A Négyzettel a másodlagos fegyvert tudjuk használni, például

hetetlen támadásokat csinál, akkor érdemes használni. A felső gomboknak is fontos szerep jutott. Az L1-gyel tudunk fegyvert váltani. Fegyverarzenálunk igen nagy. Kezdetben egy lézerekardhoz hasonló karddal kezdünk, de később szerezhünk gépfegyvert, rakéta-

ció. Talán ezért is tetszett a C12 - Final Resistance. A játék kissé hasonlít a Syphon Filterre azzal a különbséggel, hogy sokkal kevesebb benne a küldetés, inkább magán az akción van a lényeg. Itt nem az van, hogy egy kis figyelmetlenség miatt kezdhetjük előlről az egész pályát. Mióta a Metal Gear Solid megjelent az össze cég az akciójátékaiba az ötleteit onnan veszi és egyre kevesebb az igazi, csak akciót tartalmazó játék. Persze itt is kell kisebb feladatokat végrehajtani, de ezek egyáltalán nem bonyolultak, inkább a változatosságot szolgálják. Mert hát az se jó, ha átesünk a ló túlsó oldalára, mivel ha csak lövöldözni kéne egy idő után monotonná válna a játék. A C12-ben egy kiváló stuff lett, talán az egyik legjobb ebben a kategóriában.

ni előttünk és azért számíthatunk izgalmas fordulatokra.

BEVETÉS

Szóval mi vagyunk Vaughan és ledobnak minket egy romos városba. A feladat egyszerű: szabotálni az idegenek előretörését. Minden pályán lesznek küldetéseink, de ezek általában kimerülnek kapcsoló keresésen vagy ellenséges célpontok elpusztításában, megvédésben. Összesen hat pályát találunk a játékban, de ezek további

a gépfegyveren a gránátvetőt. A Körrel guggolni és felkapaszkodni lehet magasabb helyekre. Nagyon fontos a Háromszög. A játék során felvehetünk pajzsot amit a Háromszöggel lehet használni. Ilyenkor, ha bekapunk egy találatot nem az energiánk fogy, hanem a pajzs. A szépséghibája ennek, hogy ilyenkor nem tudunk fegyvert használni, tehát amikor az ellenfelünk elkerül-

vetőt, lézert, ionvetőt és végül a legjobbat, az idegenek plazma szóróját. Mindehhez hozzájön, hogy a kard kivételével mindegyik fegyveren van másodlagos funkció is. Különösen tetszett az ion fegyveré, ami egy falakon pattogó vilámlámot lök ki, de a rakétavető sem rossz, ami öt hőkövető rakétát ereszt szabadon. A másodlagos fegyvereket nem lehet azonnal használni. Ahhoz, hogy használhassuk őket, ki kell fejlődniük. Egyszerűen csak arról van szó, hogy az elsődleges fegyvert használva – azaz minél több ellenfelet megölve – kifejlik. Az irányításra visszatérve, az R1+iránnyal oldalazni lehet, így tudjuk kikerülni könnyedén az ellenfelek lövedékeit. Az R2-vel saját szemszögre kapcsolhatunk, aminek kivételes jelentősége van. Vaughan mivel kiborg, összeköttetésben van egy központi számítógéppel. Így amit látunk, arról rögtön információkkal lát el minket a gép. Például a kijelölt célnak mennyi az energiája, milyen tulajdonságai vannak stb. Ezen felül lesz-

nek a játékban elég sűrűn olyan célpontok, amiket csak saját szemszögből lehet elpusztítani. Egy példával illusztrálnám a dolgot. A játék legvégén a főellenséget is úgy lehet legyőzni, ha saját szemszögre kapcsolva először kilőjük a közepén fent látható fényes gömböket. Erre azért van szükség, mert máskülönben ha elfogy a szörny az energiája, feltölti magát a gömbökből. Esetleg ha elakadtok a játékban, kapcsoljátok saját szemszögre és nézzetek körül jó alaposan, hátha találtok valami olyan célt, amit kilőve tovább lehet menni. Automatán befogjuk, ha van valami érdekes a közelben. Például az első pályán is a hídnál, ami be áramot vezetnek, ezt kell használni. A Selecttel infókat kérhetünk: fegyvereinkről (Weapon),

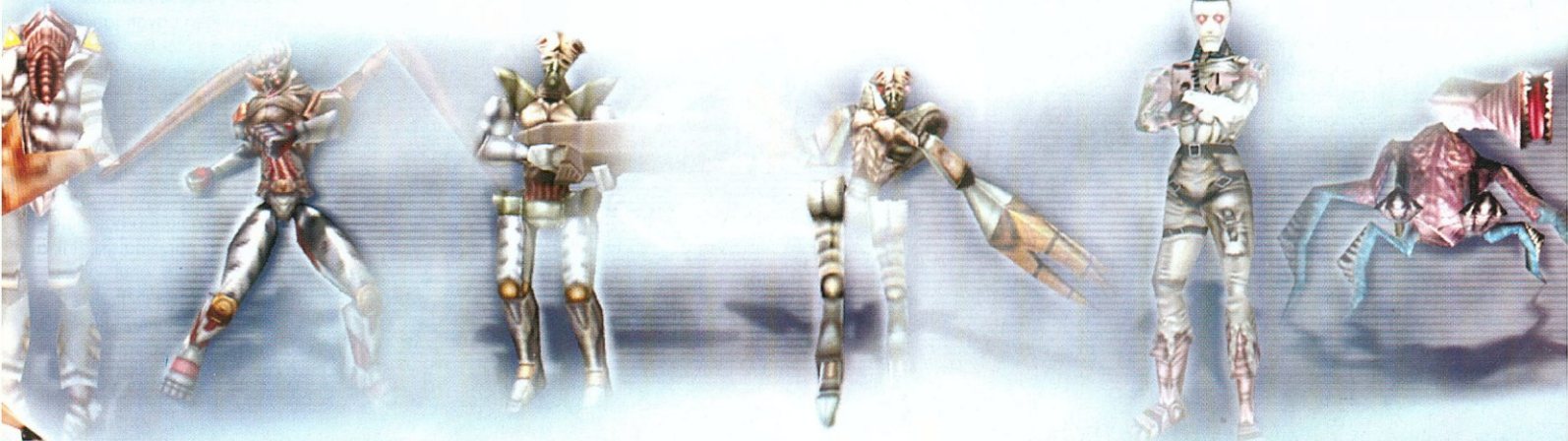
szörnyekre és helyszínekre tartogatni. A missziók további szint visznek az amúgy nagyszerű játékba, és elég változatosak is. Minden olyan típusú küldetés előfordul, amit egy ilyen akciójátéktól elvárhatnánk. Az ötös pályát például eléggé szerettem, itt ugyanis a bunkert kell megvédenünk a támadóktól. Valahogy élveztem, hogy folyamatosan jönnek az ellentelek és csak irtani kell. A sztori is egész jó lesz, főleg a játék vége felé a 6-os pályától, amikor Vaughant elfogják és átalakítják az idegenek. Hoppá, most jövök csak rá, hogy ezzel elárultam egy csomó érdekességet, amire nektek kéne rájónnotok, tehát erről nem írok többet. Egyetlen egy komolyabb bajom az anyaggal a nehézsége volt. Talán azért mert én

KINEK AJÁNLMHATÓ A C-12?

Mindenkinek, aki szereti a lövöldözős akciójátékokat! De készüljtek fel, főleg ha nem vagytok hozzászokva a nagyobb kihíváshoz,

fejem, ugyanis ő imádja a játékokat. Különbzen tényleg nem olyan rossz a külalak (talán kicsit pixeles), meg lassan már úgyis hozzá kell szokni, hogy a PS egy 5 éves (!) technológia, tehát ma sok újat nem lehet rajta csinálni. Egyébként van egy-két egész jó effekt is a C-12-ben. Passzoltak a játékhoz a zenék is, volt néhány főellenség, aminél kifejezetten jó számok szóltak. Visszatérve az anyagra, szerintem oltári élvezetes lett a játékmenet. Élveztem a pályák nagy részét, a harcot a lapulást a ládák mögött, a cikázó lézereket. Már régen nem játszottam ilyen jót akciójátékkal! A pályák hangulatosak a küldetések pedig igencsak

például mennyi kell még, hogy kifejlődjön a másodlagos fegyverhasználat, tárgyainkról (Item), az elhangzott információkról (Comms), a küldetésekről (Objective), és végül lekerhetjük a térképet (Internal GPS). A küldetésekről már írtam, szerintem nincsenek túlbonyolítva, érthető mind. Gyakran menet közben fogunk újabb missziókat kapni. Természetesen főellenségekkel is összehoz majd minket a sors. Általában minden egyes szörny ellen megvan egy bizonyos stratégia, amit alkalmazva megszabadulhatunk az aktuális ellentől. Egyébként ha befogunk valakit oldalt láthatjuk az energiáját, tehát nemcsak saját szemszögből nézhetjük meg, hogy kinek mennyi golyó kell még. Amikor úgy érezzük, hogy kikerülhetetlenül megtámadnak minket, használjuk a pajzsot. Ebből következőleg érdemes a védelmet keményebb

mostanában ritkán szoktam efféle játékokkal játszani, de én szerintem NAGYON nehéz a játék. Nem azt mondom, hogy játszhatatlan lenne, erről szó sincs, csak bizony igen kitartónak kell lennünk, ha a rázósabb pályákat meg akarjuk oldani. Hiányzik az anyagból a nehézségi szint választása, szerintem ha lenne

ilyen, alapbeállításon Hard-ra lenne állítva, mert olyan nehéz az anyag. Igaz, akik Syphon Fillterhez vannak szokva könnyedén vehetik a legnehezebb akadályokat is. Mondjuk azt szemétségnek tartottam, hogy egy élettel rendelkezünk és ha meghalunk ott folytatjuk, ahol legutóbb mentettünk. Erről eszembe is jutott, hogy menteni a zöld köröknél lehet és persze a pályák között is. Kicsit sűrűbben helyeztem volna el a mentőhelyeket is. A Syphont emlegetem, bár igazándiból nem hasonlítható hozzá teljesen a C-12, mert annál sokkal egyszerűbb ahogy azt az elején már elmondtam.

az elrettető nehézségre. Van egy-két dolog, amit hiányoltam a játékból. Ilyen például, hogy miért nincsenek CG filmek? Az rendben van, hogy találunk egy csomó átvezető jelenetet a pályák között, de ezek a játék grafikájával készültek, sokkal eredetibb lett volna ha egy kicsit megerőltetik magukat a készítőik és ehhez a remek játékhoz frankó filmeket is készítenek. Legalább a megnyerést csinálták volna meg rendesen. A játék grafikájától sem estem hasra, igaz, hogy nem olyan rossz főleg PS-es szinten, de azért láttam ennél már szebb alkotást is. No mindegy a grafikát nem húzom le, mert Martin leharapja

élvezetesebb lettek. A stílus kedvelőinek kötelező darab!

Veres Miki

C12
FINAL RESISTANCE
SONY

GRAFIKA: JÓ
JÁTSZHATÓSÁG: KÖZEPES
SZAVATOSSÁG: JÓ
ZENE / HANG: KIVÁLÓ
HANGULAT: KIVÁLÓ

1 JÁTÉKOS
1 MEMÓRIABLÓK
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK2)

✓ NAGYON ÉLVEZETES
JÓK A PÁLYÁK
× KEZDŐKNEK TÚL NEHÉZ

9 pont

Hát ezek a japán fiúk sohasem pihennek, ezúttal a Taito nevű híres cégtől jutott el hozzánk egy igen csak forró anyag, a Cosmo Warrior. Ez természetesen egy Anime stílusú játék (mint a japán játékok többsége) és főleg az akció elemekre épít. Az európai verzió megjelenéséről még nem tudok és arról sem, hogy ez egyáltalán tervbe lenne

tett embereket sorra megismerhetjük, mikor megküzdünk ellenük. A pályák elég nagyok, teli vannak tereptárgyakkal, és különféle nehezítésekkel. Nem lesz alkalunk közvetlen ökölharcot vívni az ellenfelünkkel, hanem mintegy Heretic 2 szerű nézetből, kívülről irányítva emberünket kell széjjel lőnünk, felrobbantanunk, szétkaszabolnunk szabályokkal a másik fejét. Tehát érdekes keverékét láthatjuk a Heretic-nek és a Tekkennek. Éppen ezért jönnek jól az oszlopok, kövek, szkadékok, hogy jobban elbújhasunk a lézersugarak, bombák és suhintások elől. Fegyvereink folyamatosan töltődnek, vi-

sebet is ezzel ejthetjük ellenfelünkön. Mindez csak a távolsági támadásokra igaz, mert valójában a legerősebb sérüléseket a közelharcban adhatjuk, illetve kaphatjuk. Ezek behozatala különféle módszerekkel történhet, általában az X vagy a Kör és valamely irány egyszere való nyomásával. Ilyenkor kombókat, sorozat ütéseket, vágásokat nyomunk a gép karakterébe. Természetesen ezt ő is végrehajthatja rajtunk, ami olykor az életerőnk felének el-

NEM CSAK MANGA-RAJONGÓKNAK!

COSMOWARRIOR ZERO

véve. Egyelőre az eredeti japán nyelvű, NTSC verziót teszteljük, melyből mindenképpen látszik, hogy egy nagyszerű veredős és lövöldözős játékkal állunk szemben. A történetről nem sok minden derül ki az intróból, csupán töredékeket láthatunk a teljes sztoriból. Mondanom sem kell, hogy ennek is egy rajzfilm az alapja, ami csak japánban ért el komolyabb sikereket.

A Földet ismét veszély fenyegeti, misztikus harcok sorakoznak a megmentésére, és tömegek érkeznek az ellentáborba is. A küzdelem a Földön kívül folyik, más bolygókon, ismeretlen tájakon, bázisokon. Hőseink űrhajókkal közlekednek és modern sugárfegyvereket használnak. Természetesen csak mi nyerhetünk, mert mi vagyunk a legjobbak. Ennek szellemében helyezük be a lemezt a gépbe és lódulunk neki a harcra. Egy kis rajzfilmszerű animáció köszönt, mely inkább csak egy slideshownak nevezhető. Utána azonnal a menüben találjuk magunkat, ahol több választási lehetőségünk is akad, melyek nem akármilyenek. Először is megváltoztathatjuk az alapbeállításokat, beléphetünk egy karakter szerkesztőbe, kezdetünk egy új játékot Story Mode-ban és nekiállhatunk sorba kihívni az ellenfeleinket az úgynevezett Vs battle-ben. Nekem ez utóbbi nyerte el a legjobban a tetszésemet, mindjárt kifejtem miért.

KOZMIKUS HARCOSOK

Kezdsésképpen érdemes a kihívások módját választani, már csak azért is, mert sokkal több időnk lesz a kezelés megszokására és a kijelzők megismerésére. Továbbá nem dobnak rögtön a mélyvízbe, hanem folyamatosan keményedő ellenfelek jönnek ellenünk, és ami a legfontosabb, hogy egyszere csak egy. Mintegy Mortal Combat szerűen választhatunk magunknak embert, igaz mindegyik titkosítva van kivéve a főhősünket. Viszont az elrej-

szont töltenünk véges. Tehát ha kifogyunk, hosszú másodpercek kell elvesztegetnünk arra, hogy megvárjuk, míg feltöltődnek egy olyan szintre, hogy újra lőhessünk. Az X-szel dobhatjuk el a bombát, vagy hasonló robbanó tárgyakat, a Négyzettel használhatjuk a standard lézertegyet, míg a Körrel a különlegesen nagy hatósugarú ágyút. Ez utóbbi fogja ki a leghamarabb, de egyben a legnagyobb

vesztésével is járhat. Talán ekkor lehet észrevenni, hogy néha bizony csal a gép, de igen erősen. Ha veszésre áll, néha elfelejt KO-zni, és folyamatosan kombózni kezd. Hasonló szélhámoságokra képes, amikor mindkettőnknek csak egy hajszálnyi energiája marad.

ŰRBÉLI VADÁSZMEZŐK

A pályák kidolgozása a sztori módban jócskán alulmarad, a túlzott részletesség az ellenkezőjévé hat. Káosz és áttekinthetetlennek tűnnek a terek, míg az ellenfeleket kihívó rész kifejezetten szépre sikeredett. Változatos terepeken fordulunk meg, csillognak a fények, sőt még a nap-szakok is változnak a játék során. Mikor

a meccs kezdők még süt a nap és mire már az utolsókat rúgjuk kezd sötétedni, majd teljesen leszáll az éj. Ez külön nehezítés a végső hajrában, mert csak a hold, a robbanások és a lézertények alapján tájékozódhatunk. A hanghatásokat mindent digitálizált beszédek halmaza tarkítja, ami jelen esetben ugyan japán volt, éppen ezért talán még jobban megteremtette azt a hangulatot, amit egy ilyen játék gyilkolása közben érezni kell.

Sajnos családás ért, mikor az Interneten próbáltam információt begyűjteni a programról, a történetről és mindenről, ami a Taito házat övezi. Sajnos egy árva szót nem találtam, ami számomra használható lett volna, mivel az a pár oldal (köztük a hivatalos Taito-oldal) is japánul volt és csak kriksz-krakszokat jelentett meg a böngészőm. Körbekérdeztem a haverokat is, hátha tudnak valamit ez ügyben, de az egyetlen cím, amit adtak, egy japán nyelvű oldal volt. Hát közsi szépen srákok a poént, ugyan próbáltam ráereszteni az online fordítót is, de nem sok jó sült ki belőle. Végezetül pedig, nekem elnyerte a játék a tetszésemet, apróbb hibái ellenére kellemesen el lehet szórakozni vele. Mindenki, aki szereti a fentebb felsorolt játékokat és nem irtózik az anime stílustól, ki kell hogy próbálja, legalább egyszer. Viszont aki rajongója a japán játékoknak, annak kötelezően kell, hogy szerepeljen játékgyűjteményében a Cosmo Warrior Zero név.

Endrédi Tibor

COSMO WARRIOR ZERO

TAITO	
GRAFIKA:	JÓ
JÁTSZHATÓSÁG:	KÖZEPES
SZAVATÓSÁG:	JÓ
ZENE / HANG:	KÖZEPES
HANGULAT:	KÖZEPES

- 12 JÁTÉKOS
- 1 MEMÓRIABLOKK
- ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
- ✓ IGAZI JAPÁN JÁTÉK. TOBBFÉLE JÁTÉKMÓD
- × KISIT ZAVAROS RÁNYÍTÁS ÉS GRAFIKAI HIÁNYOSSÁGOK

6 pont

Na, akkor essünk neki az első PS2-es F1 játéknak! Ha egy kicsit visszanzétek a Konzolokba látni fogjátok, hogy ebből a fajta EA Forma 1-ből már ez a harmadik kiadás, az előző kettő még a "rég" PS-en jelent meg és az volt a különbség közöttük, hogy a Season 2000 a tavalyi év versenyeit, időjárását és egyéb eseményeit tartalmazta.

A Playstation 2-re megjelent játéknak is ez a címe, de messze nem arról van szó, hogy itt is találkozhatnánk a Season 2000-ben megismert opciókkal. A játék tartalmilag, képileg és gyakorlatilag minden szempontból teljesen más, mint az eddig megszokott programok voltak, és ez most szerencsére minden értelemben pozitívumokat jelent.

A legkevésbé fontos dolgokra is figyelmet fordítottak a készítők, így mind a két szélsőség megtalálható a programban, gondolok itt a gyerekesen könnyű, egyáltalán nem élethű vezetésre és az ezzel szemben álló vérköpos, idegtépő, zslittpenge-szerűen veszélyes, profi szimuláció is.

be kell lőni a szabályokat és követelményeket. Itt érdemes egy kicsit elidőznünk. A segítségék, mint fék és kormányrészegítő nem ér sajnos sokat, de egy igazi játékos nem is használja ezeket. Egyébként egyik apró hibája a játéknak, hogy az ellenfelek sokszor nagyon furcsán vezetnek, amit tény, hogy mi kihasználhatunk, de idővel fájdalmasan unalmas, amikor tudjátok, már az időmérés alatt, hogy "na, ezt a kanyart az ellenfelek kb 30 km/h-val veszik majd, pedig itt 70-el is lehet menni".

Az időjárás a szokásos. A sebességváltó is, a sérülés viszont fontos pontja a versenyeknek és itt nem puszta Be/Ki-verzió választható, van benne egy Forgiving-állás, ami azt jelenti, hogy csak akkor sérülünk, ha bármilyen falnak nekirohanunk. Ha ellenfelet érünk, csak ők törnek, mi nem. Érdemes ezt választani, mert riválisaink, annak ellenére, hogy felettebb intelligensen viselkednek és szinte mindenhol lehúzódnak, ahol a verseny ezt megkívánja tőlük (például lekörözésnél), sajnos néha idióta mó-

baesetek megfelelően "filmszakadás" következik be. Baromi jól Mintha kihúznák a gépet a falból.

Talán ez az első olyan F1-es játék, ahol tényleg érezni a kocsik közti különbséget, úgyhogy amikor pilótát választotok, gondoljátok át, hogy milyen autóban ül a lelkem. En Villeneuve BAR Hondája mellett döntöttem, a pilóta miatt, de amikor minden hosszabb egyenesben legyorsultak a Ferrarik és a McLarenek, hát nem volt könnyű dolgom. Talán a játékban az egyetlen negatívum a kocsik hangja, ami kicsit túlságosan fül-süketítőre sikerült. És most nem kell kétszáz emilt írni, hogy "az életben is olyan, Adam hülye vagy!", mert álltam a

hibát a játékban, ha csak azt nem, hogy néhány helyen túlságosan élethű, de annak a tényle, hogy a kocsikon még a karcolások is látszódnak elfelejteti ezt a problémát is velem. Kommentátor szerencsére nincs a verseny alatt, így nem zavarog, és a boxutcából is csak jelzéseken keresztül kommunikálnak ve-

FORMULA ONE 2000

ERŐS HARDVER = ERŐS JÁTEK?

A program, mint már mondtam tartalmilag a tavalyi év autóit és versenykiírását tartalmazza. Amikor először meglátjátok az autókat, próbáljátok elvonatkoztatni a látványtól, mert az baromi szép. Könnyen beleeshet az ember abba a hibába, hogy dob egy hátast a grafikától és onnantól kezdve szubjektív a végtelenségig. A játék képi világáról annyit kell tudni, hogy tényleg nagyon szép, mint autók, mint pályák tekintetében. A készítők nagyon jól és ötletesen még a kerécsereit is beleanimálták a programba, ami hatalmasat dob a hangulaton, bár amikor ki kell állnunk az első helyről, kereket cserélni, nem biztos, hogy felvidít a szép látvány.

A nézőket közelről megnézve, láthatjátok, hogy fényképek lettek bedigitalizálva, így egészen közelről sem pixelesek az emberek, ugyanígy a pálya alkatrészei sem csúnyák, akárhonnán nézzük őket.

A bajnokságokban két verzió közül választhatok: lehet a szokásos 17 versenyes világbajnokságok nyomni, ami Ausztráliával kezdődik és Malajziában ér véget, de saját bajnokságot is csinálhattok, ahol ti adjátok meg a kívánt pályákat. Ha kiválasztottátok a verseny típus,

Penalties a másik, ami érdekes, mert annak ellenére, hogy van, nincs. En ON-fokozaton hagytam, de a boxutcai száguldozáson kívül semmiért nem kaptam büntetést. Pedig, mindent elkövettem, hogy kizárjanak, de nem sikerült. A kerécsereknél viszont nagyon szigorú a gép, úgyhogy ott figyeljetek oda!

A kocsik irányíthatósága egészen új és azt kell mondanom, hogy talán az eddigi legjátshatóbb, mind közül. A fék következetesen fog, nem csúszkál a fektővolság értéke és az élethűséggel sincs baj. Próbáljátok gázt adni fűvön! Régebbi játékoknál a gyepen meg tudtam előzni kocsikat, itt majd meglátjátok mi lesz a vége. A kerekek füstölése, a kocsik pörgése, viselkedése, mind nagyon élethű és mégis játszható.

Jópofa, hogy ha elég nagyot estek a kocsival és pár szaltót is sikerül bemutatni, a játékban a

McLarenek mellett, amikor beindították őket a tavalyi előtti Magyar Nagydíjon, de nem ilyen fogászati fűró hangot hallottam. Ha adhatok egy jó tanácsot, a startnál ne nagyon kormányozzátok az autót, amíg pörögnek a kerekek, mert nagyon hamar és nagyon csúnyán elronthatjátok a versenyt. A bajnokság alatt egyébként grafikokkal követhetjük végig helyezéseinket és a csapat teljesítményét is, ami sokkal átláthatóbb, mintha pontszámokat néznénk.

A kocsik szerelése könnyűek és érthetőek, felesleges róluk bármit írni. Az F1 Championship Season 2000 méltó az EA Sports által lerakott alakövekhez és jó kezdés a PS2 piacon. Elvileg itt is minden javul majd, bár azt kell mondanom, hogy nem nagyon találtam igazi

lünk. Olajfoltokat nem találtam a pályán, de ez majd talán egy kicsivel később megjelenik egy fejlesztett verzióban, asszem' ettől függetlenül igazán elégedettek lehetünk a játék képi, tartalmi és játszhatósági színvonalával. En az vagyok, pedig tudjátok, hogy nem szívelem a konzolos F1-eket, mert nem tartom irányíthatónak őket. Na, ez a program már egész elfogadható. Ha jól számolom, épp 4 éve várok arra, hogy valami hasonló történjen...hát...elkezdődött.

Adam

F1 CHAMPIONSHIP SEASON 2000

ELECTRONIC ARTS

GRAFIKA:	KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG:	JÓ
SZAVATOSSÁG:	JÓ
ZENE / HANG:	KÖZEPES
HANGULAT:	JÓ

14 JÁTEKOS
MEMÓRIAKÁRTYA 8 MB (PS2)
MULTI TAP ADAPTER
ANALÓG RÁNYÍTÓ, DUAL SHOCK

✓ NAGYON RÁNYÍTHATÓ, PEDIG ÉLETHŰ
× AZ AUTÓ HANGJA A POKOL

8 pont

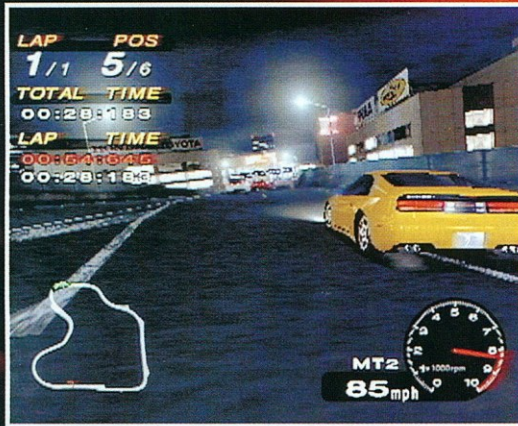
Ez a játék egyszerűen kevés! Ha nagyon röviden és tömören szeretném értékelni, akkor ennyi elég is lenne, de két oldalon keresztül van szerencsém boncolgatni a Driving Emotion Type-S-nevű programot. Persze eme erőteljesen negatív kijelentésem, mellyel a cikket kezdtem, nyilvánvalóan nem érhető a játék egészére, sokkal inkább magára a versenyre, ami egyszerűen használhatatlan.

No, ez után a kellemesen bemelegítő bevezető után, kezdjük el a jól bevált séma szerint elemezgetni a programot. Ami a legfontosabb a játék történelmével kapcsolatban, az annak a ténye, hogy ez már egyszer megjelent Japánban, ám rövid úton megbukott, mivel annak a kiadásnak több volt a hibája, mint mondjuk a választható autók száma. (A programot a világhírű Squaresoft készítette, akik vitán felül az RPJ anyagok királyai. Talán még is a kaptafánál kellett volna maradniuk!) Mielőtt megjelent a Driving Emotion Type-S, azzal reklámozták, hogy az egyetlen vetélytársa lehet a Gran Turismo PS2-es változatának. Namármost, ez kicsit ijesztő, mert ha a Turismo is ilyen lesz, hát vége a világnak!

Persze számításba lehet venni azt is, hogy csak ócska reklámszöveg volt a tent említett rizsa és csak ez a játék lesz gyengécske. Szóval, megjelent japánban, bukott, majd a készítőik kicsit átalakították a játékot és újra piacra dobták, most Amerikában és Európában. Amikor egy programot megkapok a szerkesztőségben néhány percre mindig felnézek a netre és megpróbálom a legkülönbözőbb forrásokból megtudni a véleményeket a játékkal kapcsolatban. A Japán verzióról hiszitek vagy nem, egyszerűen nem találtam jó véleményt sehol, de a 10 pontos skálán nem volt jobb értékelés a 2,5-nél. Az milyen gyenge lehetett! Már kezdem sajnálni, hogy nem volt szerencsém kipróbálni.

Mivel ez a kiadás még viszonylag új, hát nem nagyon láttam véleményeket róla, de ez nem is baj,

kénytelenek leszünk az én szőrös szívemre hagyatkozni. Kezdjük az elején. Mit jelent az S? Az S, az angol "Strange"-szót akarja reprezentálni, és azt kell mondanom, hogy nagyon találóan. Furcsa. Igen, sok minden furcsa a játékban, például az, hogy 10 indításból csak 4-szer indult el nekem az intéző. Ezt mi irányítja? Én nem vagyok egy technikai zseni, de biztos nem normális. A játék tartalmát meg-

nézve tényleg a Turismo felépítésére hasonlít, ahol mindenféle kocsikat szedhetünk össze, ha eleget nyertek, majd felturbózhathatók őket és mehetnek újabb versenyeket nyerni, még több kocsit reményében, melyeket újfent turbózhattok, ameddig csak bírjátok. Természetesen baromi fontos az autók száma a játékban, ami itt kifejezetten barátságos. Nagy nevek és márkák tekintetében egyértelműen ott van a szerez a program, bár nem feltétlenül jó, ha mondjuk napok kemény munkája után nekiállunk a keservesen megszerzett kedvez autónkkal a versenyezéshez és rövid úton rájövünk, hogy sajnos irányíthatatlan. Na, de ezt majd a játszhatóságnál taglalnám jobba. A lényeg, a kocsik száma rendszerben van, nem tudom ez pontosan mennyit jelent, de a 12 márkában benne van a BMW, Ferrari, Porsche,...stb. Ezzel nem lesz gond.

Természetesen megvan a gyakorlás lehetősége is a programban, a Line Training módban, ahol mindenféle nehézségi feladatot kell véghezvinnünk, hogy kicsit beleálljon a kezünk az irányításba. Hasznos, mert így nem érhet meglepetés minket a versenyek alatt. Az opciókról és egyéb menüpontokról a változtatosság kedvéért most sem írnék, mivel egyszerűen nincs mit mondani róla. Talán annyit érdemes, hogy a versenytávot állítsátok át 3 körre, mert aki sokat játszik ilyen játékokkal egyszerűen megszokja ezt a távot és amikor a gyári kétkörös

DRIVING EMOTION TYPE-S

TUD A SQUARE MÁST IS, MINT RPG-T GYÁRTANI?

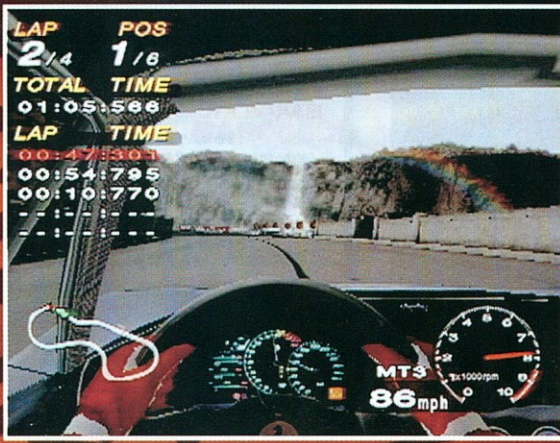
versenyen hirtelen vége a játéknak, hát szítkozódik.

Jó rész a játékban a Garage pont, ahol a technikai paraméterekkel bütykölhetünk, minden részénél a kocsinak. Érthetően és világosan van írva az egyes alkatrészekhez, hogy mit változtatnak a kocsiban és eleve maga az alkatrész mire szolgál, függetlenül attól, hogy újat teszünk bele, vagy csak kíváncsiskodunk. Az autók választásánál bizony lehetett volna kicsit engedelmesebb a készítőgárda az elején, mert igencsak kevés elérhető autót sikerült adniuk, persze aki jó, az úgyis szerez jobbakat.

Én egy elfogadható vezetőnek tartom magam, de a tesztelésének első felében, bizony alig bírtam egyáltalán a mezőnyvel együtt maradni a versenyeken. És így már el is érkezünk a játszhatósághoz, ami sajnos az a pontja a programnak, ami miatt párszor eldobtam az irányítót. Már az az oly sokat emlegetett Ja-

pán kiadás is irányíthatatlan volt és ahhoz képest mindenképp javulás mutatható ki a játékban, de még így is azt kell mondanom: sokkal inkább érezni a kocsit egy drótkötélen lógni, mint egy betonúton száguldani. A kocsik mozgását a hónap másik autó-bukásához, a Sega GT-hez hasonlítanám, no persze annál sokkal jobb, mivel itt nem lehet egy csirkét megsütni a konyhában, míg autónk egy kört megy a pályán.

Szóval, ezeknek az autóknak az irányíthatósága már egy fokkal jobb, de még így is teljesen "puha" az egész. Egyszerűen nem lehet érezni, hogy mikor kell meghúzni a kanyar végén a kéziféket, vagy hol kell elkezdni a kormányzást egy lassítónál. A másik zavaró dolog a játékban a kocsik súlyának az irrális megjelenése. Mindegyik autó piszok nehéznek hat a pályán. Még a legkisebb Honda is úgy viselkedik egy nagyobb kormánymozdulat után, mintha egy teherau-

pályára, már jó fél körrel vezetnek az ellenfelek. Van viszont egy másik trükk, amivel még sosem találkoztam és határozottan jónak tartom, még akkor is, ha ellenünk csinálja a gép.

Ha előttünk megy valaki és nyilvánvalóan gyorsabbak vagyunk, megvárja, míg egy éles kanyarhoz érünk, majd jóval a kanyar előtt lelassít. Ebben az esetben két dolgot tesz a normális vezető. Vagy kikerüli (ha még van annyi helye) és gázt

tót próbálnánk az úton tartani. Borzasztó! Minden kanyar végén ríszál a kocsi feke, ami már csak azért is rossz, mert jönnek az ellenfelek és a megfelelő pillanatban meglökve, tökéletesen kifordítanak az aszfaltsíkról.

Ha már az ellenfeleknél tartunk, vizsgáljuk egy kicsit meg a tudásukat, mivel ez az egyik legirrealisabb, amit valaha láttam. A gép találmomra válogatja ki vetélytársainkat és az a legviccesebb, amikor egy feltuningolt Civic lenyomja az én Ferrarimat. Na. Azért az ilyen dolgok kicsit mellbe vágunk és nem árulok el titkot, ha azt mondom: sokáig hitetlenkedve ültem a képernyő előtt. Ha legalább arra figyeltek volna, hogy a megfelelő nehézségű ellenfelet adják a gép, megfelelő autók. Persze ez oda-vissza működik, mert én is vertem már meg kisebb kocsival egy Subarut, ami sokkal jobban fogta az utat és erősebb motor volt benne. Sebaj, ez még nem lenne akkora probléma, viszont riválisaink olyan szinten vezetnek bunkó módon, hogy az már-már bicskanyitogató.

Ha csak egy pillanatra is olyan pozícióba juttok, hogy hátulról meg lehet tolni, rögtön nektek mennek és a kocsik csúszkálós irányíthatóságát kihasználva rövid úton kivágnak a versenyből. Azt már mondanom sem kell, hogy mire újra visszaálltok a

ad, vagy nekimegy hátulról és gázt adva tolja le a pályáról. Namármost, ha ez egy éles kanyar előtt történik, akkor mindkét esetben nekimegyünk a korlátoknak. Ha előzünk és gázt adunk, bumm! Ha megtoljuk hátulról, az utolsó pillanatban elkanyarodik az ellenfél és nekirohanunk nyílegyenesen a falnak, bumm! Remélem némileg követhető, amit írtam. Mindkettőt remekül alkalmazza ellenünk a gép és így a teszteset napjai alatt én is rengeteg alkalommal végeztem a korlátokon. A menet közbeni lökdösődések és egyéb nyálankaságok már nem meglepőek, majd megszokjátok őket, bár elég szeméttel módon művelik az ellenfelek.

A kevés pozitívum között az egyik leglátványosabb a nyerések jutalmazása a programban. Ha eleget nyerrünk, rengeteg új pálya lesz elérhető és még több új autó. Szintenként 30 új kocsi és összesen több mint 10 új pálya van még a "megnyitható" verzióban.

Lassacskán térjünk rá a játék másik fontos összetevőjéhez, ami némileg tarthatja a lelket azokban, akik mégis nagyon várták a programot és esetleg ki szeretnék kölcsönözni valahonnan. Ez a grafika. A játék vizuális megjelenítése nagyon szép, és folyamatos. 60 fps-el fut a kép, így nem nagyon panaszkodhatnak, még a legkukacosabb játékosok sem. A programban a legkülönfélébb

lébb objektumok jelennek meg az átlátszó üvegtetőtől egészen a vízig, így a grafikusok a lehető legszelebb skálán próbálták mozgatni a képi világot, ami nagyon szépen sikerült nekik. Még egy animált vízszél mellett is elvezethetünk, ahol jutott energia a kód és a pára megjelenítésére is. (Itt egy pillanatra, mindenki gondolkozzon el azon, hogy mennyit fejlődött minden a konzolok körül. Micsoda technikai változások vannak, ha már egy vízszél mellett megjelenő pára és kód is látható egy játékban. Én még emlékszem az első autóversenyre C-64-en. Hát...nem sok látszott, csak négy kerék, meg egy vonal, amit követni kellett. Nosztalgia off.)

Az autók megtervezése és kivitelezése is tökéletes, még az ellenfelek árnyékai is láthatóak olykor-olykor nem is beszélve a lámpák és egyéb fények visszaverődéséről a mindent felé a versenyek alatt. A kocsikban a belső nézet eléggé vegyes véleményeket váltott ki belőlem, mert maga a belső tér, kocsinként szépen meg van rajzolva és fényleg pontos, viszont a vezető kezének a mozgása nagyon erős és valóság-hűtlen. Néha mindenképp érdekes egy jobb-kormányos autóban ülni, mert ez kis országunkban szokatlan, ettől függetlenül azt hiszem a belső nézet használhatatlan, mert vezetni nem nagyon tudtam így (bár a külső nézet sem volt sokkal könnyebb...).

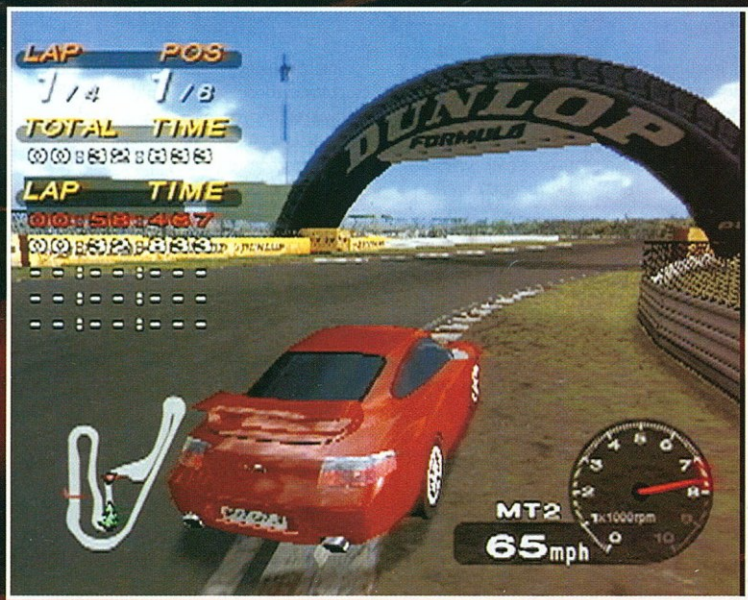
Egy autóversenyben a hangok több funkciót is betölthetnek. Versenyek alatt tudathatják a helyezésünket, vagy figyelmeztethetnek az éppen hátulról érkező támadásra. Ha más nem, magát a vezetést segíthetik, mert hallani a kerekek nyikorgását, a motorok bögését, egyszerűen fontosak a hangok. Ebben a játékban sajnos nem sikerült ezt élethűvé tenni. Nagyon tompa, halk hanghatások jellemzik a versenyeket és talán valahol ez is közrejátszik abban, hogy az irányítás olyan furának tűnik, hiszen nem hallani a motorokat, kerekeket, ellenfeleket rendesen, vagy ha hallani is, sajnos halkán. Egy megoldás van persze erre az esetre: ki kell kapcsolni a háttérze-

nét, de meg akkor sem hallani úgy a dolgokat, ahogy azt kellene.

Akkor most próbáljuk meg összegezni a fent leírt, erősen széles érzélemtartományban mozgó írás elolvasása után a játékot. A program jó lenne, de sajnos hiányzik belőle az a kevés irányíthatóság, ami használhatóvá tenné összességében magát a versenyt. Persze nem állítom, hogy a többi komponens gyenge, de hát mit tehet az ember, ha egy autóversenyt vett és minden jó benne, csak a kocsi irányítása nem? Akkor sajnos el kell vetni a "jó" jelzőt a programra és sokkal ajánlatosabb használni a "közepes" szót, hiszen lehet gyönyörű egy torta, sok habbal és cukorral, ha megkóstolod és rágós, vagy száraz, nem fog ízleni, akár mennyire is tetszett kívülről.

Pontosan ez történik itt is, ha nekiálltok a játéknak. Csak azt tudom ajánlani, hogy mindenki adjon egy lehetőséget a programnak és döntsön magának. Már nagyon érdekel a Turismo, mert ha az is ilyen gyenge lett, hát nem 'tom mihez kezdünk majd. Bár egyes ismerőseim szerint ez a játék is játszható, de én nem nagyon értek ezzel egyet, mert nem sikerült 4 nap alatt meggyőzni erről, pedig én aztán minden esélyt megadtam rá. Majd máskor, máshol, más.

Adam

DRIVING EMOTION TYPE 5
SQUARESOFT

GRAFIKA:	KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG:	GYENGE
SZAVATOSSÁG:	KÖZEPES
ZENE / HANG:	KÖZEPES
HANGULAT:	JÓ

12 JÁTÉKOS
MEMÓRIAKÁRTYA 5MB (35KB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ, DUAL SHOCK

✓ SZÉP
× MINTHA KÖTELEN LÓGNA
A KOCINK

7 pont

ELŐSZÓ

Még ma is előttem van a kép. Tavaly bölksztam az E3-on, mint kezdő homokos a gőzfürdőben, aznap már vagy 50 játékot kipróbáltam és azon igyekeztem, hogy legalább az utolsó 25-re emlékezni tudjak. Bekeveredtem a Sony standra, ott figyeltek az első PS2-k az első játékokkal. Ridge Racer 5, Tekken Tag. Irányító megfog, 5 perc próba, tovább. De mi az ott a sarokban? Oriási csata a képernyőn, egy kínai harcos osztja az ígét a tömegnek egy 2 méteres dárdával, lóhátról. Vagy 40 figura a képernyőn, akadozás egy szál se. Na, ez lesz az én játékomban, a Dynasty Warriors 2. A szokásosnál hosszabb próba (persze a feladatról fogalmam sem volt), beizgulás, de a játékra egészen mostanáig várom kellett.

"SHOGUN" ARCADE VERZIÓBAN

Aki valamennyire ismeri a PC-s játékokat bizonyára hallott már a híres Shogun című programról. Egy stratégiai játék, japán történelmi csatákat kell megvívni benne (nagy vonalakban). Nos, a DW2 is egy hasonló játék, de ez Kínában játszódik és nem stratégiai stílusú, hanem arcade-vekedős. Nem egy egész sereget irányítunk, csak egy bátor harcost. Kicsit olyan érzés, mintha "beleszállnánk" a Shogun csatáinak közepébe. Egy hatalmas háború folyik, amelyet kis túlzással nekünk EGYEDÜL kell megvívniunk! A DW2 első része már nagyon régen jelent meg, méghozzá PS-re. Egy átlagos 3D-s verekedős játék, Tekken klón, szép grafikával és jöppöfa kínai harcosokkal. Volt a játéknak egyébként egy ósrégi játéktérmi verziója is (ez elkészült még C64-re és Amigára is), amely abban különbözött a PS átíráttól, hogy a "haladós" verekedős anyagok családijába tartozott, mint mondjuk a Fighting Force vagy a Double Dragon. A legújabb rész tehát a gyökerekhez, legrégebbi változat stílusához nyúl vissza, sőt, a szereplők legtöbbje is ismert a rajongók számára.

A TÖRTÉNET

Időszámításunk után a 2. században járunk, Kínában. A Han dinasztia korrupción alapuló uralma megdőlni látszik, és a "Sárga Turbán felkelés" kitörésével láncreakció-szerűen tör ki a globális háború. He Jin és Dong Zhuo, a két legerősebb hadúr próbálja magához ragadni a hatalmat, de egyikük sem elég hatalmas ahhoz, hogy egy ekkora országot erőszakkal összefogjon. Kína részekre szakad, a kis belső háborúk mindennaposá válnak a nagyravagyó hadurak között.

Cao Cao, a Wei királyság uralkodója tud elsőként felülkerekedni a káoszban. A változás szelét meglovagolva irányítása alá vonja Kína 2/3 részét. Erre gyorsan észbe kap Sun Qian is a Wu

királyság ura, és déli tartományai védelmében óriási tengeri flottát hoz létre. Végül felébred Liu Bei is, a Shu királyságból. Kiemelkedő vezetői képességeit kihasználva maga köré gyűjti Kína legbátrabb "magányos" harcosait. Ez az időszak Kínában a "Három királyság története" (Romance of the Three Kingdoms), amely e három híres ember életét mutatja be. (Már több konzoljáték is foglalkozott a témával!)

Embereinket a Wei, Wu és Shu királyságokból választhatjuk. Nem mindegy, kivel próbál-

legbőszömbb/leghosszabb fegyverrel felszerelt manust/csját választjátok, hanem a leggyorsabbat, legpörgösebbet, aki úgy osztja a tömeget, mint a cséphadaró. Minden pálya egy-egy nagy csata. Kezdés-

HÁNY ELLENSÉGET TUDSZ FELAPRÍTANI 100 PERC ALATT?

DYNASTY WARRIOR

A FELADAT

A DW2 szereplőválasztással indul. Karakterünk egy "független" harcos, akit úgymond felkérnek a szövetséges csapatok segítésére. Mi gyakorlatilag egy egyszemélyes hadsereg vagyunk, akin, mint már mondtam rendszerint az összes csata kimenetele áll vagy bukik! A megnyert csaták során teljesítményünkől függően folyamatosan fejlődünk (mint egy szerepjátékban), és az egyszerű Rambóbból egy idő után akár generális is válhat.

Íjteljesíteni azt az embert próbáló kihívást, hogy megnyerjük a játékot! A karakterek küzdőstílusa ugyanis teljesen különböző, és az a benyomásom támadt úgy 3-4 figura kipróbálása után, hogy nem is egyformán erősek. Gyakorlatilag, amíg 1-2 ellentel küzdünk csak, tök mindegy, hogy kivel megyünk, de ez a játék első 15 perce után már csak a legtrikább esetben fog előfordulni, úgyhogy igyekezzünk egy gyors és agilis szereplőt kicsipni a tömegből! Ajánlani nem akarok senkit, de ha rám hallgattok, nem a

kor láthatjuk a térképet, a baráti és ellenséges csapatok kezdőpozícióival, a domborzati viszonyokkal (nagyon fontos!) és az alaphelyzet ismeretével. A zöld háromszög mi vagyunk. A kék háromszögek a baráti csapatok, a kék nyílak az utánpótlás érkezésének helyeit mutatják. Értelmezés szerint a piros jelek az ellenfeleket mutatják.

Itt ezen a képernyőn megkapjuk a csata megnyeréséhez szükséges kitételeket. Általában a nyereshez az ellentel főparancsnokát kell likvidál-

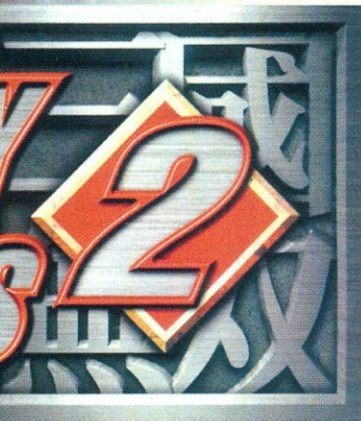

ni. Veszteni többféleképpen is lehet, természetesen nekünk mindenképpen életben kell maradnunk a csaták során, de néha az is bukáshoz vezet, ha a mi főparancsnokunkat nyomja le az ellenfél.

KÉPERNYŐ/KEZELÉS

A kép jobb-felső sarkában látható csapataink és az ellenfél morálja. Alatta van a térkép. A bal-felső sarokban látható az éppen támadott ellenfél energiája és beosztása (fontos). A bal-alsó sarokban van a mi energiánk, nyilaink száma, és a speciális támadásunk energiája. Ezt úgy tudjuk tölteni, ha folyamatosan verexszünk. Energiát és nyilatkat ellenfelek leverése után (hosszabb kombószorozatokat használunk és úgy végezzük ki őket) vehetünk fel. A pályákon találunk korszókat és ládákat is, ezekben is lapul néha 1-1 bonusz tárgy. A jobb-alsó sarokban láthatjuk, hogy hány ellenfelet küldtünk át a másvilágra eddig.

- R1 – Nyilazás
- L2 – Nevek és személyes energiák ki/bekapcsolása
- L1 – Védekezés
- Négyzet – Normál gyors támadás, többször nyomva kombó.

- Háromszög – Erősebb támadás, lassabban kivitelezhető.
- Kör – Speciális Musou támadás.
- X – Ugrás, lóra fel illetve leszállás.

JÁTÉKMELET

A játékba próbáltak ugyan némi taktikai-mozzanatokat is belevinni, de ez elhanyagolható. Sajnos, hiába okoskodunk, a legtöbbször ügyis csak az vezet csak eredményre, ha – kis túlzással – saját kezűleg verjük szét az egész támadó hadsereget!

Ahogy elindul a csata a jobb-felső sarokban megjelenik a harctér térképe. Ennek felbontását az R2 gombbal tudjuk váltani. A játék üzenetek

kel és a térképen villogva jelzi, amikor egy szövetséges parancsnok felveszi a harcot, vagy esetleg bajban van, és segítséget kér. Ugyanígy jelzi a játék bizonyos pályarészek megnyílását, illetve megtisztulását (például az erődítmények kapujának kinyílását). Nincs más feladatunk, mint elindulni arra a részre, ahol a sok piros/kék pöttyöt látjuk kavargogni és már mehet is a hirig. Verjük a közkatónákat, de inkább a tisztteket, és időnként összeakadunk a kisebb egységek parancsnokaival is, akik egyfajta főellenfelek.

(Egy ellenséges egység általában 4 közkatónából és egy vezérből áll. Ha egyből leverjük a vezért, embereink könnyen lenyomják a többi. Ugyanígy, a kiemelt parancsnokoknak is először a testőreiket kell levernünk.)

Ahogy szépen tisztogatjuk a terepet és haladunk előre, a szövetségesek is jönnek utánunk és harcolnak, habár néha úgy viselkednek, mintha igazi hülyék lennének. Ha nem figyel oda az ember és rohan előre, könnyen ezer ellenséges katona gyűrűjében találhatja magát, ahonnan élve kikeményni nem könnyű feladat. Ha leginkább a tisztteket öljük, barátaink könnyebben boldogulnak a közkatónákkal, tehát a moráljuk is nő, eredményesebben harcolnak. Sajnos a szövetséges parancsnokokat és katonákat mi nem tudjuk segítségül hívni, de az egy jó megoldás, ha a minket üldöző ellenfelekkel a nyomunkban feléjük rohanunk, mert olyankor kénytelen-kelletlen beszállnak a buliba.

A csata főlünk függetlenül is folyik, de azért nem kell túl nagy mesterséges intelligenciára számítani! Minden ellenfél, a legutolsó közkatóna is egy IQ bajnok a mi embereinkhez képest. Ha nem verünk le egyenként minden egységparancsnokot, sőt közkatónát, embereink addig nem jönnek tovább előre, amíg egy ellenfél is köztük mászkál. Taszigálják, bénáznak vele, de alig tudják leverni őket a segítségünk nélkül. Az ellenséges katonák viszont poénra tudják, hogy kizárólag minket érdemes támadni, ezért néha előfordul, hogy egy seregnyi vad kutya lohol majd utánunk a fél térképen keresztül!

Nekünk kell vinni a prímet, és növelni embereink morálját. Minden 50. Legyőzött ellenfél után híre megy, hogy mekkora ász harcosok vagyunk, és ha adódik, hogy a parancsnokoknak is mi adjuk meg a kegyelemdőfést, egészen meglödulnak a kedélyek.

A legnagyobb segítséget testőreink (Bodyguard) jelentik. Ők jönnek mellettünk a csatában és ugyanúgy fejlődnek, mint mi. Nem árt vigyázni rájuk, mert ha elkáborolunk mellőlük, hamar kipurcannak valahol.

A főparancsnokokat általában több úton is elérhetjük. Tőlünk függ, hogy melyik utat választjuk. Ahhoz, hogy elérjük a főnököt nem kell minden tábornokot leverni, de a karakterfejlődés szempontjából ez nem árt! Haladás közben néha kisebb intermezzók is bejönnek – az első pályán például az egyik ellenséges tábornok misztikus szelet fakaszt, amitől nehezen tudunk felmenni a hegyre, egy másik pedig köömlást csinál. Ezeket

például kerülő úton be lehet támadni hátulról, így embereink jobban fel tudnak jutni a főellen-ségig.

TIPPEK

- Ölj meg minél több ellenfelet, főnökeid (és a katonáid) el lesznek kápráztatva!
- A csapatvezetőket legalább 8-as kombóval nyírd ki, akkor energiát dobnak el!
- Gyűjtsd a cuccokat (nyilat, életerő, Musou töl-tő) a ládákból és korszókból. A mentőpontok is azokban vannak elrejtve.
- A kapukat védő ijászok ellen használj nyilat.
- Mindig a főnökökre menj, legyőzve őket megfutamíod embereiket.
- Ne menj fejfel a falnak, nem vagy te Rambó! Lassan haladj előre, mindig legyen veled erősítés. Persze a rendelkezésedre álló időre azért figyelj!
- Figyeld a képernyőn megjelenő információkat a csata állásáról. Segíts, ahol kell, vagy keress kerülőutat és támadj hátba az ellenséget!
- A főellenfelek, tábornokok és vezérek haláluk után támadás és védekezés növelő cuccokat (Attack +, Defense +) dobhatnak el, ezeket gyűjtsd be.
- Övd és segítsd testőreid. Ha tele van az energiád, és felveszel egy életerő-növelőt, akkor testőreid gyógyulnak!
- Támadj folyamatosan, ha sok ellenfél van körülötted bátran használd a Musou speciális támadást.

LÁTVÁNYOSSÁG

A játék grafikája szerintem besz***s! Aki eddig látta a játékokat, amikor például teszteltem, teljesen odáig volt tőle. Akárhány ember is van a képernyőn, soha nem lassul a sebesség. A

ködös és havas időjárású effektusok gyönyörűek. Szerintem ennél nem is lehet jobbat kívánni!

JÁTSZHATÓSÁG

A kezelhetőséggel nincs baj, jól lehet aprítani. Embereink maximálisan unetelligens viselkedése a csata közben baromi idegesítő. Mintha egy csapat dilettáns amatőrrel indulnánk megnyerni a háborút. Nehéz. Néha nem mennek előre az események, mert nem vertél le valakit. A későbbi pályákon már az egyszerű közlegények is olyan erősek és ügyesek, mint korábban egy szakaszvezető! Ez csals...

SZAVATOSSÁG

Hát ez az! Ha azt nézem, hogy egy pályára átlag 100 perced van, és én az első küldetést 1039 legyilkolt ellenséggel fejeztem be, akkor arra nem lehet panasz, hogy hamar végig tudsz szaladni a játékon. A baj csak az, hogy egy idő után baromira idegesítő, hogy mindenkit neked kell leverni, és minden szövetséges tábornokot neked kell kihúzni a slamaszlikából. Ja, és a harmadik misszió már annyira egyenlően feltételekkel indul, hogy el fogod dobni a hajad, mire sikerül megcsinálnod! Inhüvely-gyulladás szinte biztos...

ZENE/HANG

ISTENII! Csatazaj, fegyverscattogás, lódobogás, szövegelés. Mint egy filmben.

HANGULAT

Először kíváncsi vagy. Belejössz, megrészegülsz, üvöltesz, hogy ez a legjobb játék a világon! Aztán egy idő után sok lesz a harcból, eleged van, hogy időközönként kezdjed újra a csatát, és meglehetősen dühös leszel.

UTOLSÓ MONDATOK

A DW2-t minden PS2 tulajdonosnak ki kell próbálni. Nagyon érdekes játék, de egy idő után unalmas és FIZIKAILAG FÁRASZTO a sok verkedés. Egy pályát akár több mentéssel, több napig is lehet csinálni, hogy ne legyél idegbeteg. Szerintem mocskos módon csal a program!

Martin

DYNASTY WARRIORS 2
MIDAS/KOEI

GRAFIKA:	KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG:	KÖZEPES
SZAVATOSSÁG:	JÓ
ZENE / HANG:	KIVÁLÓ
HANGULAT:	JÓ

1 JÁTÉKOS
MEMÓRIAKÁRTYA 5MB (288KB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ, DUAL SHOCK
✓ ELŐSZÖR NAGYON EL TUD VARÁZSOLNI
× EGY IDŐ UTÁN BELEFÁRADSZ PIHENNI KELL

8.5 pont

CHRONO CROSS KARAKTEREK ÉS TITKOK

"Na végre!" – gondoltam magamban, amikor Martintól kaptam egy SMS-t, hogy vihetem a Chrono Cross cikk befejező részét. Nem is magyarázok, miért nem közlötök eddig le, inkább vágyunk a középsőbe.

A múltkor elfelejtettem beszámolni Lynx-et a karakterek közé, ezért így már 45 embert lehet irányítani. Oh tudjátok, hogy Lynx latinul azt jelenti, hiúz (köszi Vica az infót)? Ezt ötletesen kitalálták a Square emberei, mert Lynx tényleg egy macska. Azok az emberek, akik nincsenek a csapatunkban a felvételük helyén lesznek – néhány kivétellel, egy jó pár ugyanis a Hermit Hideoutban lesz. Ez néha fontos lehet, például az ELV.7-es támadásoknál. Például Pierre-nek a Prop Swordot is úgy kell odaadni, hogy ne rakjuk a csapatunkba, de látogassuk meg Terminában, majd ott adjuk neki a kardot. Még egy apróság, a Selecttel válhatunk, ki legyen elől a csapatban. Ez fontos néhány karakter legjobb varázslatahoz – a múlt számban lekötött karaktereknél is némelyiket előre kell rakni. Folytassuk tehát a listát.

15 – Skelly: Igencsak szórakoztató karakter, már a felvétele is nagyon érdekes. A játék elején Another Worldban, a Fossil Valleyben találunk egy koponyát – fent, ahol a katonák vannak kamuzsók, hogy mi vagyunk a mentőcsapat, ekkor felengednek. A koponya nagy meglepetésre megszólal és arra kér minket, hogy szedjük össze a testrészeit, ami a világban van szétszórva. Az Another Worldben a következő helyeken találjuk a részeit: Pelvic Bone-t Guldove-ban kapjuk meg a kikötőben sétáló embertől. Struby Ribs-et a Vízársány-isten szigetén (Water Dragon Isle) vehetjük fel. Angry Scapulát Shadow Forestben találjuk a vízesés alatt, a kis barlangban. Mixed Bones-t az Isle of Damned szigeten leljük meg egy barlang-goskában. Good Spinet Athor Worldban a Hydra Marshban találjuk. Ha megvan mind, összeáll Skelly és vegyék az irányt Terminában, majd beszéljünk a csontváz anyóval. Hagyjuk magukra őket, később csatlakozik is, ha beszélünk vele. ELV.7: Home Worldben, miután Serge visszakapta a testét, Terminában a bárban beszéljünk a pultossal.

16 – Pip: Először Viper Manorban szabadítottuk ki a cellájából. Ezután az S.S Invincible-ön találjuk meg, ahol megkerhetjük, hogy csatlakozzon. Pip először egy végtelenül idióta karakternek tűnik, de nem is olyan rossz, sőt! Mint ahogy azt a játék elején Lucia elmondja, ha harcban használjuk Pipet át fog változni! A transzformáció, amin Pip ótesik attól függ, hogy harcban milyen típusú varázslatokat használunk. Ha fekete mágiát alkalmazunk (fekete, piros) ördöggé változik és a fizikai támadásai lesznek jók. Ha fehér mágiát favorizáljuk (fehér), akkor anyavállá változik és a varázslatai lesznek jók. Sajnos az elmentmondó információk miatt az nem tudom, hogy a sárga, kék és zöld varázslatok a fehér vagy a fekete mágia alá tartoznak. Amennyiben keverten használjuk mind a kettőt (fekete és fehér), akkor korcs lesz belőle, azaz ördög és angyal keveréke. Persze az átváltozás sokára fog megtörténni, ahhoz rengeteg varázslatot kell elcsúntni. Minden varázslat után egy pontot kap – a fekete mágiát használunk egy pont jár az ördög formánál, ha fehérét egy pont az angyalnak. Az alakjai a következők (mellette a pontszám az átváltozáshoz szükséges, tehátennyit csinálunk fehér vagy fekete varázslatot). O, majd elfelejtettem, mondani, ha Pip csinál valamelyik varázslatból egyet, akkor az 2 pontot ér az adott formánál. Angyal: 120 pont fehér mágiából. Ördög: 100 pont fekete mágiából. Kifejlett Angyal: miután elértük az "Angyal" formát, gyűjtsünk be további 300 pontot fehér mágiából. Kifejlett Ördög: ha Pip átváltozott ördöggé szerezzünk 300 pontot fekete mágiából. Keverék: érjük el a sima Angyal vagy Ördögi formát. Ezután ha ördögek vagyunk, szerezzünk 200 pontot fehér mágiából, ha Angyalok 200-at feketéből. Pip egyébként alapjában véve fehér elemáltsági hatás alá tartozik, de ha ördög lesz belőle feketévé változik. Értelemszerűen angyalnál fehér marad, ám azt sajnos nem tudom, milyen lesz, ha keveré-

ket "készítünk" belőle. ELV.7 támadása alóltól függően változik, amikor kifejlik a végső forma, akkor kapja meg, amíg 4 (I) féle támadása lehet alóltól függően. Egyébként én az ördögi formát favorizálom, HEHEHE. Igaz még így is nagyon gyenge, kíváncsi lennék a többi formájára. Az ördög forma kifejlesztéséhez a legjobb hely a Pyre hegység, az angyalhoz pedig a Terra Tower – ott, ahol fehér szörnyek jönnek ellenünk.

17 – Mel: Kid gyógyulása után Mel – úgy mint Yuffie a FFVII-ben – ellopja Kid elemjait. Korchának mindenáron mondjuk azt, hogy keressük meg a lányt. Ha a várost átkutatva megtaláljuk visszkapjuk a varázslatainkat. Ezután jussunk el odáig a játékban, hogy Kid-et újra a csapatunkban üdvözölhetjük, tehát mentünk meg a lányt és rakjuk magunk mellé. Látogassunk el Another World-ben Guldove-ba és beszéljünk Mellel akit Kid meggyőz, hogy csatlakozzon. ELV.7: 40 csillag kell hozzá.

18 – Korcha: Another Worldben lehet felvenni, először Terminában, aztán Guldovban csatlakozik véglegesen, ha azt válaszoljuk, hogy megmentjük Kid-et. ELV.7: Terra Tower pusztulása után menjünk vissza Terminába (Another World) és vizsgáljuk meg azt az akváriumot, amiben egy sellő volt. Menjünk Greco házához és beszéljünk a sellővel.

19 – Macha: Guldove-ban (Another World), találjuk. Csak akkor lehet felvenni, ha nem mentjük meg Kidet. ELV.7: 35 csillag és már meg is van.

20 – Doc: Döntünk úgy, hogy nem mentjük meg Kidet. Mikor mégis meggyógyul jöjünk vissza Guldove-ba és beszéljünk vele. ELV.7: A Sea of Eden (Dead Sea) közepén van a Gedeon torony, itt felvehetjük a Medical Bookot – a történet szerint csak egyszer járunk itt, tehát mindenképpen keressük meg. Ezt vigyük Docnak és mutassuk meg neki.

21 – Glenn: Ne mentünk meg Kidet és vegyék fel Machát. Ezután irány Termina, ahol a városban beszéljünk Glenn-nel. Ezután menjünk vissza a csónakunkhoz és próbáljunk távozni, ekkor önként jelenkezik. ELV.7: 40 csillagnál szerezzük meg.

22 – Lucia: Viper Manorban szabadítottuk ki Pipet. Kid betegsége után (vagy az alatt) menjünk vissza hozzá és beszéljünk vele. ELV.7: Another Worldben, Viper Manorban (lent) beszéljünk a takonyra emlékeztető teremtménnyel.

23 – Razzly: Válasszuk, hogy megmentjük Kidet. Ekkor a Home Worldben, Hydra Marshban a bal oldali irányban láthatunk egy kis tündért. RÖGTÖN KÖVÉSSÜK, AHOGY MEG-LÁTTUK, ezt azért hangsúlyoztam ki, mert ha nem tesszük meg nem lehet felvenni! Szóval kövessük a tündért. Osszefutunk néhány izgága bennsülöttel, akiket le kell győzni. Ha sikerült kapunk egy sipot. Ezt – tovább haladva felfelé – közepén a tágas ténél használhatjuk. Ekkor megjelenik egy főlenség, akit küldjünk a más világra. A helyén egy lyuk marad, amibe ugorjunk bele. Lent egy nagyobb dög fejei landol. Engedjük ki Razzlyt a ketrecéből, ekkor csatlakozik hozzánk. Most már csak le kéne győzni a felébredt szörnyet... ELV.7: Mikor először megyünk a Water Dragon Isle szigetre, hogy beszéljünk a sárkánnyal (Home World), legyen a csapatunkban. Miután legyőztük a törpöket beszéljünk a haldokló Rosettával.

24 – NeoFio: Mentünk meg Kidet. Az Another Worldben, Hydra Marshon keressük meg a Life Sprakle-t – ezt akkor lehet megtalálni, miután felvesszük Steenát. Ekkor vegyük az irányt Hydra Marshoz (természetesen Another Worldben) és kocogjunk oda, ahol a Home Worldben egy lyuk volt. Most itt is lesz egy, amibe ugorjunk le, így eljuthatunk a Hydra Marsh eddig elérhetetlen részeire is. Miután megtaláltuk Skelly egyik darabját és a Life Sprakle-t vigyük Viper Manorba (Another World), és mutassuk meg az emeleten található kis medencében lévő növénynek, és lásd csodát, feléled NeoFio. ELV.7: A Selecttel válasszuk ki csapatvezető karakternek és vegyük az irányt a Home World Sky Dragon szigetére. Itt egy érdekes lény egy lepke kerget – beszéljünk vele. Men-

jünk kicsit fentebb a hegyre, majd jöjünk vissza miután a lény megette a lepke. Kezdjük el szövegíteni addig, amíg kiköpi a pillangót. Ekkor a lepke társai hálából nekünk adják a támadást.

25 – Radius: A vén harcos Arniban (Home World) csatlakozik, miután legyőztük Lynx-ként. ELV.7: 35 csillagnál automatikusan megszerezzi.

26 – Zappa: Mikor Lynx vagyunk az Home World-ben beszéljünk vele Terminában. Ekkor csatlakozik és ad egy Smith Spirit nevű tárgyat is, amivel a világterképen rendelhetünk fegyvereket. Egyébként király cuccokat tud készíteni. ELV.7: 40 csillag és miénk a varázslat.

27 – Van: A festő fiút (az apját egyébként Gogh-nak hívják), Home World Terminájában találjuk. Mondjuk azt a behajtónak mikor megérkezik, hogy valóban a Frozen Flamet keressük. Ekkor csatlakozik. Vicces jeleneteknek lehetünk szemtanúi, ha elvisszük Another World Terminájába és ott a házába. ELV.7: Ha 35 csillagot megszerzzük miénk.

28 – Norris: Személy szerint nagyon kedvelem őt igaz kissé kevés HP-ja van. Home World Terminájában csatlakozik, de úgy tudom, hogy csak akkor, ha Radius a csapatban van – nekem ekkor jött. ELV.7: Another Worldben menjünk Viper Manorba, ahol beszéljünk másik Norris-szal, akitől megkapjuk a támadást.

29 – Starky: Hát ő is egy érdekes karakter az biztos! A felvételéhez menjünk először a Sky Dragon szigetére Home Worldbe. Itt azt a tájékozást kapjuk az emberektől, hogy ha megszerzzük a Star Fragment nevű cuccot, érdekes dolog fog történni a hegyen. A Star Fragment megszerzéséhez hozzájünk a Home Worldben az El Nido Tringle-be középre. Itt beléphetünk a víz alá. Némi járkálás után a víz alatt felvehetjük az egyik dobozból a Star Fragmentet. Vigyük a Sky Dragon sziget hegyének a tetejére, ekkor megtámad óriás, Starky, akit győzzük le. Ezután már csak el kell kapni, hogy csatlakozzon. A sugárfegyvert én Norris-nak adtam, mert elég jó darab. ELV.7: Terra Tower után vigyük a lezuhant UFO-hoz az El Nido Tringle-be, de most az Another Worldben. Egyébként a Terra toronyba csak akkor juthatunk be, ha Starkyval a csapatban eljövünk ide, de akkor még a támadást nem lehet megszerzeni.

30 – Irenes: Menjünk Home World Marbu-lejába és csevegjünk Tomával. Ezután töltünk itt egy éjszakát. Este sellőnekre ébredünk, menjünk ki a szobából és nézzük meg, mi van kint. Reggel találkoznak velem és arra kér segítünk neki az S.S Zelbess-szen. A hajón látogassuk meg Fargo-t és nézzük a parázsvitát kettőjük között. Mikor vezetünk a hajón beszéljünk Irenes-szel Nikki szobájában. ELV.7: Mikor Fargo csatlakozik, vigyük az S.S Zelbess-re, beszéljünk a másik Fargoval ekkor a kapitány megtörik és Marbulera hajózik. A koncert után győzzük le a szörnyeket, majd később a játék vége felé, amikor a demi-humanek újra benépesítették a várost, beszéljünk az egyik konyhában található emberrel.

31 – Fargo: Miután megmentett minket a gonosz Serge-től automatán csatlakozik a hajón. ELV.7: Vigyük Fargót a Home Worldbe az S.S Zelbess-re és beszéljünk a másik Fargoval.

32 – Riddell: Miután megmentettük, az Another Worldben a Hermit Hideoutban automatikusan csatlakozik ha beszélünk vele és a többiekkel. ELV.7: Győzzük le Darlot, úgy, hogy a csapatunkban van – lásd lentebb.

33 – Zoah: Another World Terminájában a bárban a titkos ajtó mögött, amit a pultos mutat, eldönthetjük, hogy öt vagy Karsh-ot vesszük e. Később – ha Karsh mellett döntünk – az S.S Invincible-ön csatlakozik. ELV.7: Rakjuk a csapat élére és Viper Manorban (természetesen Another Worldben) nyissuk azt a ládát, ami a szobájában találunk.

34 – Viper: Ő nagy bajkeverő, de a játék végére megjavul, miután túlélt Lynx merénylését. Az S.S Invincible-ön lehet felvenni miután Fargo megment minket a gonosz Serge támadásától. ELV.7: Serge újjászületése után, men-

jünk Home World Terminájába és beszéljünk a pultossal. Ezután oldalt bemehetünk a titkos szobába – úgy mint Karsh-nál és Zoah-nál.

35 – Marcy: Viperrel együtt ő is csatlakozik. ELV.7: 40 csillag kell hozzá.

36 – Karsh: Tegyük ugyanazt, amit Zoahnál írtam. Ha Zoah mellett döntünk az S.S Invincible-ön Viperrel együtt csatlakozik. ELV.7: Miután megmentettük Riddelt a Viper Manorban, nézzünk be az ajtó mögé, ahol a robot állt régebben. Itt egy levelet találunk Soltól és Pepportól. Menjünk vissza a Damned szigetre (Isle Of Damned) és győzzük le a párost, ekkor megkapjuk.

37 – Sneff: Az S.S Zelbess-szen, csatlakozik. Ha végeztünk itt, beszéljünk vele a kaszínóban, majd az öltözőben. Amikor macskává változtat és nem tud visszaalakítani minket – azt hittem meghülyülök a röhhögéstől! Macskaként lehetet mászkálni a hajón és beszélni a többi állattal, oltári ötlet volt! ELV.7: 35 csillagnál kapjuk.

38 – Orcha: Viper Manorban le kell győzni (történet szerint), ezután csatlakozik. ELV.7: Arniban (úgy emlékszem, hogy a Home Worldben) beszéljünk a testvérével (a bárban), aki nekünk adja ezt a varázslatot.

39 – Grobyc: Miután Viper Manorban legyőztük később csatlakozik. Tetszett a stílusa ennek a robotnak és mellesleg elég erős. Mikor Serge megkapja a testét, akkor érdemes a csapatba rakni, mert fekete a színe. ELV.7: A Chronopolis második emeletén találjuk az egyik dobozban.

40 – Trunip: Lucca házában – lásd lentebb – vegyük fel az Ice Gunt és menjünk vele az Another World Hermit Hideoutjára. Használjuk itt a fegyvert – próbálgassatok végig a helyet – a játék majd kiírja, hogy hol. Menjünk Home Worldbe és jöjünk úgyanide Poshullal a csapatunkban és vele vizsgáljuk meg a helyet, ahol az Ice Gunt használat. Csak Poshul tudja kiánni, ha ő nincs itt nem lehet felvenni. ELV.7: Tegyük NeoFiot és Trunipet a csapatba, majd menjünk vissza ahhoz a tóhoz, amiből felvettük NeoFiot. Ha megvizsgáljuk a tavat miénk a varázslat!

41 – Miki: A tάνcos lányt akkor lehet felvenni, ha megöltük az összes szörnyet Marbulében (Home World). Ha ezzel megvagyunk térjünk vissza az S.S Zelbess-re és beszéljünk Mikivel a bárban. Egyébként szerintem a fordított összekeverték Nikkit és Mikit, mert Nikki a fiú és Miki a lány. ELV.7: 35 csillagot szerezzünk hozzá.

42 – Leah: Home Worldben csatlakozik Gaeca's Navalban. Intézzük el a Green Dragonot és véglegesen velünk marad. ELV.7: 35 csillagot szerezzünk hozzá.

43 – Steena: Another World Guldovejában beszéljünk vele (mikor a hat sárkány legyőzésén fáradozunk), és mutassuk meg Direának a Tear of Hate-et, jutalmul megkapjuk a Dragon Emblemét. Ezt vigyük Home World Guldovejába és mutassuk meg az örnek, aki nem enged be minket. A Dragon Emblemá hatására megtörik és beléphetünk a sátorba. Steenával beszéljünk, majd mikor legyőztük a 6 sárkányt beszéljünk vele. Neki nemcsak a hetes, hanem az ötös varázslatát is meg kell szerezni. ELV.5: Válasszuk, hogy megmentjük Kid-et, és győzzük le a Hydrát. Látogassuk meg Another Worldben a Hydra Marshot (az 1. CD végén) és ugorjunk le a lyukon. Ha legyőzzük a Hydra szellemét miénk a támadás – ne felejtjük el, hogy Steena legyen a csapatban! ELV.7: Kocogjunk vissza az Isle of Damned (Home World) és vizsgáljuk meg Garai sírját.

44 – Orha: Amikor a sárkányokat kell legyőzni, menjünk Another World Guldovejába és győzzük le Orhát, akivel beszéljünk, kapunk tőle egy Sapphire Brooch nevű tárgyat. Miután Serge visszakapta a testét, menjünk vissza hozzá és mutassuk meg neki ezt. ELV.7: Beszéljünk Home Worldben Dockal, így egy hosszabb esemény sor jön Orha hűganak fészereplésével.

45 – Janice: Az S.S Zelbess-en verjük el háromszor az állatait. Nehéz lesz, mert mi is állatokat irányítunk. Csináljuk azt, hogy Sprigg-

Nagyon régi olvasóink még emlékezhetnek arra az egybevonat számra, amiben először került bemutatásra a Sega előző generációs gépe a Saturn. Én még emlékszem, és emlékszem arra is, hogy a Martin – jogosan – mennyire el volt szállva attól a pár játéktól, amit a géppel együtt küldtek. Ezek között volt a híres Sega játéktérmi automatájának az átíratja is, a legendás Virtua Fighter, ami mai szemel nézve már elég gázos, akkoriban viszont nagyon ott volt a színen. Ez csak azért jutott az eszembe és azért mondom el, mert ebből is látszik, hogy Sega-nál nem épp mai üzleti fogás az, hogy a leghevesebb és legkedveltebb automatáit megjelenteti az otthoni konzoljain is. Ezek közé az átíratok közé tartozik a Fighting Vipers 2 is. A játékról azt érdemes tudni, hogy az első része még Saturnra

szel és először abból kellett őket kihámozni. Aztán jött a Namco Tekken sorozata és a Sega automatái kissé megfakultak és vesztek népszerűségükből, mert nem tudták felvenni a harcot a sokkal erősebb és technikásabb konkurenciával. És a megjelenésétől kezdve a mai napig is a Tekken maradt király. Ettől függetlenül, ha egy új Sega platform jelent/jelenik meg, abban biztosan lehetünk, hogy a legtöbb automatája valami furcsa véletlen folytán átkonvertálódik a gépre. A FV2 nem épp egy mai darab, a gép a játéktérmeben már 1998-ban debütált, és idén januárba jelent meg Dreamcast-re. Sajnos sok minden pozitívumról nem tudok beszámolni a játékkal kapcsolatban, mert a progra-

sajnos nincs, csak ha nem nyúlunk a joy-hoz, játszódik le valami ahhoz hasonló a grafikus engine-nel. A főmenüben a verekedős játékoknál már megszokott választási lehetőségekkel találkozunk. ARCADE: játéktérmi mód. VS: ezen belül küzdhetünk egy másik emberi ellenfél ellen, vagy akár nyomhatunk sima és csapatmérkőzéseket is a gép ellen, ha pedig nagyon elfáradtunk, akár két gépi ellenfél küzdelmében is gyönyörködhetünk. RANDOM: asszem' itt az ellenfelek véletlenszerűen következnek egymás után. SURVIVAL: a szokásos túlélő mód, meddig bírod egy

ben beállítottunk mindent, akár gyakorolhatunk is egy kicsit. Nagy negatívum, hogy nincs Command List, ezért kénytelenek vagyunk a kisujjunkból kiszopni a mozgásokat és a kombókat, vagy napestig gyakorolni. Egyetlen halálos mozgás van csak feltüntetve, de az is külön a beállításoknál. Az irányítás egyébként megegyezik a VF sorozatban megismerttel. Egy ütés, rúgás, és védekezés gomb van, ezek segítségével kell kombózni, illetve a speckó mozgásokat és a fogásokat elővárszolni, ami nem mindig könnyű dolog. Egyébként a program megegyezik a többi verekedős játéknál megszokott sémmákkal. Bizonyos mennyiségű ellenfél után itt is egy főellenség jön. Legyőzése után a gép értékelni a teljesítményünket és rangot is kapunk. A magánvéleményem az, hogy kevés az a 11 karakter (ráadásul a mozgások is nagyon hasonlóak), és nagyon kevés belőlük az ötletes, és a szimpatikus egyéniség. Az

jelent meg, és egész sikeres volt, csakúgy, mint a játéktérmi változata is, legfőképp a Virtua Fighter rajongói között, lévén, hogy a mindkét szériát a Sega belső programozó csapata készítette és nagyon sok volt bennük a hasonlóság, többek közt a kombórendszerük is szinte teljesen megegyezett. A Fighting Vipers azzal tűnt ki a verekedős játékok közül, hogy a karakterek különböző "eszközökkel" csépelhették egymást, amik nem kifejezetten a szó szoros értelmében fegyvereknek készültek, ezenkívül az is egyedülálló volt, hogy az összes ember páncélt vi-

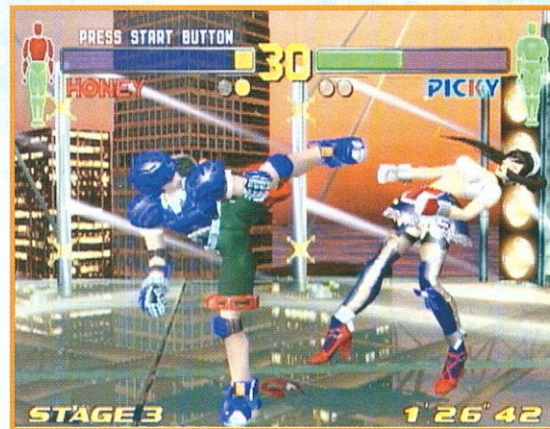

mozók a több mint két éves játékon nem fejlesztettek szinte semmit, egyszerűen csak a játéktérmi verziót írták át DC-re. (Hacsak a két új karakter nem számít fejlődésnek.) Velük együtt összesen 11 harcos kedvű karakterrel vághatunk neki a küzdelmeknek. Intró

csiknyi energiával. TRAINING: gyakorlás. OPTIONS: beállítások, és végül az egyetlen újszerű dolog az Internet, ahol a net segítségével bunyózhatsz, és mindenféle plusz dolgokat tölthetünk le. A küzdelmek mindig egy négyzet alakú, kerítéssel körbezárt területen folynak. Ez lehet egy felhőkarcoló teteje, repülőgép-felszállópálya, múzeum, vagy akár egy vadnyugati városka is. Ami kifejezetten nem tetszett, hogy a hátterek nem eléggé életszerűek, túl plasztikusak, ráadásul nem minden objektum 3D-s, néha csak textúra lapok vannak az aréna köré húzva, sőt néhány tereptárgy egyszerű sprite-okból áll. Nekem elég fantáziátlanok is tűntek az arének. A harcosok viszonylag sok poligonból állnak, többől, mint a VF3, de jóval kevesebből, mint a Soul Calibur emberei. Miután az options-

sem dob nagyot a progi hangulatán, hogy eltérő eszközökkel (Pl.: gördeszka, gitár, plüssmaci) is verekedhetünk, lévén, hogy nincs nagy jelentőségük, és a páncélok szétterése sem okoz akkora eufóriát, hogy csak ezért érdem lenne mindenkinek beszereznie a játékot. Egyébként az életerő csikunk mellett van egy ember ikon is, ezen a sérült testrészeink hívottak kijelölni. Jobb lett volna egy kicsit (nagyon) fejleszteni a játékot és nem csak egy az egyben a játéktérmi verziót kiadni, a videók például nagyon hiányoznak és ez egy mai verekedős játéknál már alapkövetelmény. És bár a királyi DC-s Soul Calibur-ban sincsenek videók, tartalmaznak és technikailag ez a játék meg sem közelíti az SC-t. A játéktérmi gép sem hagyott senkiben mély nyomokat, és a DC-s verzió sem fogja magát beírni a játéktörténelem nagykönyvébe.

CSIPI M LEE

FIGHTING VIPERS 2

SEGA

GRAFIKA: KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG: KÖZEPES
SZAVATOSÁG: ELMEGY
ZENE / HANG: KÖZEPES
HANGULAT: ELMEGY

12 JÁTÉKOS
VISUAL MEMORY, VIBRATION PACK

✓ AZ ARCADE RAJONGÓINK TETSZENI FOG
× A TÖBBIEKET NEM TUDJA MEGFOGNI

4.5 pont

576 KONZOL

A fejlesztés egy korai szakaszában még úgy volt, hogy a Vanishing Point egy – csak Playstationre kiadott – autóverseny lesz, aztán mégis előbb futott be a szerkesztőségbe a Dreamcast verzió, mint a PS-es. A játék kiadója az Acclaim Entertainment, a fejlesztője pedig a Clockwork Games. Rögiön a játék elindítása után egy egész képernyőn keresztül szemlélhetjük az autó-licencket listáját, tehát azt el is könyvelhetjük, hogy a játékokban valódi márkák és autók állnak a virtuális startvonalhoz. Van baba intró is, amiben egy Mini Morris csattan egy durva nagyot egy tartálykamionnal. Sejthetitek, melyikük húzza a rövidebbet. Autóversenyekről nem lehet liániákat írni, mert ugye nincs történet meg cselekmény, csak egyszerű aszfaltolvasztásról van szó, úgyhogy nézzük a száraz tényeket. Ha egyedül játszunk, mindössze az Arcade mód áll nyitva előttünk, ezen belül választhatunk a különböző versenymódok között. Van itt bajnokság (To-

járgányt, és az irányítást csak a startvonaltól kapod meg. Igen ám, csak hogy nem egyedül vagy a pályán, a rengeteg civil járművön kívül van egy rakás rivális is, akik veled párhuzamosan versenyeznek. A feladat nem az, hogy mindenkit megelőzz, hanem hogy a legjobb időt fúsd, és az a szép ebben, hogy a sűrű forgalom miatt, egy pillanatnyi kihagyás is a veszteted okozhatja, szóval egész idő alatt keményen koncentrálnod kell a vezetésre, nincsenek üresjáratok, mint más autóversenyben, ahol elég elhúzni a mezőnytől, és akkor már nyert ügyed van. Akik a Gran Turismo-hoz szoktak valószínűleg az elején kicsit visolyogni fognak ettől a rendszertől, nekem is kellett egy-két óra, mire ráéreztem a dolgokra, de utána nagyon is élveztem a játékkal eltöltött időt. Kezdetben még csak két kocsi közül választhatasz, ehhez jön még 14, plusz 16

még sorolhatnám. A városban még a megengedett sebességhatárt jelző táblák is a helyükön vannak, amit persze, már aki győzelemre tör, észre sem vesz. Szóval tényleg sikerült változatosan megtervezni a játékokban szereplő nyolc pályát. Az autók is szépen vannak kidolgozva, belátni a szélvédőn, a kasznin pedig szépen tükröződnek a fények. A bajnokságok gondolom mindenkinek tiszta. A sima versenyekben a pályákat négyféleképpen is teljesíthetjük: alap, visszafelé, és ez a kettő tükörzve. Ami még érdekes, az a Stunt Drive opció. Ezen belül fokozatosan ne-

kell érezni, aztán megy majd minden, mint a karikacsapás. Ez azért van, mert nagyon érzékeny az analóg stick, és nagyon kicsiket kell mozdítani rajta. Azt is meg kell tanulni, hogy melyik kocsinál, hol van az a holtpont, ahol még megtapadnak a gumik, és nem pördülünk meg örült módjára. Egyébként minden kocsit más vezetési stílust igényel, és másképp is reagál a ténykedésünkre. Amúgy szerintem az irányítás olyan, mint a GT-ben, csak sokkal érzékenyebb az analóg kar. Az ellentéleink is igen változatosan sikerültek. Vannak, akik "kötelességtudóan" elengedik a gyorsabb járművet, és vannak bunkók is, akik inkább összeit-

urnament), sima verseny (Single Race), idő elleni hajszá (Time Trial), és egy "mutatványos" rész, ahol mindenféle "kunsztokat" kell végrehajtani (Stunt Driver). Van rally mód is, csak az kezdetben még nincs nyitva, és nagyon sokáig nem is lesz. Vannak többjátékos módok is, ilyen a Multiplayer és a Head 2 Head, akik pedig rendelkeznek már Internet kapcsolattal, azok a világhálón is próbára tehetik tudásukat (Internet Challenge). A versenyek felépítése egészen újszerű, nem

rejtett autó, ami összesen 32 verdát jelent. Kiválasztás előtt az autók összes műszaki adatát le lehet kérni az Y-nal, és aki akar, az a fényezésen is változathat. Egyébként itt mondanám el, hogy az autóválasztó képernyő jobb felső sarkában van négy ikon, az első három a bajnokságok megnyerésével aktiválódik, majd ezek után kigyullad a csavarokulcs is, tehát a kocsit viheted a szerelőműhelybe tuningolni (Tune Up Shop). Nagyon fontos, hogy csak azt a kocsit lehet el-

VÉGRE EGY JÓ AUTÓVERSENY!

vinni egy kis alvázmossa-ra, amellyel a bajnokságokat megnyerted, azaz amennyiben maximalista vagy, az összes autóval végig kell vened mindegyik versenysorozatot, ez pedig nem kis idő. Főleg, hogy bizonyos járművek csak akkor választhatóak, ha egy másikkal már teljesítettél. Háromféle bajnokság létezik, amikben egyre több és nehezebb pályán kell helyt állni. A pályák grafikája véle-

hezető feladatok várnak ránk. Kezdetben még csak ugratni és szalozni kell, de ahogy haladunk előre, egyre bonyolultabb manővereket kell megcsinálni, például lufigat kidurrintani stb. Minden próbálkozás után értékeli a gép a teljesítményünket és pontszámot is kapunk. Merthogy minden pályát csak egy bizonyos pontszámmal lehet megnyitni. Egyébként ezzel a móddal is rengeteget lehet szórakozni, főleg a 11. pálya után, mert onnantól nagyon magas a pontthatár. A beállításokra most nem térnek ki, van viszont az Extra menüpont, ahol egy csomó behozott dolog között mazsolázhatsz (videók, titkok stb.). Van még egy fontos dolog az autóversenyeknél, méghozzá az irányítás. Nos, a VP irányítását hogy úgy mondjam, meg kell szokni. Az elején nagyon sokat fogsz kacsázni, de ez csak kezdeti jelenség, erre is rá

köznek velünk, mintsem hogy engedjék leelőzni magukat. Én egyetlen hibát találtam csak a játékokban azt, hogy amikor lejtőn megyünk nagyon nehéz észrevenni a civil járműveket, mert a kocsink nagymértékben takarja őket, és így nagyon könnyű összekoccolni velük. Azért mindent összevéve, a DC tulajok ismét egy remek kapcsolódást és tartalmat, hosszú szórakozást nyújtó autóversennyel lesznek gazdagabbak, amennyiben beszerzik a játékot.

mondom, hogy jobb a többi autóversenynél, de legalább látszik a szándék a készítőikben, hogy próbáltak valami újdonsággal előrukkolni. Arról van szó ugyanis, hogy nincsenek klasszikus értelemben vett versenyek a játékban, azaz nincs állórajt, és voltaképpen ellenfelek sincsenek az úton, az igazi ellenfeleink az idő lesz. Hogy ez nem hangzik igazán izgalmasnak?

ményem szerint nagyon szép, egyáltalán nem unalmasak, és kifejezetten ügyeltek arra is, hogy a táj is változatos legyen. Hol egy vízésés alatt tépünk el, máskor egy ürrepülő kilövőállomás mellett zúznak el, vagy épp egy hatalmas utasszállító repülőgép húz át felettünk, de vannak hatalmas és gyönyörű hidak, alagutak, magasvasút, csillagvizsgáló és

Ne ijedj meg, mindjárt elmagyarázom, hogyan is működik a dolog. Minden pálya elején megmutatja a gép azt az időeredményt, amit a leggyorsabb versenyző futott, értelemszerűen neked ennél jobbat kell produkálnod az első helyért. A gép automatikusan felgyorsítja neked a

VANISHING POINT
 ACCLAIM ENTERTAINMENT
GRAFIKA: KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
SZAVATOSSÁG: KIVÁLÓ
ZENE / HANG: KIVÁLÓ
HANGULAT: KIVÁLÓ
 14 JÁTÉKOS
 VIBRATION PACK. VISUAL MEMORY
 ✓ PRÓBALD KI ÉS MEGTUDOD
 MIÉRT ADTAM RÁ 9 PONTOT
 × AZ ELEJÉN SOKSZOR
 FEL FOG IDEGESITENI
9 pont

CSIPI M LEE

Elénken él bennem az a kép, amikor több mint 10 évvel ezelőtt, iskola után, mindig az újpályatái csarnok melletti játékkerembe vettem az irányt. Talán két gép lehetett ott, amire emlékszem, az egyik a Defender a másik a Pac-Man volt. Sajnos a Defenderrel a sok kezelőgomb miatt hadilábon álltam, de Pac-Man-ezni azért úgy-ahogy megtanultam, annyit néztem a profikat. Legalább 1 év tel el, mire rájöttem, hogy miként lehet ésszel, és nem szerencsével kikerülni az ellenfeleket, de annyi tehetségem azért soha nem volt, hogy ott, a képernyő alján ott legyen az összes gyümölcs (sőt, több is). (Remélem, van aki tudja, hogy miről beszélek...) A "csajos" Pac-Man játékot – Ms. Pac-Man – is ismerem, de mivel ilyen gép nem volt a közelben, azért azzal nem nyomtam túl sokat.

Örömmel vettem kezembe a Ms. Pac-Man Maze Madness című Dreamcast játékot. Nem vártam sokat tőle, de kíváncsi álltam neki a szokásos 10 perces "bevizsgálásnak". Aztán ebből a 10 percből több óra, sőt több nap is lett, így gondoltam bevállalom a teszt megírását.

EZ A NŐ NEM ÖREGEDTT!

A MPMM kedves rajzfilm-intróval indul, amit egyszer sem néztem végig, mindig elnyomtam – gondoltam egy ügyességi játéknak sztori nélkül is szórakoztatónak kell lennie. Témáját tekintve progi szinte ugyanaz, mint sok évvel ezelőtt, csak a kor elvárásainak megfelelően 3D-s köntösbe lett bújtatva, plusz fel lett turbóztatva néhány új ötlettel.

Tehát a főszereplő Ms. Pac-Man. Értelem-szerűen a New Game opciónál tudunk kezdeni, a többi menüpont nem érdekes. (Kivéve a Classic, de hát azt majd csak később tudjuk választani. Ez rejti a progi eredeti játéktérmi

verzióját.) Alapfeladatunk a játékban az, hogy a 3D-s labirintusoknak megtaláljuk a kijáratát. Ehhez nem kell más, mint ügyesség és némi logika. Ilyenkor nyílik meg a következő szint. De ezek még csak az alapok! Kezdetben még csak az első pálya, a Cleopatra van nyitva. A pálya kezdőképernyőjén négy egyelőre átlátszó csillagot látunk. Ezek jelölik a mellékfeladatokat, ami a tulajdonképpeni újítás a programban. Az "átjutáson" túl ugyanis 4 másik követelménynek is meg kell felelnünk, ha 100%-ra akarjuk teljesíteni a játékot. A jobb felső csillag, amely felett a gyümölcsök villognak akkor a miénk, ha a pályán megtaláltuk az összes eredeti Pac-Man gyümölcsöt. Ezeket sorban a képernyő aljára rakja a gép, ahogy megtaláljuk őket, ha kihagyunk egyet, annak a helye üresen marad,

tehát tudjuk, hogy valamit elhagytunk. Ez alatt van a pöttyök csillaga. Ezt akkor kapjuk meg, ha a pályán az összes pöttyöt begyűjtjük. A legtöbb adni fogja magát, de néha 1-1 adag megjelenését kapcsolókkal kell majd aktivizálni. A bal oldalon alul van a pontszám csillaga. Ha elég pontot gyűjtünk a pályákon (léts sorban az ellenfelek felfalásával) ez is a miénk lehet. E felett van az idő csillaga. Ezt úgy tudjuk megszerezni, ha egyszer teljesítjük a pályát Quest módban, majd

hát mégsem sikerült. A gyümölcs kihagyása általában magával vonja a pöttyök kihagyását is, habár a fix 3D megjelenítés miatt előfordulhat, hogy egy-egy bogyo ott marad valamelyik tereptárgy mögött. Az idő-csillag megszerzése már az első pályán is iszonyatos erőfeszítésbe került, és csak úgy sikerült, ha végigrohanás közben mindig a legrövidebb útvonalat használtam, és felvettem az extra időt adó stopperórákat is – persze ez elmondva egyszerűnek tűnik, a gyako-

1-1 adag pöttyöt tehetünk ki a labirintusba. Vannak színes kulcsok és a hozzájuk tartozó ajtók. Vannak célábra-forma dobbantók, melyekkel magasabb helyekre jutunk fel. Vannak eltávolítható dobozok, ezeket néha gödrök betömésére is használhatjuk. Vannak robbanó dobozok is, melyek eltüntetésével más pályaszekre juthatunk át. Vannak nyíló-záródó ajtók. Vannak teleportok és futószalagok is, melyek szintén a továbbjutásunkat segítik, illetve nehezítik. Persze, hogy a dolgunk még nehezebb legyen, ezeket néha kombinálva is kell használni. Az egyjátékos módon túl tettek a játékba

Multiplayer módot is, sőt, ezeken a párbaj-térképeken többféle szabályrendszer szerint is küzdhetünk, akár négyen is. Sajnos ezt a mókat nem volt időm kipróbálni.

ÉRTÉKELÉS

A grafikával teljes mértékben meg voltam elégedve. Azt hiszem, egy ilyen programhoz ennyi kell és ez illik. A játékmenet nagyon kellemes, szórakoztató és egyáltalán nem unalmas. Az egy kicsit dühítő, hogy bizonyos dolgokat még többszöri nekifutásra sem tudtam megtalálni, de még mindig azt hiszem, hogy ez csak valami fatális mellénézés eredménye lehet. A pályánkénti 4 mellékfeladat a szavatosságot is elég jól kihúzza. A játék zenéi nekem nagyon bejöttek, sőt kifejezetten tetszettek, de sajnos talán csak három van belőlük és a későbbi pályákon ismétlődnek. Mivel jók és hangulatosak, ez engem nem zavart.

A MPMM-ben minden benne van, aminek lennie kell. Azt hiszem, a játék nincs túlerőltetve és elég-

ÖRÜLT JÓ 3D-S FELDOLGOZÁS!

MS. PAC-MAN

MAZE MADNESS

legközelebb az így aktivizálódott Time Trial módban végigmegyünk a megadott idő alatt. Nos, egy pálya teljes megnyeréséhez ennek az 5 feltételnek kell eleget tenni!

Küldetésünk nem egyszerű, az biztos! A játék nem nehéz, legalábbis úgy van kitalálva, hogy a játékos leginkább magára haragszik bénázáskor, nem a programra! Ha odafigyelsz, tényleg könnyen el lehet jutni a kijáratig. Ms.

Pac-Man-nek nem élete van, hanem energiája, így egy érintkezés az ellenfelekkel még nem vezet halálhoz, szerencsére. A baj ott kezdődik, ha a többi extrát is meg akarod szerezni. Nekem a pontszámmal nem volt gondom soha, mert elég sok ellenfelet ettem meg, de volt olyan pálya – például az első – ahol egy gyümölcsöt az istennek sem tudtam megtalálni! Biztos valami rejtett pályarészt kihagytam, de hát hiába néztem át 12-szer mindent, akkor sem akadtam rá. Tudom, hogy csak figyelmeltenség, de

ralban már sokkal csúnyább a helyzet. A későbbi pályák között már vannak olyanok, melyek megnyitásához adott számú nagy csillagot kell begyűjteni. Erdemes, mert előbb-utóbb már találkozni fogunk nem tipikus Pac-Man labirintus szintekkel is, például versenyekkel.

A játékmenet elemei mind ismerősek lesznek. Alap dolog ugye, hogy a nagy méretű gömbök befalása után egy ideig el tudjuk fogyasztani ellenfeleinket. Kezdetben a szellemeket, később a pályákra jellemző alakokat. Vannak billenő kapcsolók is, melyekkel ajtókat nyithatunk, vagy

gő szórakoztató. Nem csak Pac-Man rajongóknak ajánlom, hanem mindenkinek, mert tényleg jól el lehet szőszmötölni vele. Kösz, Namco!

Martin

MSPAC-MAN
MAZE MADNESS

NAMCO

GRAFIKA:	KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG:	KIVÁLÓ
SZAVATOSSÁG:	JÓ
ZENE / HANG:	KIVÁLÓ
HANGULAT:	JÓ

14 JÁTÉKOS
VISUAL MEMORY. VIBRATION PACK

✓ KELLEMS JÁTÉKMELET
× CSAK EGY TURBÓZOTT
PAC-MAN. SEMMI TÖBB

8.5 pont

AZ ILLEGÁLIS SZÁGULDÁS ÉLMÉNYE

A tradíciók erejéről Japánban nem nagyon érdemes vitatkozni. Rettentően erősek. Ha történelmileg nézzük, mindenhol találkozunk komoly klánokkal

ket mutatnak belé. Bár biztos van ilyen is, én az autós bandák háborújáról szólnék most. Ezek a srácok sötétedés után mennek ki az utcára és riválisokat keresve cirkálnak. Ebben a hierarchiában is megvannak a vezetők, vezérek, sőt még számurájók is. Ők nem a kardforgatóshoz értenek, hanem a kocsivezetéshez, és micsoda kocsikról beszélünk! Állítólag pár hónappal ezelőtt bejött egy amerikai újságíró ezekbe a körökbe és az egyik bandavezér autójában élvezhette végig az éjszakát. Miután kiszállt a kocsiból, nem tudt nagyon beszélni. Az, hogy ezek a "harcosok" 200-300-al száguldoznak, mindennapos náluk és a japán tradíciók szerint halálfelelőmük szinte egyáltalán nincs. Pedig balesetek vannak itt is, de a halál ezekben a csapatokban olyan elfogadott, mint Compton-utcáin, a Los Angelesi banda negyedekben. És mindezt az éjszakai forgalomban teszik, így egy-két polgári pizzafutár, meg kamionos bizony igencsak

megleppődhethet, amikor 270-el elhúz mellette egy feltuningolt kocsit.

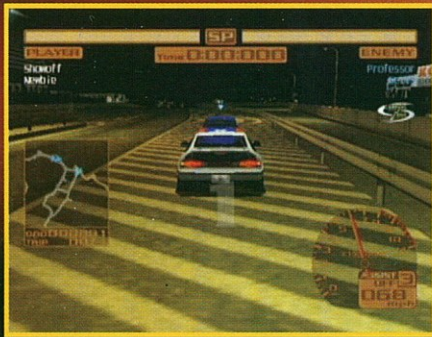
A fent említett újságíró rengeteg cikket írt és a mai napig élete legnagyobb élményének tartja az eseményt, még

A játékokban ezeken az éjszakai autópályákon kell versenyeznünk a különböző bandák tagjaival, akiket a gép riválisoknak (RIVAL) hív. Először a legfontosabb alapokról írnék két mondatban, majd utána ugorjunk az izgalmas részhez. A játékokban van mindenféle versenymód, ismeritek őket. A Quasi-mód a mi pontunk, ott kell komolyan nekiállni először a kocsit vételnék majd a motor és minden egyéb alkatrész felspezícizésének. Ez úgy működik, mint régen a Street Rod. Akinek ez a név mond valamit, az érti miről beszélek. A játékokban majdnem 50 banda tagjai tekernek az autópálya útjain, és szépen lassan mindegyiküket kihívhatjuk, de ez nem egy pár napos játék. En két hetet ajánlanék egy rendes végigjátszáshoz. Miután megvettük a kocsit indulhatunk az utcára, hogy kihívjunk egy ellenfelet.

A képernyő alján látni a térképet és a zöld nyilakkal jelölt ellenfeleket, aki-

lára ér, akkor elveszítettük a versenyt. Vannak, akik természetesen túl gyengének tartanak és egyszerűen nem fognak kiállni ellenetek, de ne törődjétek velük. Majd eljön az idő, amikor ők hívnak ki titeket. Fontos, hogy azoknak, akik a gyors és pergős versenyeket szeretik, talán kicsit unalmas lesz, hogy saját kezűleg kell megkeresni a riválisokat. Volt olyan, hogy jó 15 percig nem jött senki, majd utána 13 autó jelent meg előttem szépen felsorakozva. Amikor nincs ellenfél, pihenhetek és próbálgassatok az autót.

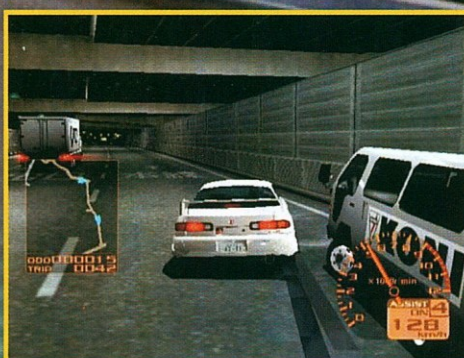
Bizonyos ellenfelek megverése után persze megnyílnak új pályák, de ez nem igazán fontos a játék menete szempontjából. Egyébként technikailag nagyon jó és profi minden a

és csoportokkal, melyek rettegésben tartottak országokat, uralkodókat, utcákat, iskolákat, metrószelvényeket. És ez most nem vicc. Mint ahogy az sem vicc, hogy a technika fejlődésével lassacskán minden megváltozik, de az elvek, melyek ezeket a bandákat összetartják, bizony aligha évülnek el.

AZ ILLEGÁLIS VERSENYEK VILÁGA!

Tokyo Xtreme Racer 2

ket utol kell érni, vagy be kell várni, attól függ, hogy merre vannak tőlünk. Ha elértük őket, egy kis R-betű világ majd felettük, ezzel jelzi a gép, hogy ők a potenciális ellenfelek. Mögéjük kell szépen sorolni és rájuk villogni

írásom első fele sokkal inkább lehetne a Spektrum TV egyik műsorának a bevezetőszövege, ennél a játéknál mégis szükség van rá.

Nappal Tokyo utcáin hatalmas a forgalom. Emberek milliói rohagnának össze-vissza, mindenki súlyos időfogságban szenved és bizony a közlekedési dugók sem ismeretlenek. Csak abba gondolatok bele, hogy a városban a nálunk megjelenő napi 1 kiadással ellentétben, a japán napilapok naponta háromszor, sőt néhány lapnál ötször jelennek meg! A rohanás az ember mindenapjainak szerves része. Este azonban mindenki pihen, nagyjából üresek az utcák...és ami sokkal fontosabb: az autópályák is!

Kétezerben a bandák Tokióban már nem kardokat lóbalnak vagy látványos veredése-

akkor is, ha egész este az életéért imádkozott az anyóstitésen, míg a vezető bekapcsolt öv nélkül, a kormányt egy kézzel tartva kerülte a kocsikat az éleesebb kanyarokban is. Hamarosan amerikai film is készül ezekről a srácokról (The Fast and the Furious), de addig mi már nekiállhatunk a saját kis beavatásunknak, mert a Tokyo Xtreme Racer 2 pontosan ebbe a világba enged beépíteni minket.

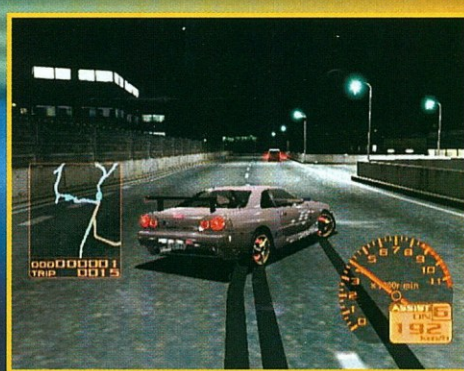
a reflektorral. Ezzel hívjuk ki őket. Ha elfogadják, az elakadásjelzőjükkal villognak kettőt és már kezdetét is vette a verseny.

Az összecsapást úgy kell nézni, mint egy veredős játékot. Mindeket kocsinak van egy energiacsíkja, ami elkezd fogyni, ha hátrább vagyunk, mint ellenfelünk. Minél messzebb van előtűnk, annál gyorsabban fogy el az energiánk, ami ha nul-

kocsi alkatrészeknél és egyéb modifikációnál. Szerkeszthettek saját matricát a kocsi, vagy kialakíthattok egy teljesen egyedi színárnyalatot, ami senkinek nincs. A kocsik kezelhetősége az egyetlen gyenge pontja a játéknak, mivel itt sokszor úgy érezni, hogy a szerencse fontosabb, mint a tudás. Több mint 116 autótípus jelenik meg a programban, így nem hiszem, hogy akadna olyan játékos, akinek nem lenne kedvére való kocsit, persze a csak a megfelelő tudás és pénz megszerzése után.

A program nagyon jó, de mindenképp türelmet igényel, ami nem feltétlenül van meg mindenképpen, aki autóversenyeket szereti. Ettől függetlenül érdemes mindenkinek nekivágni, mert nagyon hangulatos, szép és jól játszható. A legvadabb dolog az egészben pedig annak a tudata, hogy amíg mi itt játszadozunk, valahol Tokyó utcáin éjjel pontosan ugyanígy nekiállnak az arcok kergetni egymást. Állítólag egy-két Gang-memeber látta a játékot, még a készítés stádiumban és adtak pár jó tanácsot, melyek bekerültek a végső kiadásba, ami egyébként több különböző néven került ki a piacra. A Tokyo Xtreme Racer 2-ben benne van a feeling és ettől jó játék, nem is lehet tartalmazza szerint értékelni, inkább a hangulat viszi a programot, ami jó és magával ragadó mindenki számára, aki valaha is eljátszadozott az "autós betyár"-szerpkörvel.

Adam

TOKYO XTREME RACER 2

GRAVE ENTERTAINMENT

GRAFIKA:	KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG:	JÓ
SZAVATOSSÁG:	JÓ
ZENE / HANG, HANGULAT:	KÖZEPES KIVÁLÓ

12 JÁTÉKOS
VISUAL MEMORY, VIBRATION PACK

✓ JÓ TÖRTÉNET, NEM VÁLÍK HAMAR UNALMASSÁ
× A KOCSIK KEZELÉSE

8.5 pont

KEZDETEK

Eddig Dreamcastra nem igazán érkeztek nívósabb RPG játékok. Most azonban úgy tűnik, megtörni látszik a jég, hisz majdnem egyszerre érkezett meg két ütős stuff, a Grandia II és most bemutatásra kerülő Phantasy Star Online is. Ez utóbbi játék érdekessége – ahogy az címben található Online szóból láthatjuk –, hogy a készítők alapjában véve Internetre írták a játékot. Persze megjedni nem kell, lehet a PSO-t Internet kapcsolat nélkül is játszani, de az igazsághoz hozzá tartozik, hogy igazán a neten mutatja ki az anyag a foga fehérjét. No, de ne szaladjunk ennyire előre, először is lássunk egy általánosabb ismertetést a stuffról. A Phantasy Star Online sok tekintetben eltér a "hagyományos" RPG játékoktól.

Miután megismerkedtünk az intróban a történet alapjaival a főmenübe kerülünk. A New Game az új játék kezdése. Itt hívnam fel a figyelmet, hogy a játék addig nem indul, amíg nem rakunk be egy memóriakártyát, amin legalább 45 blokk üres helynek kell lennie. És még egy fontos dolog: egy memóriakártyán csak egy darab PSO mentésünk lehet – ez a hülyeséget vajon ki találta ki!? A Continue-val a már meglévő állásunkat folytathatjuk. Az Options a beállításokat takarja. Az utolsó lehetőség a Website, aminél az Internetre csatlakozhatunk. Ezt itthonról elég macerás megoldani, erről még később írunk. Tehát kiválasztottuk a

A legfőbb különbség – mondjuk a Final Fantasy vagy mondjuk egy DC-s példával élve Grandia II-től –, hogy itt nincs akkora jelentősége a történetnek, és nincs úgy kidolgozva a sztori. Az egészet leginkább a Diablohoz tudnám hasonlítani, ugyanis a játékmenetet onnan vették a készítőik. Tehát itt a fő hangsúly a karakterünk erősítésén, táplolásán van, nem a történeten. A sztori nagyon egyszerű. Egy űrállomáson dolgozunk, a Pioneer 2-ön. Az a feladatunk, hogy küldetéseket teljesítve felfedezzük a Ragol bolygót, ahol letelepedhetnek az űrállomáson élő emberek. A Föld ugyanis már túl kicsi, ezért kell egy új haza a népnek. A Ragol azonban igencsak vad élőlényeknek ad otthont, ezért a kolonizálása nem lesz egyszerű. Először elindították a Pioneer 1-est, amivel azonban egy rejtélyes baleset után megszakadt a kapcsolat. A Pioneer 1 már elvégzett néhány alapvető munkát a bolygón, felhúzott egy kisebb várost. A feladatunk kideríteni, mi történt a Pioneer 1-gyel, és lokalizálni a problémát.

New Game-et. Az első feladatunk az lesz, hogy válasszunk magunknak egy karaktert. Összesen kilenc különféle kasztba tartozó szereplő közül lehet szelektálni. Találunk köztük kardosokat, lőfegyverrel harcolót, varázsbotost stb. Mindegyik karakter eltérő képességekkel és tulajdonságokkal rendelkezik, magyarul egyáltalán nem mindegy, hogy kit választunk. Van olyan, aki fizikailag állja meg a helyét, mások jól varázsolnak. Érdemes az elején végigpróbálni a szereplőket. Nekem személy szerint a lőfegyveres RAmar kasztba tartozó pali jött be. Talán azért, mert távolról is könnyű vele leszni az ellenfeleket, meg mindenképp egy kardos nehezebben talál célba, és a közelharc egyébként is veszélyes ebben a játékban. Mivel elég sok a szereplő, ezért szerintem mindenki meg fogja találni a neki megfelelőt. Ha kiválasztottuk az embert, beáll

íthatunk egy halom dolgot. A Face-nél meghatározhatjuk milyen arca legyen, a Hair-nél a haja kinézetét változtathatjuk. A Costume-nél ruhát adhatunk emberünkre, sőt a Skin-nél még a bőr színét is megválaszthatjuk. Ez alatt van a kedvencem a Proportion. Itt beállíthatjuk emberünk magasságát, termetét, lehet akár dagadt vagy karcos, esetleg csinálhatunk belőle "feszítő" alakot. A végén még nevet kell választani és már kezdődhet is a játék. Az Auto-nál az említett beállításokat automatán elvégzi a gép. Ezután még egy választás jön, nevezetesen Interneten akarunk játszani (Online), vagy a géppel (Offline). Nos, sajnos az el-

sőt nem tudtam kipróbálni, mert nem igazán tudom, hogy Magyarországról ezt meglehet-e oldani. Azt tudom, hogy van már Internetelési lehetőség Dreamcasttal egy a feketepiacon terjedő díszekkel, de hogy ezzel a játékkal működik-e, az kérdéses. Persze ha valakinek esetleg lenne rá lehetősége próbálja ki, aztán írjon nekünk, hogy hogyan működik a dolog! Egyébként a PSO-t netes kapcsolat nélkül is lehet játszani, sőt ügyis nagyon élvezetes a játék. Szóval, aki a cikk alapján kedvet érez hozzá, nyugodtan megszerezheti, mert a net hiánya nem gátolja a játékélményt!

PIONEER 2

Az űrállomáson először a herceg és női segítője tart egy kis tájékoztatást. Ezután a teleporttal mehetünk is a Pioneer 2-re. Ami elsőre feltűnik, az a grafika nagyon jó kidolgozottsága. A bázison zajlik az élet, az emberek végzik a dolgukat, mindenhol fénylő neonok, a háttérben pedig űrrőlrepülő hajók el. Jó, mondjuk az emberek kidolgozottsága nem veszi fel a versenyt a Shenmue-val, de még így egész pofásan néznek ki. És ugyanez igaz a grafikára is. Nézzük először is, hogy mit tudunk tenni a bázison. Az űrállomás voltaképpen az otthonunk, ide kell visszajönni, ha vásárolni akarunk, ha táplálni akarjuk magunkat, vagy ha csak új küldetéseket akarunk megoldani, esetleg infóra van szükségünk. A teleportál jobbra találjuk az üzleti negyedet. Itt vannak a boltok is, összesen négy féle, plusz még találunk egyet kint is a jobb szélén. Az első boltnál (a dagadt pultosnál) úgy, mint a Diablo-ban kielemezhetjük azokat cuccainkat, amelyekről nem tudunk semmit. Már persze csak akkor, ha van nálunk ilyen cucc. A második az Arms Shop, ahol fegyvereket vehetünk. Mindegyik karakternek bármelyik fegyvert megvehetjük, csak nem biztos, hogy jól

fogja használni. Mindenkiene igyekezzünk olyan fegyvert venni, amivel az elején rendelkezik. Ez egyébként igaz a páncélruhákra is. Van még egy fontos dolog a fegyvereknél és páncélruháknál. Akárcsak a Diabloban nem lehet a legjobb cuccokat mindjárt a legelején felszerelni. Ahhoz előbb el kell érni egy megfelelő szintet. A vásárlásnál egyébként fel lesz tüntetve, mennyi pont kell még, hogy az adott felszerelést használni tudjuk (ATP Needed), zárójelben pedig a meglévő pontunkat láthatjuk. A Tools Shopban gyógyításokat, TP töltőket (varázslatokhoz kell), és egyéb a küldetéseket segítő tárgyakat vehetünk. Egy tárgyat külön is megemlítenék, az a Telepipe. Itt újra a Diabloban köszön vissza, mert ezzel egy teleportot nyithatunk meg az Pioneer 2-re, így visszatérhetünk könnyedén. Ez azért bír nagy jelentőséggel, mert ha netán szorult

helyzetbe kerülünk (mondjuk elfogy a gyógyításunk) teleportáljunk haza és kicsit szeljük fel magunkat. A Guard Shopban páncélingeket és pázsokot vehetünk, ugyanaz vonatkozik rá, mint a fegyverekre. Az utolsó bolt az üzleti negyedben a Check Room, ami a tárgy és pénz megőrzőnek felel meg. Elsőre talán hülyén hangzik, de megéri itt tárolni felesleges tárgyainkat és pénzünket. Méghozzá

SZINTE KIZÁRÓLAG INTERNETRE FEJLESZTVE?!

PHANTASY ONLINE

azért fontos ez a bolt, mert ha meghalunk tárgyaink, amik nincsenek felszerelve és pénzünk kiszóródik a földre és nem kis fáradságunkba fog kerülni, mire visszaszerezük őket. Ezért a rázósbabb küldetések előtt a pénzünket érdemes biztonságba helyezni. Ráadásul van olyan tárgy, amiből nem lehet végtelen számú nálunk, azokat itt tároljuk vagy adjuk el. Az elhalálozásra visszatérve, ha ez a szerencsétlen baleset megtörténne velünk visszateleportálunk a Pioneer 2-re, egész pontosan a kórházba. Az ispotály az üzleti negyeddel ellentétes oldalon helyezkedik el. Ha a

HP-nk nem lenne maximumon látogassunk ide és csevegjünk el a pulit mögött álló nővérrrel, ő majd meggyógyít minket. Ebben a negyedben található a két legfontosabb helyszín. Az első az ún. Hunter's Guild, ami a kórházzal szemben találunk. Itt kapathatunk küldetéseket. Ezek a feladatokban általában meg kell keresni valakit, vagy végre kell hajtani egy bizonyos

a kórház a HG között elhelyezkedő teleport, amivel leteleportálhatunk a Ragolra. Ha nem kapunk küldetést, akkor is lemehetünk a bolygóra, ilyenkor a fő feladatunk az lesz (először), hogy eljussunk a Central Dome-ba (később újabbak is lesznek). A bolygón kell a feladatunkat elvégezni és ez-

gyon bele lehet lendülni a játékba. Próbáljatos a szörnyek elől sokat menekülni és csak akkor üssetek, amikor úgy érzitek biztonságban tovább lehet állni. Ezért is érdemes olyan szereplővel kezdeni, aki löfegyverrel harcol. Az ellenfelek sokszor visszatermelődnek. Addig kell őket ölni, amíg jönnek, az ajtókat is úgy lehet kinyitni, hogy mindenkit elpusztítunk. Nem is említetem még, hogy a helyszínek kisebb darabokra vannak felosztva, a részeket ajtók kötik össze, ezeket kell kinyitni. Sokszor ládákat is találunk, ezekben Meseta (ez a pénz) és egyéb tárgyak lesznek. A Starttal léphetünk a menübe. Nos, itt felfedeztem egy hibát. Amikor a menüben vagyunk nem áll le a játék, tehát ugyanúgy megtámadhatnak minket. Mondjuk ez élethű, mert valóban nem kérhetjük meg a szörnyeket arra, hogy tartsanak cigi-szünetet, amíg mi a menünkben tollászkodunk, ám másfelől idegesítő is, ugyanis a játszhatóságot jelentősen lerontja. Szerintem a játszhatóság

Techniques menü csak bizonyos kasztoknál választható. Többféle technikát (varázslatot), használhatunk itt. A Chatnek Interneten van jelentősége, a többi játékkal fecseghetünk. Nagyjából ennyi a fontosabbakról. Hopp majdnem elfelejtettem, nem említetem, hogy lehet menteni. Ehhez ki kell lépni a játékból (Quit Game), ekkor automatán ment a játék. Nem tudom, szerintem lehetett volna bázisra rakni egy mentőhelyet, de most már mindegy.

ÉRTÉKELÉS

A Fantasy Star Online egy nagyszerű RPG játék, aki szerette a Diablo-t vagy DC-n a Record of Lodoss Wart, az bátran beszélgethet a játékot. Elég összetett az anyag és van benne kihívás is. Igazán nagyobb hibát az irányításban vettem észre, mivel az elején elég nehéz befogni az ellenfeleket. Később aztán ezt meglehet szokni és ahogy erősödik a karakterünk, úgy válik egyre él-

zel elérkeztünk ahhoz, hogy többek között a harcról is ejtsék néhány szót.

HARC ÉS MENÜK

Elég hamar összefutunk az első szörnyekkel, őket három féle módon tudjuk támadni. Az A-val szimpla kis támadást tudunk csinálni, az X-szel nagyot. Van egy kisebb kombó is A, A, X. A B szereplőnként változó, valakivel gyógyíthatunk,

nél. Valószínű az Internetes játék miatt nem áll le a játék a menüben, hisz milyen furán nézne ki, ha valakivel együtt harcolunk, majd a társunk hirtelen a menüjébe lépve sérthetlenné válik. Visszatérve a menü tartalmaz sok mindent találunk. Az első az Item Pack. Itt tudunk cuccokat felvenni (Equip), tárgyakat használni (Item), lekérhetjük a térképet (Area Map), és kérhetünk infót az épp aktuális küldetésről (Quest Board). Van itt még valami fontos a MAG. Ez a minket kísérő kis robot, pontosabban nem is annyira robot, mert félig meddig élő organizmusról van szó. Minél fejlettebb a Mag, annál jobb vagyunk mi is harc közben. Fejleszteni úgy tudjuk, ha kajákat adunk neki, egy idő után szintet lép. A Photon Blast egy speciális támadás, amit a Manggal csinálhatunk. A Customize az irányítást változtathatjuk meg. A

sokkal fontosabb szempont az élethűség, pláne egy RPG-nél. Valószínű az Internetes játék miatt nem áll le a játék a menüben, hisz milyen furán nézne ki, ha valakivel együtt harcolunk, majd a társunk hirtelen a menüjébe lépve sérthetlenné válik. Visszatérve a menü tartalmaz sok mindent találunk. Az első az Item Pack. Itt tudunk cuccokat felvenni (Equip), tárgyakat használni (Item), lekérhetjük a térképet (Area Map), és kérhetünk infót az épp aktuális küldetésről (Quest Board). Van itt még valami fontos a MAG. Ez a minket kísérő kis robot, pontosabban nem is annyira robot, mert félig meddig élő organizmusról van szó. Minél fejlettebb a Mag, annál jobb vagyunk mi is harc közben. Fejleszteni úgy tudjuk, ha kajákat adunk neki, egy idő után szintet lép. A Photon Blast egy speciális támadás, amit a Manggal csinálhatunk. A Customize az irányítást változtathatjuk meg. A

vezetesebbé a játék. Ne az első benyomások alapján ítélték meg a stuffot, ebbe az anyagba bele kell merülni és csak úgy lehet élvezni. A grafikát már megdicsértem, mert tényleg nagyon jól mutat, az egyetlen egy apró hibája a dolognak, hogy néha a semmiből tűnik elő némely tereptárgy. Ejjnye, ezt azért egy DC-s játéknál kilehetett volna küszöbölni nem? Zeneileg nem rossz a játék csak egy idő után szerintem monotonná válik a zene a Ragolon. Végző összegzésként csak annyit tudok mondani, a PSO-t az RPG stílus rajongói feltétlenül próbálják ki, de vigyázzatok vele, mert könnyen rátok ijeszthet a kezdeti nehézsége miatt. Viszont ha az első néhány küldetésen túlvagytok, nagyon jól szórakoztat az anyag.

Veres Mikl

másokkal varázsolni lehet stb. Az Y-nal szöveget írhatunk be, de ennek csak Interneten van jelentősége. A ravaszokkal a kamerát lehet helyzetgetni. A PSO az elején egy nagyon nehéz játéknak tűnik, és sokat fogjuk szidni a készítőket. Ez abból ered, hogy amíg fejletlen a karakterünk, addig borzasztóan, néha már irreálisan nehéz eltalálni az ellenfelet, állandóan mellé ütünk vagy lövünk. Mondjuk ez a pisztoly nálam idegesítő, mert közvetlen közelről ki olyan béna, aki mellé talál? Csak nyugalom! Az első szintlépés után és amint jobb cuccaink lesznek na-

PHANTASY STAR ONLINE

SEGA/SONIC TEAM

GRAFIKA:	KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG:	JÓ
SZAVATOSSÁG:	KIVÁLÓ
ZENE / HANG:	JÓ
HANGULAT:	JÓ

1 JÁTÉKOS
VISUAL MEMORY, VIBRATION PACK
✓ NAGYON JÓL LE TUD KÖTNI
KELLEMESEK A KÜLDETÉSEK.
HASONLÍT A DIABLORA
× AZ ELEJÉN IGEN NEHÉZ BELE
KELL JÖNNI AZ IRÁNYÍTÁS
NEHA GAZOS

9 pont

feladatot a Ragol bolygón. Tulajdonképpen ez adja a játék lényegét. Tehát eljövünk ide, kiválasztunk egy küldetést, megoldjuk, majd visszatérve megkapjuk a jutalmunkat, ami általában pénz szokott lenni. Ha megoldjuk az összes missziót újabbak jelennek meg. Válasszunk egy nekünk tetsző feladatot és rövid töltögetés után beszéljünk a megjelenő emberrel. Ezután lép be a képbe

Mit tudunk a Daytona 2001-ről? Nem sokat, mivel természetesen nevéből adódóan erőteljesen amerikai orientáltságú versenysorozat. Ettől függetlenül nem rossz játszazodni vele, és van még egy apróság. Minden játéktérmi autóverseny alapja! Nem hiszem, hogy akad közöttetek bárki is, aki járt játéktérmebe, de nem játszott még soha Daytona-val. Utoljára talán jó fél évvel ezelőtt

bír, sőt, merem állítani, tradícióval rendelkezik, írásom hátralévő részében leginkább arról szeretnék írni, hogy mennyire jönnek át ezek a tradicionális dolgok és mit sikerült javítani, esetleg rontani a készítőknek ebben az átíratban.

Talán a legfontosabb kérdéssel kezdeném: szerintetek mi a fontosabb, kihasználva a géptudását egy olyan játékot alkotni, ami mindenben szinte teljesen "kiszívja" a hardver képességeit (gondolok itt az irányíthatóságra vagy a grafikára), vagy egy olyan játékot írni, ami megőrzi egy

lései is jól és élethűen jelentkeznek a versenyek alatt, először csak szítal az autó, majd dőcög, míg végül teljesen irányíthatatlanná válik. A boxutcaból is beszélnek, de ennek tartalmi része nem sok akad, inkább a hangulati elem funkciót őríti be a programban. Amerikai játékokra jellemző, hogy a kocsik ütközésénél olyan gigantikus energiával csapódnak össze, hogy kirepülnek és földkörüli pályára állnak. Nem kell nekünk sem 200-al nekemenni a falnak ahhoz, hogy komoly Anti-gravitációs kiképzésben részesüljünk. A legviccesebb viszont az ezekben az esésekben, hogy miután nekimentünk egy

puszta jelenlétével is kivívta magának azt az elismerést, hogy igazán rosszat nem írjon le róla senki. Tulajdonképpen nincs is benne semmi igazán rossz, csak kicsit nyugdíjas a játék logikája, de szerintem ez tökéletesen belefér a játék hangulatába. Pontosan ugyanolyan látványos és izgalmas versenyeket lehet nyomni ezzel a DC-átíratral, mint bármelyik másik Daytona programmal. Aki viszont a Turismo-féle professzionális autóversenyt szereti, az inkább ne is tegye be a gépébe ezt a lemezt, mert ennek a játéknak nem a valóság pontos szimulálása a legfontosabb összetevője.

A menüpontok jók, a kocsik között némileg változhatunk és a technikai beállítások is működnek (pontosabban minimálisan befolyásolják a kocsik viselkedését). Egyszóval papíron rendben van a játék, úgyhogy mindenki döntse el magának, hogy akarja vagy nem. Talán egy darab igazán zavaró hiba akad a programban, ez pedig az irányító konfigurálása. Én nem vagyok jóban az analóg kormányozással. Nekem a gombok kellene, hogy megfelelően érezzem a kocsik irányát, de ebben a játékban ezt nem sikerült konfigurálnom. Minden mást igen. Beállíthatom a kameraállásokat, a sebességváltást, egyszóval mindent, csak azt a fránya kormánykereket nem tudtam rárakni a jól megszokott 4-irányú gombokra. Ez volt az egyetlen igazán zavaró dolog, de szubjektíven tekintve, nem igazán tartom meghatározónak. Most, hogy átolvastam az eddig leírtakat, tökéletesen érződik, hogy gyakorlatilag a játékról alkotott véleményem nem megfogalmazható. Jó és tradicionális, de pontosan ebből kifolyólag kicsit butyuta. Szép és látványos, de pontosan ebből kifolyólag egy kicsit irreális. Mindenki döntse el magának, hogy melyik skatulyába rakja a Daytona 2001-et. Bulijátéknak remek. Magányos,

DAYTONA USA 2001

nyomtam egy játékot valahol félúton Valencia és Barcelona között egy üti-öt-kopott játéktérmeben. Persze nem meglepő, hogy Daytona azért ott is volt, pedig egy biliárd asztalon és egy lábbal hajtós áramfejlesztőn kívül, nem sok gépezet utalt a civilizációra.

Mit is kell tudni a játékról? Nem túl sokat. Akiknek mégis új lenne minden, amit itt eddig olvastok, azok kedvéért átfutok a lényegben: hajtani a kocsit, ameddig csak az óra és a kaszni engedi. A DC kiadásban sem lett alapvető változás, így ott is a nyakára kell lépni a gázpedálnak és minél gyorsabban megverni mindenkit. Persze a játéktérmeben nem nagyon változhatunk a bajnokságnak vagy Interneten is játszhatunk. A szokásos dolgok, mint időmérés vagy az opciók nem igazán érdemelnek helyet ebben az írásban, mivel mindenki, aki kicsit is otthonosan mozog ezekben az autóversenyekben, tudja, hogy mi-mire való. Pontosan abból kifolyólag, hogy a játék fontos történelemmel

klasszikusnak számító játék irányíthatóságát, még akkor is, ha ez már kicsit elavult a gépek és legfőképp a játékosok elvárásához képest? Talán kicsit bonyolultan fogalmaztam, így rövidítenék: a játék kezelhetősége pontosan olyan, amilyen annak idején volt a panelházunk alatti kis játéktérmeben. A megszokott Daytona mozgás jellemzi a programot, csak azt nem tudom eldönteni, hogy most ez direkt jó vagy figyelmetlenség és hiba. Nem lehetne könnyű helyzetben a készítők, mivel pontosan tudják, hogy nagyon megszokott a kocsik mozgása ebben a játékban, nem is nagyon babráltak vele. Viszont, engem például zavar, hogy a kocsik úgy viselkedik, mintha a műjégszalyán próbálnám kerülgetni a gimnazistákat! Tény: akkoriban is ugyanígy zavart. Akkor most tulajdonképpen bennem van a hiba? Azért persze vannak itt bőven pozitívumok is, mint például a pálya grafikai megoldásai, melyek egyszerre szépek és gyorsak. Nem lassul be a program még akkor sem, ha nagyon sok poligon mozog egyszerre. A kocsik sérül-

alagút bejártának és három perc folyamatos pörgés után becsapódtunk a betonba a kocsin mindössze az első lökhárító sérül meg. Hehe... Ez mán' a következtelen programozás. Nagyon meglepődtem, amikor egy sorozatnyi tömény Dierby-féle motorháztető-csökölés után, mindössze a két hátsó (!) kerekek kezdtek kacszáni. Hehe...

Vicces ez a játék, de valahogy mégsem tudok rosszat írni róla. En nagyon régóta játszazodom mindenféle autóversenyekkel és a Daytona egy olyan név ebben a szakmában, ami már a

unalmas, fárasztó napokat követő estékre, éjszakákra unaloműzőnek viszont határozottan idegesítő.

Adam

DAYTONA USA 2001

SEGA

GRAFIKA:	JÓ
JÁTSZHATÓSÁG:	KÖZEPES
SZAVATOSSÁG:	JÓ
ZENE / HANG:	KÖZEPES
HANGULAT:	JÓ

14 JÁTÉKOS
VIBRATION PACK, VISUAL MEMORY

✓ A HANGULAT OTT VAN
× EZ A GÉP ENNEL TÖBBRE KÉPES

7.5 pont

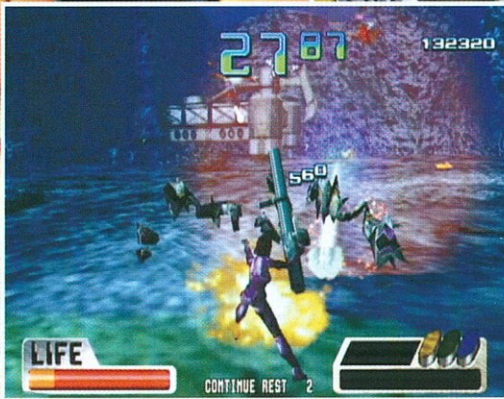
Lasan már közhely úgy kezdeni egy Dreamcast ismertetőt, hogy ismét egy olyan játék kerül bemutatásra, ami először a játéktérkében mutatkozott be, majd idővel követte a Dreamcast változat is, hiszen minden hónapban legalább három ilyen program kerül nagytálcára. Erről sajnos nem mi tehetünk, egyszerűen a japán piacon ennyire sok arcade gép átírta jelenik meg Dreamcast-en. Ja, mert ha nem mondtam még a Charge'n Blast is egy Japánban megjelent, japán nyelven kommunikáló anyag. Soha nem jártam túl sűrűn játéktérkébe, de azért a legismertebb gépeket ismerem, viszont a CNB-ről még csak nem is halottam, ezért elképzelhetőnek tartom, hogy kis hazánk terneiben nem található meg az eredeti gép, viszont itt van a DC változat, ami segít-

az emberi "civilizációnak" hamarosan befellegzik. Szerencsére azonban véletlenül akad három különlegesen kiképzett, speciális páncélzattal és fegyverzetrel ellátott katona, akik képesek felvenni a harcot a könyörtelenül pusztító idegenekkel. Szóval a játék elején választani kell egyet a három szereplő közül. Mindhármójuk rendelkezik két alapfegyverrel (ezek mindenkinél ugyanazok) a sima rakétával, és a víz alatt hatásos Lock-on Torpedo-val, és egy-egy karakter-specifikus lövedékkel. Ez John Dawn-nál egy háromszoros tűzerejű rakéta, Pamela Hewitt-nél ugyanez csak lézer változatban, míg a színes bőrű Nicholas Woods gránátot kapott. Mielőtt neki kezdesz a játéknak

idő alatt, megszabott mennyiségű kredittel (újrakezdési lehetőséggel) kell végignyitni az öt pályát. Igen jól olvastátok, összesen öt pályára tellett a készítőtől, és ha figyelembe vesszük, hogy ezek limitált időn belül kell végezni, hamar ki lehet következtetni, hogy a teljes program végigjátszása még fél órát sem igényel. Viszont ez a fél óra nagyon keményre sikerült, nekem is csak nagyon sokadik próbálkozásra sikerült végigvinnem a játékot, még jó hogy a DC-be nem kellett

lövés gomb (az A), de minden lövés előtt ki kell választani azt a fegyvert, amit el akarunk szüni (X, B vagy Y gomb), meg kell várni, hogy feltöltődjön az energiacsíkja, és csak utána tüzelhetünk. Akkor is löhetünk, ha az energiacsík nincs maximumon, ilyenkor viszont értelemszerűen a lövedék ereje is gyengébb lesz. El kell döntenie, hogy az adott szituációban, több gyengébb lövés az optimális vagy egy bázikus erejű. Az is fontos, hogy hol melyik fegyvert használjuk, a víz alatt

CHARGE'N BLAST

ségével bármelyik Dreamcast tulajdonos kipróbálhatja, pár éve milyen gépekkel is szórakoztak a ferdeszemű fiatalok iskola után. Lévé, hogy az eredeti játékot (ha jól tudom), még 1999-ben kódolták.

A sztori kicsit már lerágott csont. Idegen szörnyek lepik el a mi – egyébként oly békés – kis világunkat. Senki nem tudja, honnan jöhettek, csak egyvalamiben biztos mindenki. Ha nincs, aki záros határidőn belül megfékezze őket,

érdemes ellátogatni a beállításokhoz (Options), a nehézségi fokozatot easy-re, a folytatási lehetőségeket háromra és a maximum életerőt százhuszra tenni. Aki túl gyorsnak érzi a célkereszt mozgását, azon is változtathat, szóval állítsatok mindent a legkönnyebbre. Lehet menteni, és egy előzőleg elmentett állást újra betölteni (File Load/Save) Megnézhetitek a különböző játékmódokban elért legjobb idő és ponteredményeket (Ranking), de ha unod már egyedül, lehet ketten is játszani (2P Play Mode). Két egyjátékos mód kapott helyet a korongon. Az első az 1P Play mód, ami a játéktérmi változattal egyezik meg. Az emberünk kiválasztása után adott

pénzt dobálnom. A játékban sajnos az emberünket irányítani csak kis mértékben tudjuk, az L és az R gombokkal oldalazhatunk, ezt akkor kell használni, amikor emberünkön megjelenik a "warning" felirat, ekkor ugyanis pár másodperc múlva megtámadnak minket. Egyébként csak egy helyben állunk és a célkeresztet mozgatjuk, minden egyes pályarészen megadott számú idegen, hatalmas rovar, hulló vagy más förmedvény tör az életünkre, és ezek likvidálása után "görkorcsolyázunk" a következő részre. A szintek végén főelleneségek várnak ránk, amiknek először a pajzsgenerátorát kell szétlőni, amíg ugyanis az védi őket, sebezhetetlenek. Minél nehezebb helyen van a generátor is. Az irányítás nekem egyáltalán nem jött be. Arról van ugyanis szó, hogy van külön

például a torpedó a leghatásosabb. Látványos dolog, hogy az ellenfeleken kívül lerombolhatjuk a tereptárgyakat is, a városban például az összes felhőkarcolót lebontathatjuk, erről (és még sok minden más információról) a szintek végén kapunk tájékoztatást. A Time Attack mód még az előzőnél is nehezebb, egy étellel kell minél tovább, és minél hamarabb eljutni. Nem egy nagy durranás a játék, de még mindig jobban megéri az árát, mint mondjuk a Boross és Bocskor hangfelvételét tartalmazó korong.

CSIPI M LEE

CHARGE'N BLAST

SIMS

GRAFIKA: JÓ
JÁTSZHATÓSÁG: KÖZEPES
SZAVATOSÁG: SRÁLMAS
ZENE / HANG: KÖZEPES
HIANGULAT: KÖZEPES

12 JÁTÉKOS
 VISUAL MEMORY, VIBRATION PACK

✓ SOK ELLENFEL ÉS A FŐELLEN-
 SÉGEK NAGYON LÁTVÁNYOSAK
 × RÖVID NEHEZ, KORLÁTOZOTT
 MOZGÁSSZABADSÁG

5.5 pont

A Pod Speedzone gyökereit talán a régi Snés-es Rock 'n' Roll Racing-nél érdemes keresni, hiszen az volt az első olyan játék, mely főszereplői futurisztikus járgányok voltak. Ezekkel kellett az izometrikus nézetből ábrázolt pályákon versenyezni, és minden eszköz megengedett volt. Menet közben ugyanis különböző turbókat vagy fegyvereket lehet

használni. Talán ezért is a játék alcíme a Multiplayer Online Racing.
OPTIONS: itt állíthatod be a zene, a hangeffektek, és a motor hangjának erősségét. Személyre szabhatod a joy-odat is, ami sajnos (és ez mostanában egy nagyon rossz szokás) annyiból áll, hogy az őt, előre letárolt gombkiosztás közül kiválaszthatod a neked legszimpatikusabbat. Itt van még a készítőik listája is, és a kissé ér-

legtöbb jármű megpróbál felépítésében hasonlítani nevében szereplő állatra, több-kevesebb sikerrel. Megvan a kocsis, pályát kell választani. Őt színt áll előttünk nyitva, egyedül az Oddrock nevű pálya van egyelőre tiltás alatt. Elképzelhetőnek tartom, hogy ha az összes pályán sikerül nyerned, bejön még egy-két bonusz-autó és

Elvéve találkozhatunk a helyi fauna vadonélő képviselőivel, azonban ők is csak arra jók, hogy fennakadjon bennük a járműnk. Sok helyen le is lehet vágni a kanyarokból, igaz ilyenkor általában a felszedhető cuccoktól is elesünk. Sok jelentősége amúgy sincs nekik, szerintem csak a turbót érdemes gyűjteni (ha jól emlékszem a páncélunkat jelző csík alatt van a turbó csikunk), és ezt használni, főleg az ugratók előtt. Úgy érzem az egyjátékos mód egyedül arra jó, hogy begyakoroljuk a pályákat, és némi rutinnal vágjunk neki az Internetes játéknak. Szóval a tesztelés alatt egyáltalán nem szórakoztam jól, ez annak köszönhető, hogy az egész játék nagyon kö-

tett felvenni, és ezek segítségével lehetett csak győzni a keményebb ellenfelek ellen. Külön jó pont volt, hogy egyszerre játszhatunk ketten is, ami SNES-es azért még nem volt annyira bevált szokás, rengeteg ideig el lehetett vele szórakozni. Fejleszthetted a kocsidat, amihez pénz kellett nyerni, alkatrészeket, új fegyvereket vásárolhattál, és az sem utolsó szempont, hogy igen sok pálya volt a kazettán. Ma nap persze már nagyon nem lehetne eladni egy izometrikus autóversenyt, ezért természetesen a Pod Speedzone már teljesen 3D-ben tündököl, ahogy azt egy 128 bites platformtól elvárjuk. Csak az alapelv maradt a régi, ebben a játékban is futurisztikus járgányokkal, sci-fi-be illő helyszíneken viaskodhatunk az elvtársakkal.

telmetlen Soft Reset opció, ami mindössze arra jó, hogy kilépi a játékból. A Net Options-t remélem nem kell külön ragoznom. Lépünk egyet feljebb: Hall of Fame, a különböző pályákon elért leggyorsabb kör, illetve futam eredményei tárolódnak itt.

NETWORK: ezen belül kezdetel el a valódi online játékot. Van két játékos mód is, ez a Two Players, csak azt nem értem miért nem lehet egyszerre négyen is játszani. A sima versenyeket az Arcade menüpont alatt nyomhatod. Először is egy járművet kell választanod (jobb-bal irány), mindegyiknek hat tulajdonsága van feltüntetve (kezelhetőség, turbó, sebesség, fékek, pajzs, gyorsulás), aki akarja, még a színükön is változ-

pálya de nekem nem volt erőm végigjátszani a programot, meg ez amúgy is csak egy ismertető. Egyébként a pályák elnevezéseinél nagyon megerőltették magukat a fejlesztők és valószínűleg ezért lett a látvány, vulkanikus színt neve a Vulcano, és ezért keresztelhették a kanyonos pályát Canyon-nak stb. Ötletes. A verseny előtt még eldönthetjük, hogy normál módban akarunk-e játszani, azaz gépi ellenfelek ellen, vagy csak a szellemképünk ellen. Simán, vagy a pálya tükörképén, legyenek-e turbók, illetve fegyverek verseny közben. Normál módban három riválisunkkal állunk a starthoz. A grafikai kidolgozás hagy némi kívánnivalót maga után, nem ronda a játék, csak túl sivár a terep, bár ez talán a helyszíneknek tudható be. A beautó-kázható terület egyébként jó nagy, sokszor többfelé is elágazik az út, csak győzzük kitapasztalni, melyik elágazás a legrövidebb. Vannak hatalmas ugratók, hidak, alagutak, szóval csupa megszokott dolog, semmi olyasmi, amitől eltánná az ember a száját.

tathat. Kezddésor hat kocsis választható, és még kettőt lehet behozni, amennyiben sikerül eredményeket produkálnunk. A

Indítás után a játék készítői egy pár másodperces videóval próbálják meg elkápráztatni a nagyjérdeműt, jelzem engem nem sikerült. Komolyan mondom, láttam már olyan céget, akinek a lógóját kirajzolni több időt vett igénybe. A főmenü is később vagy egy-két évet, akkor voltak "divatosak" ezek a szét és összegördülő menük, amiken mindenféle elektromos kisülések villództak. Nézzük lentről felfelé miből is élünk.

WEB BROWSER: ez egy érdekes dolog, ha jól vetem ki a dolgokat, valamiképp az Internetes Web Browser CD egyik változata is felkerült a korongra. Ha van előfizetésed, itt rácsatlakozhatsz a hálóra, és mindenféle netes dolgokon babrálhatsz, például megnézheted jött-e e-mail-ed, vagy akár küldhetsz is valakinek, sőt még egy virtuális billentyűzetet is elővarázsol-

zésyszerűre sikeredett, és rengeteg apró dolog hiányzik belőle, ami arra inspirálna, hogy csak azért is megnyerjem a következő versenyt is.

CSIPI M LEE

POD SPEEDZONE

UBI SOFT

GRAFIKA:	KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG:	KÖZEPES
SZAVATÓSÁG:	KÖZEPES
ZENE / HANG:	KÖZEPES
HANGULAT:	KÖZEPES

12 JÁTÉKOS
 VISUAL MEMORY VIBRATION PACK

✓ NAGY PÁLYÁK, SOK ELÁGAZÁSSAL
 × AZ ÉRDEKTELENSÉG KÖZÉPSZERŰ

5 pont

Nézzetek el nekem, de ez a cikk egy kicsit más lesz, mint a többi, amiket szoktam írni, mert egy Sonic játékról nem tudok úgy beszélni, mint a többi anyagról. Mikor játékesztelő lettem volt egy álom, nevezetesen, hogy egyszer cikket írhatnék egy Sonic programról és ez végre valóra vált! Jó pár éve, mikor a MegaDrive volt a menő, volt hozzá egy olyan platformjáték, ami miatt ezek vásárolták meg ezt a gépet. Ez volt a Sonic. Ami igazán kiemelte a Sonic-ot a platformjátékok mezőnyéből az a MD technikai lehetőségeit kihasználó grafika, a hihetetlen sebesség, és a rendkívül élvezetes játékmenet volt. Emlékszem, amikor a Sonic megjelenést állandóan a TV előtt csüngtem szombat délelőttönként, hátha az 576 TV műsorban mutatnak valamit a játékból. Amikor először megláttam kék sündisznót, amint szelvéseben rohangál a képernyőn rögtön tudtam, hogy

hány érdekes pontot. Az Options-szel a beállítókat végezhetjük el. A Trial-lel kipróbálhatjuk a már bejárat pályákat. Az Adventure-rel indíthatjuk a játékot. Először szereplőt kell választani, ami azt jelenti, hogy a játék elején mindenképpen Sonic-kal kell, hogy legyünk, mivel a többiek (Tails, Knuckles, Amy, Big, E-102 "Y") csak később lesznek választhatók, ahogy a történetben haladunk előre. Fantasztikusan jó érzés volt Sonic-kal újra száguldozni, gyűrűket szedgetni. Ráadásul az első pálya után, miután megmentettük Tails-t, ő is ott fog utánunk jönni és ugyanazt csinálja, mint amit mi Sonic-kal, akárcsak a MegaDrive-os időkben. Nagyszerű! Sajnos azonban az első pálya után rá kellett jönnöm, hogy a készítők túl sok kaland elemet vittek a játékba és ez egyáltalán nem jellemezte a Sonic-ot. A pályák végeztével egy városba kerülünk, ahonnan a pályák nyílnak, sőt a met-

még a fénylő pontok sem segítenek (ezek adnak tanácsokat). Ezzel viszont megakadunk a játékban és ez, tekintve, hogy egy Sonic játékról beszélünk nagyon idegesítő. A túlerőltetett kaland rész miatt megszakad az a pörgős folyamatoság, ami a Sonic-ot jellemezte, szerintem nem kellett volna ennyire erőltetni ezeket a kaland elemeket, inkább több pályát kellett volna készíteni. Enkalltam a párbeszédet és az átvezető jelenetek hosszúságát is, sokkal rövidebbek is lehetnének. Szerencsére, ha Sonic-kal vagyunk a pályákkal nincs gond. Ugyanolyan gyorsak, mint régen, nagyon jó érzés volt látni a visszatérő elemeket a régi részekből, például a 360 fokban loop-okat vagy a szétűrhető TV-eket, amikben a bónusz cuccok vannak, de említhetném azt a hihetetlen sebességet, hogy szinte már nem is tudjuk, hol vagyunk a pályán. Engem a szintek közül nagyon sok emlékeztetett

menet közben, a flippertől a snowboardon át egészen a repülő lövöldözésig, sőt egészen a VMU-s Chao nevelésig van itt minden. Ezeket az aljátékokat aztán a Trial menüben újra meglehet próbálni.

ÉRTÉKELÉS

Vegyes kép alakult ki bennem a Sonic Adventure-ról. A klasszikus szereplőkkel fantasztikus volt játszani, visszajött a régi "sonicos" érzés. Szerintem azonban túl sok kaland elem a rengeteg párbe-

EBBEN A JÁTÉKBAN VAN VALAMI!

SONIC ADVENTURE

ezt a játékot ki kell próbálnom. Aztán mikor végre meglett a MD-om az első játékok között kaptam meg a Sonic 2-t és a Sonic 3-mat és miután kipróbáltam őket egyből (ahogy a világ legaranyosabb olvasója és a legjobb barátom Szaszko "Shana" Éva mondánál) belezúgtam a sorozatba. Egyszerűen annyira élveztem a játékot, hogy meg sem tudom fogalmazni! Aki régen "Sonic-os" volt tudja miről beszélek. Azóta se találkoztam olyan platformjátékkal, ami a közelébe ért volna a Sonic sorozatnak, még a híres Super Nintendón sem. Egyszerűen hiányzott és hiányzik belőlük az a fantasztikus sebesség, ami a Sonicot jellemezte. Mekkora vita ment pár éve arról, hogy Mario vagy Sonic a jobb-e, persze nekem egyértelmű a válasz.

Többek között azért is döntöttem amellett, hogy nem várok a PS 2-re, hanem veszek egy Dreamcastot, mert megjelent hozzá az első Sonic játék a Sonic Adventure. Kb. a gép megjelenésével egy időben jött a stuff tehát már nem számít újnak, de mindenképpen érdemes szólni róla pár szót. Nagyon kíváncsi voltam, hogy DC-re sikerül azt a hangulatot átírni, ami a MD-os sorozatot jellemezte. A választ nem merem egyértelműen kimondani, helyette inkább elkezdtem a játék elemzését.

MI VÁLTOZOTT A MEGADRIVE-OS IDŐK ÓTA?

Rengeteg minden. Ahogy az a DC-től elvárható, az egész játék divatos 3D-s külsőt kapott. Grafikailag pedig méltán mondhatjuk, 128 bites színvonalon van a játék, még akkor is, ha a Sonic Adventure már lassan két éves. A történet a régi, újra Dr. Robotnik-ot kell legyőzni, aki újra világalomra akar törni. A pörgős intró után a főmenüben találunk né-

rővel át lehet utazni egy másik helyre és újabb pályákat lehet felnyitni. Ezek az összekötő részek gyakran kell tárgyakat használni és gondolkodni azon, hogy hogyan is kell tovább menni. Néha az sem egyértelmű hova kell menni, ilyenkor

a MD-os Sonic 2 helyszíneire. Ezt baromi jó volt látni, és nagy ötlet volt a készítők részéről, hogy ennyire visszanyúltak a kedvenc Sonic 2-ömhöz és onnan vették pályák alapötletét. Például visszatér a kaszinós pálya, ahol flipperezni is lehet. Nincs is semmi baj a pályákkal egészen addig, amíg a régi klasszikus szereplőkkel (Sonic, Tails, Knuckles) vagyunk. Az új karakterek ugyanis botránnyosan rosszak lettek szerintem! Egyébként minden karakter eltérő tulajdonságokkal és képességekkel rendelkezik, erre most nem térek ki külön, mert aki ismeri Sonic-ot az biztos tudja, aki meg nem az nézze meg az Options-ben és Instruction-ben az irányítást. Sőt még a történetük is különbözik, a teljes sztorit csak akkor ismerjük meg, ha mindenkivel végig megyünk a játékban, mert mindegyik szereplő teljesen egyéni történettel rendelkezik, amely azonban szorosan kapcsolódik a fő-sztorihoz. Sonic-kal egyértelmű mi a pályákban a feladat: a lehető legkevesebb idő alatt eljutni a pályák végéig és kiszabadítani a foglyul esett átalokat. Tails-szel már más a helyzet, vele le kell hagyni hol Sonic-ot, hogy Robotnik-ot a pályákon. Knuckles, a régi nagy ellenség bőrébe bújva kristályok darabjait kell megtalálni és összeszedni. Velük tehát nagyszerű volt menni, de az újak szerintem nagyon nem illelnek bele az eddigi megszokott Sonic mítoszba. Az első szereplő Amy, aki tulajdonképpen nem is új, mert egy régi MegaCD-s részben szerepelt. Borzasztó lassú és idegesítő a stílusa. A régiek után játszani olyan érzés vele, mintha egy Dodge Viperből átülne nek egy Trabantba. Ugyanez érvényes Bigre a nyúlra is, nagyon gyenge szereplő. E102 "Y" még egész használható, de akkor sem az igazi. Inkább Sonic-nak, Tails-nek és Knuckles-nek kellett volna több pályát írni és elhagyni ezeket a karaktereket. Nagyszerű dolog viszont, hogy sok-sok aljátékot játszhatunk

széd és hulladék új szereplők nagyon sokat ártoztak a játéknak. Sajnos hiányzik egy-két fontos dolog, például nem lehet átváltozni Super Sonic-ká, azontúl szerintem nagyon könnyű a játék és rövid is. A grafikáról már ejtettem szót, nagyon jó és ugyanez érvényes a fergeteges zenékre is. Jó játék a Sonic Adventure, talán az egyik legjobb platform-cucc a gépre, bár szívem szerint csak 7.5-öt adnék neki. Csak a régi részek iránti tisztelet miatt kap ennél többet. Jó hír, hogy már megérkezett a szerkesztőségbe egy demó a SA2-ből, amelybe a készítők ígérete szerint sokkal kevesebb kaland elemet raknak és visszatérnek a régmódi játékmenehez.

Veres Miki

SONIC ADVENTURE

SEGA/SONIC TEAM

GRAFIKA:	Jó
JÁTSZHATÓSÁG:	KIVÁLÓ
SZÁVATÓSÁG:	KÖZEPES
ZENE / HANG:	Jó
HANGULAT:	Jó

**1 JÁTÉKOS
VISUAL MEMORY, VIBRATION PACK**

✓ SONIC JÁTÉK, A RÉGI SZEREPLŐKKEL NAGYON ELVEZETES
× AZ ÚJAK VISZONT ROSSZAK
× SOK A KALAND ÉS A PÁRBSZÉD

8 pont

576 KONZOL

A mikor először kezdtem el játszani az Undercover AD 2025 Kei-jel, csodálkoztam is, hogy jó, a Dreamcast-em PlayStation lemezeket is le tud játszani? Gyorsan ki is kaptam a CD-t a gépből, de rögtön rá kellett jönnöm, hogy nem én tettem be rossz lemezt a gépbe, és még csak nem is a DC-mel van a baj, ez a játék tényleg ennyire átlagon aluli színvonalú. Mind a grafikai kidolgozottság, mind játszhatóság terén valami olyan szemetet sikerült alkotnia a Pulse Interactive-nak, amihez hasonlót sem tapasztaltam még Dreamcast-en, és erre az sem mentesség, hogy a játék nem épp mai darab, több mint egy éve megjelent már a felkelő nap országában. Pedig az elején még minden olyan jól indult, még renderelt videóval is megörvendeztettek engem a készítők, bár tartalmilag ez is elég beteg volt. Ezt csak azért írom, mert DC-n mára már bevett szokás, hogy videók helyett a játék grafikájával mutatják be a történéseket, ami tudvalevő sokkal olcsóbb, mint videókat készíteni. Kár, hogy a játék kidolgozására már nem fordítottak ennyi energiát. A stuff egyébként egy 3D-s mázskálós-akció játék, emberünket hátulról lát-

ja tartani a kapcsolatot a rendőrséggel. A játék egyébként nem egy horror játék, inkább akció, zombikat se várjon senki, mert csak sima hagyományos emberi ellenfelekkel lesz dolgunk. A rendőrség riasztás kap a város egyik előkelő hoteljéből, és minket küldenek a helyszínre, hogy nézzünk utána mi a balhé. Arról, hogy valójában mi is a játék cselekménye sajnos nem szolgálhatok érdemi információval, lévén, hogy

nem is hallottak, emberünk idétlen bábu módjára mozog. Tudjátok, mint a Lego-bábuk, pl.: emberünknek futás közben csak a két keze kalimpál. Irányítás: na ez a másik katasztrofális dolog a programban. Irányító változtatni haladás közben szinte lehetetlen, ezzel ne is próbálkozzunk, inkább álljunk meg egyhelyben, és utána forduljunk. Igaz ilyenkor viszont a kamera van fáziskésésben, néha másodperceket is kell várni arra, hogy a hátunk mögé kerüljön, ez pedig sokszor az életem-

gathatsz. Összesen 7 fegyvert lehet szerezni a játékban, pl.: UZI, SPAS-12, viszont a lőszerral nagyon spórolni kell, mert elég keveset találni belőle. Erről jut eszembe valami. Ha esetleg sikerül kilőni az ellenfelünk kezéből a fegyvert, vagy pisztollyal támadunk olyan rossziúkra, akinél nem lőfegyver van, a tag megadja magát. Ilyenkor likvidálhatjuk is, de ha meghagyjuk az életét, általában cserébe lőszert kapunk tőle. A fegyverek alatt a tárgyaink találhatóak, innen használhatjuk az elsősegély-csomagjainkat, (amiket egyébként okosabb, a főellenségekre tartogatni), és a különböző szaturnálati tárgyainkat is. Nagyon fontos, hogy a zárt ajtóknál is ebből a menüből kell a kódkártyákat hasz-

BÜNÖZÉS LESZ A JÖVŐBEN IS!

深く静かに、潜入せよ

UNDERCOVER AD 2025

nálni. Alatta van a CAT opció, innen a macskával lépünk kapcsolatba, tanácsokkal és információkkal lát el minket - gondolom. Utána jön még a memóriakártya (bárhol menthetünk), és az általános beállítások. Ha valaki végigszenvedi, a RE hasonlóan a gép itt is értékeli a teljesítményünket, A ranghoz az összes fegyvert be kell gyűjteni, és 4 óra alatt kell végezni a programmal. Sokkal többet erről a játékról nem lehet elmondani, de nem is érdemes. Ha valakit nem iraszt el rögtön a gyenge grafika és irányítás, majd elmegy a kedve arról, hogy az irányítás és a kamerakezelés miatt bármelyik ellenfél kinyírhat, ráadásul a lőszer is pillanatok alatt elfogy. Mindenesetre a cég feladta a vetélytársaknak a leckét, kíváncsi vagyok ki fog ennél igénytelenebb játékkal előállni.

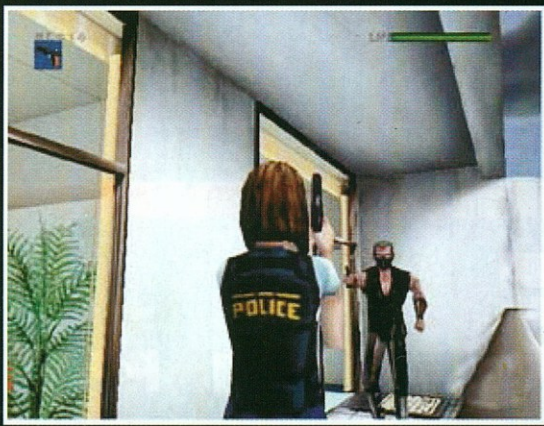
CSIPI M LEE

juk, annyiban azért a Resident-es hagyományokat követi, hogy minden egyes szoba előtt, az ajtónyitáskor tölti be a következő helyszínt. A főszereplő egy rendőr csajszi, Kei, és kollégája, akihez gyengéd szálak is fűzik Bei (értelmes nevek), aki egyébként az első szint végén meg is hal. Kei-nek van még egy macskája is, aki folyton követi gazdáját, és Kei rajta keresztül tud-

az egész játék japánul beszél, és japánul írja ki a feliratokat is. Persze ahhoz azért nem kell japánnak lennem, hogy rögtön észrevegyem, mennyire "gagy" próbálkozással állunk szemben. Kezdjük csak a legalapvetőbb hibákkal. Grafika: pixelesek a tereptárgyak, a szereplők, a textúrák. A fényeffektusokat úgy oldották meg, hogy egyszerűen világosabbra színezték a terep azon részét, amit "fény" ér, sehol egy valódi fényforrás, árnyéka pedig semminek - még a szereplőknek - sincs. Az emberek kidolgozása is hagy némi kívánni valót maga után, motion captured mozgásukról talán a készítők még csak

be került. De már maga a haladás és a megfelelő fordulási szög belövése is egy külön tortúra. Így per sze célozni sem egyszerű dolog. Egyébként az irányítás elég egyszerű. Az X-szel vehetjük elő, illetve tehetjük el a fegyverünket. A fegyverhasználat az R. Az L folyamatos nyomva tartása mellett oldalazhatunk, illetve oldalra ugorhatunk. A B-val leguggolhatunk, a B+Előre pedig a bukfcnc. Az Y-nal belső nézetre válthatunk, aminek nincs sok értelme, mert körbenézélni így sem tudunk, bár nincs is miért, mert a fontosabb tárgyak, mint a Resident-ben, csillogásukkal hívják fel magukra a figyelmünket. Van még egy 180 fokos fordulás is, ez a Le+L. Ja, és az A az akciógomb, ezzel tudod az ajtókat kinyitni, tárgyakat felvenni, stb. A Start menüben a következő lehetőségek állnak a rendelkezésedre: először is a fegyverek között való-

**UNDERCOVER
AD2025 KEI**

KOEI/PULSE INTERACTIVE

GRAFIKA:	ELMEGY
JÁTSZHATÓSÁG:	SRALMAS
SZAVATOSSÁG:	ELMEGY
ZENE / HANG:	ELMEGY
HANGULAT:	SRALMAS

1 JÁTÉKOS
VISUAL MEMORY. VIBRATION PACK

✓ EZEN MÉG GONDOLKODNOM
KELL

× ILYEN KIS HELYRE NEM FERNE
KI MINDEN NEGATÍVUMA

2 pont

EVIL DEAD

Tavaly az E3-on én is ott álltam a tömött sorban, ami Bruce Campbell, alias ASH asztalánál kígyózott – tudniillik autogrammot osztogatott a lelkeim. Tudjátok, ő az Evil Dead filmek főszereplője, és most már a HAIL TO THE KING című DC játéké is. A progi PS verzióját a múlt hónapban teszteltük, és ha jól emlékszem talán csak az irányításával és a nehézségével volt bajunk. Nos, a DC verzióban is van intró, van szép grafika (sőt, ez a program csak 1 CD-n jött ki) és az irányítást is megfelelőnek találtam. Talán ebből adódóan nem is annyira nehéz a játék, mert hát nincs annál idegesítőbb, amikor az ember azért szív egy programban, mert nem boldogul kontroller és a képernyőn látható főhős összehangolásával.

Az ED eléggé Resident-beütésű. Mászkálunk a helyszíneken, keressük a továbbjutáshoz szükséges tárgyakat és a szó szoros értelmében aprítjuk az ellenfeleket. Fröcsög, sőt ömlik a vér, de hát egy Evil Dead sztoriban azt hiszem ez a minimum. A baj talán csak az, hogy iktározatosan sok ellenféllel kell megküzdeni, talán túl sokkal is! Szinte alig lesz 5-10 másodpercünk, amikor nem tör ránk valamilyen dög a pokolból, sőt, a program nem szégyelli magát és ugyanazon a ponton képes 4-5 dögöt is megjeleníteni.

Az ED grafikája, főleg a háttereket tekintve gyönyörű! Minden mozog a háttérben: a házban a függönyöket lengeti a szél, az erdőben az ágak hajladoznak. Nagyon félelmetes és hangulatos az éjszakai erdő! Ash is jól néz ki, de az animációja kissé szegényes. Egyedül az ellenfelekkel volt bajom, mert kissé komikusan mozognak. Mindenesetre a DC játékok között az ED elég jól megállja a helyét!

TEST DRIVE V-RALLY (V-RALLY 2)

A V-Rally 2 egy ideig a Playstation legjobb rallyjátéka volt. Érthető módon elkészítették Dreamcastra is, de betöltés után már az intrón láttam, hogy itt valami nem stimmel. Tudom, hogy a DC CG filmjeinek minőségét valahogy nem mindig tudja jól belőni, de azért ez a "kockás" látvány kisé elkeserített.

A VR2-t akár négyen is nyomhatjuk egyszerre, ami a program egyik legnagyobb erőssége. A választható kocsik között ott van az összes jelenleg futó márka. Én itt a kocsiválasztó képernyőn egy kicsit elkuncogtam magam, ugyanis a grafikára tökéletesen jellemző a legtöbb Dreamcast-os játék gyerekbetegsége: túlzottan PC-s hatása van. Olyan, mintha egy alap kocsi-vázra ponyva-szerűen feszítenék rá a híres kocsik skinjeit, így mindegyik majdnem ugyanúgy néz ki kerekded formákkal. Talán csak a Subaru Impreza lóg ki a sorból, nem csodálom, hogy a legtöbben azt választják.

A kismillió válaszító- és beállító-képernyő után végre jön a játék. Hatféle nézetből vezetheted a kocsit. A látvány igen kellemes, szép a táj, többnyire pofásak a kocsik (eltekintve attól, hogy túl kerek mindegyik). Addig nincs is baj, amíg rá nem taposol a gázra. Ha belső nézetből játszol ugyanígy olyan, mintha gyorsított felvételt néznél, és megőrülsz a pilóta idegbeteg kormányrángatásaitól. A külső nézettel meg az a baj, hogy irányíthatatlan a kocsi és 2 centivel a talaj fölött csúszkál, mintha non-stop tükörjégen menne. Egyedül abból a "saját" nézetből játszható a program, amikor belül vagyunk és semmi sem látszik a képernyőn a kocsiból, de még így is idegesítően csúszkál a gép. Hihetetlen, hogy ezt ennyire el tudták szűrni a kellemes PS verzió után!

RIVAL SCHOOLS 2

Ezek a szerencsés japánok már megint kivételesen helyzetben vannak! Nem elég, hogy már több mint egy hónapja nyomhatják a japán iskolák bandáinak harcát bemutató 3D-s verekedős progit, a Rival Schools 2-t, de lehet, hogy mi egyáltalán nem is fogjuk majd PAL verzióban kipróbálni, mert ki sem jön Európában. Gondolom mondanom sem kell, hogy ezt a verekedős játékot is a CAPCOM adta ki, de hát a DC Lettár rovatot már régóta az ő játékaik uralják.

Az első rész Playstation-re jelent meg és elég sikeres volt, habár a Tekken azért nem fenyegette a trónját. Most ez az új rész egy csomó újítást tartalmaz az elődhöz képest, a dolognak csak annyi szépséghibája van, hogy a szöveg leginkább csak japán betűkkel van írva, így egy csomó mindent nem fogunk érteni belőle. A Story mód párbeszédei biztosan nem, de azt hiszem, hogy a menüben is egy csomó érdekes opció megfejtetlen marad majd. Ilyen például a NEKKETSU NIKKI mód, ami egy táblás társasjátékhoz hasonlít. Sajnos a japán nyelv miatt játszhatatlan.

Ott vannak viszont az Arcade, Versus, Training, Tournament és League módok, amikkel azért el fogunk boldogulni. Mint mostanában minden hasonló anyagban, ebben is több szereplőt kell választanunk, akik egymás után követik egymást a bunyókban.

A játék grafikája kicsit egyszerű, nagyon lefiztült. Követi az első rész hagyományait. Nagyon szépek a hátterek. Elég gyors az animáció, de még nem zavaróan. Érdekes stílusban küzdenek a srákok és látványosak a speciális támadások. Folyamatosan üvöltöznek és sikitoznak a szereplők a bunyók során, közbe a tipikus tingli-tangli manga zene szól. El lehet vele szórakozni, és csak a japán nyelv miatt nem adtam neki többet!

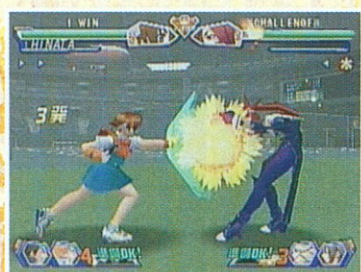
ECW ANARCHY RULZ

Nem vagyok pankrációrajongó, de minden közzsájon forgó fikázás ellenére teszteltem a sportág. Amikor megláttam az ECW ANARCHY intróját baromira ráizgultam a játékra! Iszonyatosan komoly videó volt összevágyva halálosan dögös csajokkal és fazon pankrátorokkal, behaltam a zenétől és a látott nyaktörő mutatványoktól, azt hittem, hogy ezt a játékot én többet le sem fogom tenni. Nem is hittem, hogy ez az ECW ennyire menő ága a pankrációnak, én még a WWF-nél és a WCW-nél tartottam.

Aztán jött a főmenü, és megint nem hittem a szememnek. Ezt a képet nem rajzolták, hanem ráhányták a képernyőre, ráadásul a sarokban egy olyan pixeles valami forgott, amit talán még C64-en sem láttam.

Jött a szereplőválasztás. Háát, ott voltak az intróban látott fazonok mind, fényképpel, természetesen az egyik nagymellű bombázót választottam, ellenfélnek meg egy szőke macát – kíváncsi voltam egy vérbeli csajbunyóra.

A játék grafikája...arra nem találok szavakat! Mintha egy 15 évvel ezelőtti programot látnék úgy átültetve Dreamcastra, hogy minden maradt a régi (színek, animációk, hátterek), egyedül a pixelek lennének elmosva. Iszonyatosan hulladék, ahogy kinéznek a figurák – választott csajaim visszatartó férfiaszöny jelmezben pózoltak a ringben, amely köré egy koromfekete háttér van kifeszítve. Ezelőtt a feketeség előtt 15-20 foghíjisan üldögélő néző ráz mindenféle idióta táblákat. Kiábrándító. Ja, és a figurák is majdnem ugyanazok, csak a fejük van kicserélve. Itt ki is kaptam a lemezt a DC-ből, hogy a további esetleges maradóan lelki sérüléstől megkíméljem magam.

8.5 pont

7.5 pont

6.5 pont

1 pont

AQUA GT

Jámagam soha nem rajongtam az olyan versenyjátékokért, amelyekben gyakorlatilag "szimulálhatatlan" sportágakat igyekeztek favorizálni. Az egyik ilyen a motorcsónak versenyzés. Aki életében egyszer már ült sport motorcsónakban (hála a jó Istennek és az Endrének nekem már többször is volt alkalmam a Dunán egy dögös Scarabball száguldani), az tudja, hogy azt az érzést nem igen lehet visszaadni egy programban. Nem is hajó mozgásával van a fő baj, hanem a vízzel, ami egy olyan képlékeny közeg, amin a közlekedés leginkább a kaoszmélet-hez hasonlít. Nos, az Aqua GT az eddigi próbálkozások közül még a legjobban sikerült! (De még mindig ne gondolja senki, hogy a valódi motorcsónakozáshoz vajmi köze is van!) Ha ezt a tényt, hogy a vizet élethűen szimulálni szinte lehetetlen (kíváncsi lennék, hogy ha a verseny egy csatornában folyik, akkor a falról visszacsapódó hullámok által kellett hatást hogyan számolja ki a gép, és akkor meg a többi hajó keltette és a visszacsapódó hullámok találkozásánál fennálló erőkről még nem is beszéltem), akkor egy jó játékkal állunk szemben. Jó versenyjátékkal, melyben motorcsónakok a főszereplők. A grafika nagyon kellemes, az irányítás barátságos. Nem fogsz már az első kanyarban felkenődni a partra, mert a kanyarokat igenis elég jól be lehet venni. Nem sodródik ok nélkül a hajó, annyit fordul, amennyit húzod a kart. Ha a legtöbb autós cuccal ilyen kellemesen lehetne szórakozni, sokkal előrébb lennénk! (Fejlesztők, tessék kilopni az irányító rutint...)

MAXIMUM POOL

Réges-régen sokat jártam biliárdozni, többek között az 576 KByte legendás főszerkesztőjével, Zolee-val is. Akkoriban nagy divat volt ez a sport, minden kocsmában és zugban volt egy asztal. Abban az időben sok játék is érkezett a témában, főleg Playstation-re. Ha jól tudom Dreamcast-ra ez az első biliárd játék és gondolom, hogy a rajongók kitörő örömmel fogadják megjelenését. Főleg ha azt mondom, hogy a Maximum Pool egy jó cucc! Mondjuk nagyon nagy marhának kell lenni ahhoz, hogy egy programozó és egy tervezőbrigád egy ilyen hálás témát elcsejzen (a sok tényleg nagyszerű előd után), de hát volt már erre példa a játéktörténelemben...

Az MP-t akár Interneten is nyomhatod, habár ez itt Magyarországon nem olyan csábító lehetőség. Sokkal érdekesebb viszont, hogy normál offline módban HÉT féle biliárdot üzhetsz, köztük a Snookert is. A létező összes hivatalos szabályrendszer megtalálható, ami a biliárd rajongók számára gondolom jó hír. (Ha valamelyikkel nem lennél tisztában, kérhetsz szabályismertetést, amit évek óta hiányolok az efféle programokból.)

Választhatasz nehézségi szintet, majd ellenfelet (mindkettő lehet CPU is, ha demót akarsz nézni!), akinek a tudás szintjét is állíthatod. Ezek a karakterek nekem kissé komikusnak tűntek – főleg Buddy, a kutyá (?) – de hát tök mindegy, hogy ki ellen játszol, lehet akár Lenin elvtárs szelleme is, nem? A játék grafikája funkcionális szempontból tökéletes, ugyanis tényleg átlátható az asztal anélkül, hogy negyed órát bibelőlődnél a kamerával minden lökés előtt – sok játék elvert már emiatt az értékelésnél! Két napos tesztelés után szinte SEMMI hibát nem találtam a játékban. Kötelező darab, ha szeretsz biliárdozni.

SNO CROSS CHAMPIONSHIP RACING

Itt a DC Leltárban már egyszer kifejtettem, hogy vannak "szimulálhatatlan" sportágak. A másik problémás kategóriába azok a sportok tartoznak, amik technikailag ugyan szimulálhatók, de csak maroknyi embernek adatik meg, hogy életében akár egyszer is kipróbálják őket. Így aztán a fene tudja, hogy az a játék most élethű-e vagy nem. Ilyenkor az ember csak arra tud támaszkodni, hogy játékosbarát-e a program, vagy sem.

Itt van mindjárt a Crave legutolsó motoroszánkó szimulátora, a Sno Cross. Én tudom, hogy a hó csúszik, de hát az a fránya motoros szán arra van tervezve, hogy ezen a csúszós közegen közlekedjen. Magyarul valamennyi tapadásnak azért kell lenni, mer ilyen erővel akár szingó-gumis kempingbiciklivel is lehetne a havon közlekedni! Nekem a játékban kezdetben két métert nem sikerült arra mennem, amerre akartam, és el sem tudtam képzelni mennyi gyakorlásra lenne szükség ahhoz, hogy egyáltalán arról álmodozhassam: egyszer talán utol tudom érni a többieket. Gyakoroltam, gyakoroltam, na, akkor már tudtam normálisan menni, de akkor meg a pályák vonalvezetése tett tönkre – néha olyan szűk és olyan hajtókanyarjai vannak, mintha valaki direkt szívatni akarta volna szegény szánkósokat.

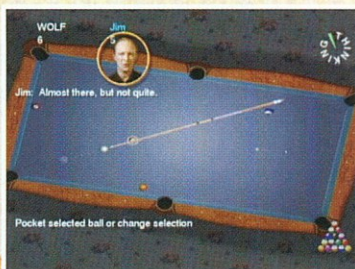
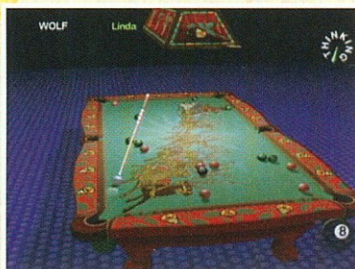
A grafika korrekt. Semmi extra, de nincs bajom vele. A zenék elég dögösek, tetszetek. Ami viszont igazán bejött, hogy a többi játékos is oltári nagyokat bénázik (jösz a kanyarban ezerrel, erre az egyik pali derékig bent van az erdőben, a másik meg a szánkó mellett színyel a hóban). Nem olyan rossz cucc!

DISNEY'S DINOSAUR

A Disney Dinosaur című filmje, ha jól emlékszem egyáltalán nem aratott zajos sikert a mozikban. Érdekes, mert a kölykök szokták komálni a Disney meséket, lehet, hogy már elegendő volt belőlük, esetleg a Pokémon mindent elsöpörő sikere volt a baj okozója? Mindenesetre a játék Playstation-re sem fogott túl jól és ha jól gondolom a Dreamcast eladási statisztikákat sem döntögeti. Egy ideig, talán a Jurassic Park idején még érdekes volt ez a sok dinoszaurusz de mára már mindenkinek elege lett belőlük.

A játék teljesen semmitmondó. Egy egyszerű 3 dimenziós mászkálós/ügyességi cucc, ami a fiatalabb korosztály számára készült. A baj csak az, hogy stílusából adódóan sokkal jobban ki lehetett volna használni a Dreamcast erős hardvere nyújtotta lehetőségeket. A figurák nagyon aprók, a scroll akadozik és a látvány is igen lehangoló, a figurák elvesznek a velük megegyező színű háttérben. Ha ezt a játékot gyerekeknek szánták, akkor legalább jó nagy böszme szereplőket kellett volna csinálni, hogy ráizguljanak a kicsik. Csak menni kell a pöttöm dínókkal, menekülni az üldözők elől, kőtörölközőket széttörni, vagy egy aprócska ősmadárral repkedni egy kanyonban. Marhaság az egész, tisztán látszik, hogy csak azokról akarnak lehúzni még egy kis pénzt, akik megnézték a gyerekekkel moziban a filmet. Van a programban egy Enciklopédia opció is, ahol a filmben/játékban látott dinoszauruszokat lehet közelebről megismerni.

Martin

8 pont

9 pont

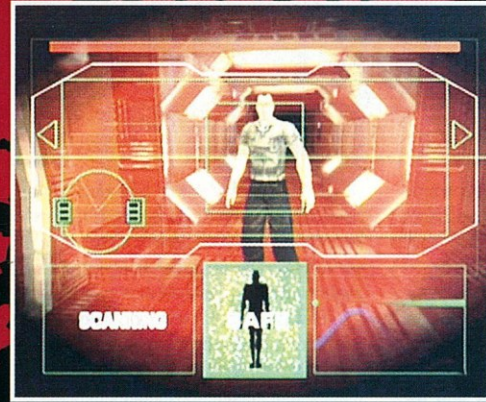
7 pont

4 pont

A JÁTÉKRÓL

Már megszokhattuk, hogy a sikeres játékokat előszeretettel klónozzák a cégek. Ha egy stílusban valami nagyon befut nem sokkal utána hasonló stílusú programok garmadája érkezik. Ott van például a Final Fantasy PS-en, amely megjelenése után csak úgy özönlöttek és jönnek ma is az RPG-k. Vagy stratégiai játékoknál a C&C (hány stratégiai játék jelent meg PC-n utána?), az ember-szimulátoroknál a Doom és Quake, amelynek a másolatai ma is folyamatosan érkeznek. A Resident Evil is hasonló sorsra jutott PS-en már régen, és DC-n is érkeztek a klónok. Dreamcaston ma minden kétséget kizárólag a legjobb horror kalandjáték a RE: Code Veronica, tehát ha valaki ennél jobbat akar csinálni, nagyon kösse fel a gatyát. Rátérve a mostani témára a Carrier-re, a játék készítői lesem tagadhatják, hogy honnan vették a játék alapötletét. Természetesen a RE volt az alap. Hasonlóan horrorisztikus történet, hasonlóak a zombik, tehát minden adott lenne egy jó játékhoz. Igazán még nem mennék bele a

A Carrier egy 3D-s horror akció-kalandjáték, mint ahogy azt már írtam, teljesen a Resident sorozatról mintázták. Ugyanúgy külső kameranézeteket használ az anyag, sőt még az irányítás is ugyanaz. Mindazonáltal szerintem a Carrier még csak meg sem közelíti a RE színvonalát. Grafikailag annyira elmarad a játék a Code Veronica-tól, mintha nem is ugyanarra a gépre készült volna a két program. Végig olyan érzésem volt, hogy a Carrier-t PlayStationtól írták át Dreamcastra. Ez a játék ugyanis teljes mértékben úgy néz ki, mintha nem is DC-re készült volna, hanem PS-re, leszámítva, hogy pixeleket nem láthatunk. A szereplők szörnyen kevés poligonból épülnek fel, a zombik inkább ficsúroknak néznek ki, mint félelmetes lényeknek. Maga a háttérgrafika sem egy nagy szám, ennél DC-n sokkal szebbet is láttam. A játékmenet kapcsán semmi újdonságot nem hoz a játék, tiszta RE az egész. Azaz haladunk előre a történetben,

ez a kis segítség. Először vegyük át az irányítást. Az analóg karral mászkálunk, ha szokatlan lenne, akkor a D-Paddal is lehet, ilyenkor az X-szel tudunk futni. Fegyvert váltani az L-lel lehet. Lőni a R+A-val tudunk. Az Y a térkép, ami elég fontos. A Strattal lépünk a menünkbe, ahol a szokásos dolgokat találjuk. Játék közben próbáljatok meg minél többet spórolni a lőszerrel. Kezdetben a pisztolyon kívül lesz nálunk egy elektromos fegy-

tesztelésbe, inkább a történetet jellemezném egy kicsit.

ÉSZAK ÉS DÉL

A XXI. században a világ két részre szakadt. A globális felmelegedés miatt a világ déli része tragédiák során ment át, mint az éhezés, energiaválság stb. Ezzel szemben Észak meggazdagodott, kis tűzással (Délhez képest) tejjel-mézzel folyó Kánaánna vált. Ez persze nem tetszett a délieknek, ezért hamarosan kitört a fegyveres konfliktus. Délen létrejött egy terrorista szervezet, amelynek célja Észak elpusztítása és terrorizálása. 2023-ban Észak megépített egy szuperrepülőt, a Heimdalt, aminek Észak védelmét kellett szolgálnia. Ez azonban valami rejtélyes balesetet szenvedett. Az események kiderítésére a helyszínrre küldenek egy kommandós csapatot. A történet kezdetén a főhős épp egy hadihajó felé tart helikopterén ám meglepetésére a hajó védelmi ágyúi ellenük fordulnak. A helikopter lezuhan és csak véletlenül múlik, hogy túléli. A hajót titokzatos módon elárastották a zombik, így magunkra maradtunk. Nos kb. ennyi derül ki az egyébként harmatgyenge intróból. Ott vagyunk a hajón, körülöttünk zombik és az egyik barátunkat is megszabadítják a fejétől.

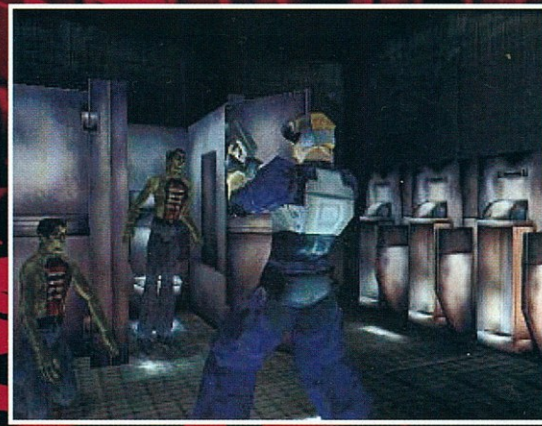
tárgyakat veszünk fel és használunk a megfelelő helyeken, közben megölünk mindenkit. Persze azért nem ilyen egyszerű a dolog, de így lehet a legegyszerűbben összefoglalni a lényegét. Igaz a kissé erős kritikám ellenére a Carrier nem egy rossz játék, bár kétségtelen, hogy sok apró hibája van.

MINDEN KEZDET NEHÉZ...

Martin külön kérésére most a játékkal szeretnék foglalkozni, pontosabban csak a kezdesben szeretnék segítséget adni. Teljes végigjátszásra nincs hely, de a kezdetekhez jó lesz

ver is, de az nem az igazi. Az energiánkat csakúgy, mint a RE-ben a menü kivül a memóriakártya kijelzőjén is láthatjuk, így könnyen nyomon lehet követni, ha valami baj van.

Nos, miután Leonard barátunk szó szerint elveszti a fejét, öld meg a zombit. Itt ebben a szobában most nem lehet semmit sem tenni, tehát lépj át a másikba (ajtó nyitni, tárgyat felvenni az A-val lehet). Mász fel a lépcsőn és menj be a szobába. A kisebb folyosó végén egy újabb ajtó vár, menj be. Egy rejtélyes folyosón vagy, izgalmas zene szól, szaladj végig a folyosó végére és lépj be az ajtón. Egy nagyobb helyszínen vagy sok-sok ajtóval. Mindjárt az első ajtó (A-3) zárva van, kicsit később lehet ki nyitni. Kocogj tovább a következőhöz, ám sajnos az sincs nyitva (A-1), nem baj nagy ez a szoba tehát folytasd a kutatást. A következő ajtó már nyitva van, ez az irányító terem, ahol valaki éppen pötyög a gépeken. Ő nem más, mint a parancsnokunk,

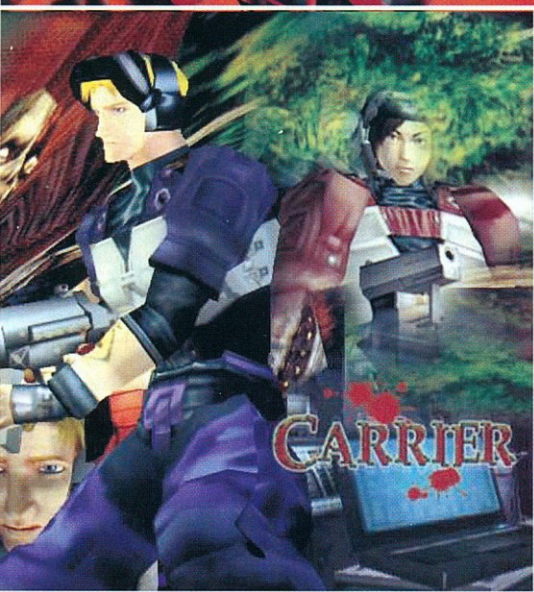

már nem azért, de úgy néz ki, mint Wesker, nem? Kisebb beszélgetés után kapunk tőle egy diszket. A diszkekkel kapjuk meg hajó térképének darabjait, tehát elég fontos tárgyak, érdemes őket megkeresni. Az egyik irányítópanelnél – ahol a piros fény villog – lehet menteni, az egész játék során sok ilyen helyet találunk érdemes kihasználni őket. Kicsit kutasd át a szobát, találsz egy ID kártyát az A-3-as ajtóhoz és valamint egy videokazettát is (DV type). Szerencsére a játékban az érdekesebb tárgyak mindig elég jól láthatóan fel vannak tüntetve, ezért nehéz úgy igazán elakadni, főleg egy Resident rajongónak. Ha mindent felvettél hagyd el a szobát. Kint a jobb oldalon találsz két hullát és egy rácsos kaput, amit majd fel kéne robbantani. Először azonban szaladj vissza az A-3-as ajtóhoz, amit immár az ID kártyával ki lehet nyitni. A már feleslegessé vált tárgyakat a játék automatán kidobja, tehát ezzel nincs gond. Bent találkozzunk egy orvossal meg egy lekötözött zombival. A doki ad egy különleges szkópot (BEM-T3 Scope), amivel kiszűrhetjük

MI TÖRTÉNIK AZ ANYAHAJÓN?

CARRIER

1A melletti kisebb ajtón menj be először. Intézd el a láthatatlan zombit (a célzás automatán befogja), majd csevegj el a rémült katonával. A dolog után kutasd át a szobát, pisztoly táraikat és energiát kell találnod. Hát kb. ennyit akartam írni a kezdetekről innen már rátok bízom a folytatást.

Igyekeztek mindent átkutatni, az összes szobába benézni. Spóroljatok a lőszerrel és az energiacsomagokkal! A játékban elég nagy kihívás van, így a RE rajongók bizonyosan szeretni fogják. Igyekeztek alaposak lenni és mindent megnézni.

ÉRTÉKELÉS

Emlékszem, mikor először megláttam a DC-n a Resident Evil: Code Veronica-t, azon gondolkodtam, hogy most éppen filmet nézek, vagy ez már esetleg a játék grafikájával készült jelenet? Aztán persze rájöttem, hogy a játék grafikájával készült viszont olyan hihetetlen kidolgozottsággal, hogy elsőre a PS-hez szokott szemem könnyen megtévesztheti a fantasztikus látvány. Sajnos a Carrier igen lehangolóan fest a Code Veronica mellett.

és idiótán. A helyszínek kidolgozottsága viszonylag tűrhető, ám sajnos nagyon sötétek lettek, így sokszor alig látunk valamit. A hangokkal sem voltam megelégedve igazán. A főhősnek olyan a hangja, a mintha **** lenne. A többi karakter szinkron színésze sem állt a helyzet magaslatán. Szerencsére a zenéssel semmi gond nincs, remekül alkalmazták a betéteket a készítő. Nagyon jó hangulatos számok szólnak a folyosókon és az egyéb féltelmes helyeken. Még szerencse és ezért nem húzom le a játékot nagyon, hogy a hangulat meg a történet azért elég jóra sikerült, még ha nem is a legjobbra, amit eddig láttam. Elég izgalmas a sztori, ha egyszer megtetszik a játék. Az viszont megkérdőjelem, hogy melyik idióta programozó találta ki a láthatatlan szörnyeket? Mert nagyon idegesítő, amikor úgy

szól a rádió, valaki jelentkezik méghozzá az egyik parancsnokunk az. Miután jelentést teszünk nekik, folytathatjuk a játékot. Kocogj a terem másik végébe a legutolsó ajtóhoz a Radio Room-ba azaz a rádiós szobába, menet közben találsz egy másik ajtót is oda még ne menj be. Rövid beszélgetés után a rádió összeköttetés megszakad. Hagyd el a szobát és menj vissza az előző ajtóhoz, ahova az előbb azt írtam, hogy ne

俺はこの事故に派遣された、調査隊のジャック・イーグルフェザー

Már az elején tettem említést, hogy a szereplők nagyon gyengén vannak kidolgozva, a poligon számot tekintve ennél sokkal de sokkal jobban meg lehetett volna csinálni a játékot. Az átvezető jelenetek kidolgozatlanok és gyengék, ugyanis ezek is a játék grafikájával készültek. A szereplők úgy mozognak, mint a bábuk, darabosan

rohanunk egy zombi karjaiba, hogy nem is látjuk. Gyakran lesz deja vu érzésünk is a játék alatt, mintha már a RE-ben látott jelenetek köszönnének vissza sokszor, elég, ha csak az ablakon beugró szörnyeket említem. Összegzőként csak annyit mondanék, hogy a Carrier inkább csak azok szerenczék, akik rajonganak a RE-ért. Ugyanis ebben a stílusban egy nem rossz játék, de a hibái felett csak azok tudnak szemet hunyni, akik imádják ezt a stílust.

Veres Miki

a nem emberi életformákat. A zombin rögtön láthatjuk, hogy nem ember. A doki szerint egy ARK nevű biológiai organizmus tehet a hajón törtétekért. Bővebbet nem mond, mivel kissé bedilizett, hanem elmenekül. Először is szed le a zombit. Az ágyról vedd fel az ID kártyát az A1-es ajtóhoz, majd a szoba másik végéből vedd fel az iratot, amiből kiderül néhány érdekes infó. Kint közben két zombit találsz, intézd el őket, majd nézz be az A1-es ajtó mögé. Bent egy óriási növény hálózta be az egész szobát. Szaladj a folyosó másik végébe be az ajtón. Ekkor meg-

lép be. Most egy embert találsz bent, aki valamilyen formában túlélte a zombi-járványt. A kisebb beszélgetés eredményeképpen egy újabb díszekkel lesz gazdagabb. Az 1B nagy ajtó nem nyílik, viszont az 1A nyitva van. Az

CARRIER

JALECO

GRAFIKA: KÖZEPES
 JÁTSEHATÓSÁG: JÓ
 SZAVATOSSÁG: KÖZEPES
 ZENE / HANG: JÓ
 HANGULAT: JÓ

1 JÁTÉKOS
 VISUAL MEMORY, VIBRATION PACK

✓ HANGULATOS, AKI SZERETI
 EZT A STÍLUST AZ KEDVELNI
 FOGJA
 × GYENGE GRAFIKA

6.5 pont

PC-re szinte hetente jelenik meg 2-3 "háborús" játék vagy szimulátor. Manapság már az összes nagyobb háborút feldolgozta a játékipar, újrálhatjuk az Első és a Második Világháború borzalmaikat, megfordíthatjuk a hadiszerencsét Vietnámban, győzelemre vihetjük Észak-Koreát, de akár a közel-keleti olajkonfliktusokat is testközelből élhetjük át. Ráadásul tehetjük ezt nagyon változatos módon. Vezethetünk harci járműveket, tankokat, bevetésre vihetünk helikoptereket, harci repülőgépeket, sőt már van valós idejű stratégiai játék is, ami a Második Világháborút dolgozza fel. Ezzel ellentétben a konzolokon alig találhatunk a témába vágó alkotást. Se Playstation-re, se N64-re nincs egy normális valóságú háborús szimulátor, annak

jelentek azok általában csak valamelyik PC-s program átírata volt. Most azonban egy tank-szimulátorral ismerkedhetünk meg, ami ráadásul japán fejlesztés. A stuff címe Panzer Front, és a Második Világháború híresebb szárazföldi csatáit dolgozza fel. A játék egy "vegyes" videóval kezdődik, egymás után összevágva jönnek a régi fekete-fehér felvételek, és a játékból kiálló jelenetek, amikből meg is ismerkedhetünk a program főszereplőivel, azaz a tankokkal. Nekem, mint laikusnak az ilyen tankok mind "egyformák", csak kinézetre különböznek, de gondolom, a Martin álmából felebresztve is tudja, melyiket miért és hol vetették be. A főmenü mindössze háromféle opcióval rendelkezik, új játék, régi játék betöltése, és a készí-

mindegyike képviselve van, azaz van német, szovjet, angol, amerikai tank is, ha tévednék, javíts ki főnök. Ha megvan a tank, megnézhető a műszaki adatait (mennyit fogyaszt, van-e légzsák, ABS) a Tank Status-nál, a Mission Select-nél pedig pályát választhatsz. Nagyon fontos, hogy mindegyik tankhoz különböző időpontok, helyszínek, és küldetések tartoznak, de még a gyakorlopályák is eltérőek. Ez nagyon jó dolog, mert így valószínűleg a játék korhű, és legalább

távolságát jelzi a szám. Az analóg kar Jobb/Bal irányával a különböző fajtájú lövedékek között lehet szelektálni. Belső nézet az X, ilyenkor még szintén lehet állítani a becsapódás helyén a D-pad-del, és az X, Y gombokkal. Remélem, nem hagytam ki semmit. Harc közben a Starttal egy taktikai térképre kerülünk. Itt az Y-nal lehet a tankjaink között váltogatni, lesznek ugyanis olyan pályák, ahol egyszerre 4-5 járművet is irányítani kell. A különböző parancso-

PANZER FRONT

AZ EURÓPAI HADSZINTÉR HŐSEI!

kat is itt adhatjuk ki, pl.: hogy milyen alakzatot vegyenek fel, kezdjenek zárótűzet stb. Egyébként rögtön a bevetés elején érdemes végignézni a térképet, mert a szintek nagyon nagyok, és bizony sikerült néha úgy elkeverednem, hogy szétlőttek a se**emet. Grafikailag elég vegyes a dolog, elég sok pixellel is találkozom, de úgy nagyjából rendben van, főleg, mert jó messzire ellátni, tehát a ködösítés nem megy a játszhatóság rovására. Zenék azok nem nagyon vannak, viszont a hangok korrektek, nekem legjobban az tetszet, amikor újratöltik a csövet, és a nehéz

tők listájának megtekintése, ez utóbbit jól meg is szívtam, ugyanis ha egyszer már elindítottad, nem lehet belőle kilépni. A Start menüben már jóval több mindennel kell szembenézned. Az Options-ben tudsz nehézségi fokozatot választani, minden nehézségi foknál automatikusan megváltoznak a játékok paraméterei is, kár, hogy

egy jó nagy csomó pálya van. Persze, ahogy kronológiailag haladunk előre, ezzel egyenes arányban nehezednek a szintek is. Japánul tudóknak érdemes lekérdni az adott pálya küldetését írásban is (Mission Briefing), egyébként nem sok hasznát veszed. Annál inkább hasznosabb a Tutorial, itt ugyanis a játék az irányításon kívül néhány trükkös dolgot is megmutat (például, hogyan kell kihasználni a tereptárgyak kínálta fedezékeket, melyik lövedék milyen célpont ellen hatá-

sok szerint zajlik. Ahhoz, hogy elinduljunk egyenesen, az L-t és az R-t kell egyszerre lenyomni. Ha valamire kanyarodni akarunk, az ellenkező ravaszt kell leengedni. A célkeresztet a D-pad-del irányítod, ezzel szépen körbe lehet nézelődni, viszont ha valakit ki is akarsz löni, ne felejtis el a tankkal is a célkereszt után fordulni. Az ellenséges objektumok egyébként piros háromszöggel vannak jelölve, a tetején pedig a

ellenére, hogy rengeteg rajongója van ennek a témakörnek, többek közt a Martin is. Ezek az emberek biztos nem vetnének meg egy korhű repülőgép-szimulátort, vagy szívesen vezetnének egy Tigris tankot. Hogy ennek mi a magyarázata, ne töltem kérdezzétek. Talán egyik konzol hardverét sem találták elég erősnek a fejlesztők, mert azért az ilyen típusú játékoknál bizony vannak követelmények, legalábbis ha a cég sikeres programot akar kiadni. (Ha nagyon pontos akarok lenni, azt azért meg kell említenem, hogy PS-re azért van 2-3 Világháborús játék, de mindegyik kizárólag japán NTSC verzióban jött ki, kizárólag japán karakterekkel és szöveggel.) Alapkövetelmény például a korhűség, hogy adott időpontban, adott helyen a terepviszonyok és az összecsapó ellenfelek megfeleljenek a valóságnak. Másik fontos dolog, hogy a "beháborúozható" terep hatalmas legyen, zsebkendőnyi területen ugyanis elég nehéz bonyolult csapatmozgósításokat végrehajtani. Dreamcast-re sem adtak ki még sok ilyen játékot, és amik meg is

nem lehet tudni mik is azok, mert az egész japánul van. A Tank Select-nél lehet járművet választani, és ha jól figyeltem meg a hat választható járművel, a háborúban résztvevő nagyhatalmak

PANZER FRONT

ASCII

GRAFIKA:	KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG:	KIVÁLÓ
SZAVATOSÁG:	JÓ
ZENE / HANG:	KÖZEPES
HANGULAT:	KIVÁLÓ

1 JÁTÉKOS
VISUAL MEMORY, VIBRATION PACK

✓ A KONZOLOKON OLY RITKA STÍLUS EGÉSZ JÓRA SIKERÜLT KÉPVISELŐJE
× LEHETNE EGY KISBIT NEHEZEBB

8.5 pont

576 KONZOL

ÉLJEN A RETRO-STÍLUS!

Nekem is öregségemre megy el az eszem? Irhatnék tesztet bármilyen játékról, de tengernyi eszemmel pont egy klasszikus shoot'em-up-ot sikerült kitalálnom magamnak. Persze, ez sem sokkal nehezebb feladat, mint a többi, attól az apró, de nehezen figyelmen kívül hagyható tényről eltekintve, hogy lövöldözős játékról egy tartalmas oldalt írni elég nagy bravúr.

Nem hiszem, hogy van (mert nincs, az zihér) olyan konzol játékos a világon, aki egyszer-életemben ki ne próbált volna egy shoot'em-up-ot. Arra a "rendes" puffogtatós, repülő-úrhajós dologra gondolok, amikor lenről-felfelé scrollozik a kép, millió ellenfél jön be a képernyőbe, neked meg nincs más dolgod, mint nyomni a tűzgombot és szétlőni őket. Ezek rendszerint 2D-s cuccok, esetleg mostanában, az új konzolok megjelenésével előfordul pár félig-meddig 3D-s is, de tipikusan nem ez a jellemző. Aki elég régóta szenved a "játékos" betegségekben, az régen még játéktéremben is nyomathatta ezeket a cuccokat, habár mostanában már nem ez a stílus divik arafelé. Legalábbis itt nálunk nem! Japánban ugyanis a mai napig kultikus érdeklődés övezi ezeket a klasszikus témákat, a 2D-s veredős és lövöldözős játékokat. Ennek a legéke-sebb bizonyítéka, hogy Dreamcast-ra is folyamatosan készülnek ezek az anyagok, és közülük jó pár – hála az olajozottan működő csatornáknak – eljut hozzánk is.

kat, nyuszikat, meg mindenféle más nyálas szereplőket és mindegyiküknek kiadják legalább 3 kalandját, évente minimum egyet, hadd vegyek meg az elkábitott szülők álomvilágban lebegő gyerekeiknek.

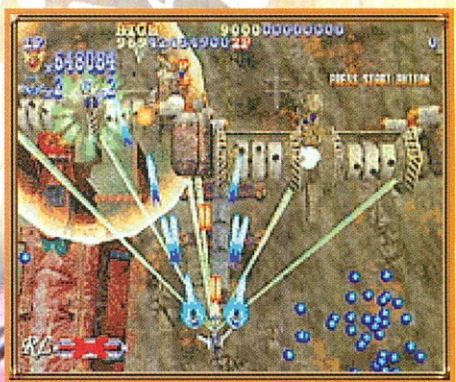
Azt valahogy senki sem akarja észrevenni, hogy minden egyes sikerjáték (99%-ban) Japánból származik és japánok tervezik? A Final Fantasy talán élelmes német programozók munkája? A Zelda francia tervezők agyszüleménye? A Shenmue-t az angol vérszegény zseni kódolták? Nem, nem ők. De még sorolhatnám azokat a játékokat, amelyekből a végtelenségig diletáns európai fejlesztők folyamatosan lopják az ötleteiket és próbálnak profitálni – a baj csak

gép beúszott a képbe, körülötte millió kis vadással, mint ahogy a legyek zsongják körül az afrikai szavannákon baktató kafferbivalyt.

A kezdőmenüben játéktérmi (Arcade) és pontszámgyűjtő (Score Attack) módokban tudunk kezdeni. Megnézhetjük eddig elért legjobb helyezéseinket (Ranking) és itt van a játék közben megszerezhető, ajándék képeket rejtő Gallery opció is. Itt tudunk állást menteni és tölteni is.

A GW2-ben alaplól 5 szereplőt találunk. Mindegyik más gépet vezet, és gépenként van kettefe extra lövés-mód is, amiből kezdéskor ki kell választanunk a nekünk tetszőt.

ellenfelek sem túl bonyolultak, de a rajzuk megfelelő, dizájnos. Ami nagyon tetszett, az a háttér és annak mozgása, ami már kellemes 3D-s hatást kelt. Tényleg olyan, mintha a nálunk nagyságrendekkel nagyobb anyahajók között lavíroznánk, felhőkarcolók felett portyáznánk. Volt az egyik pályán egy olyan jelenet, amikor

GIGA WING 2

フォース!
”越え!”

KLASSZIKUS SHOOT-EM-UP ÚJ RUHÁBAN!

AJÁNDÉK JAPÁNBÓL

A GIGA WING 2-t a CAPCOM készítette, először játéktérmi verzióban, majd kijött a Dreamcast átírat is (az Internetes támogatást azért tették a játékba, hogy a megszállott rajon-

gók el tudják küldeni legmagasabb pontszámukat). Ez önmagában is elég érdekes tény, hiszen ha egy ilyen mamutcég üzletpolitikájába még belelért ilyen játékokat kiadni, akkor a témára alapjában még élénk kereslet van. Van, de nem a világnak ezen a felén! Az tisztán látszik, hogy a cég csak és kizárólag a japán piacra szánta játékát. Amerikában még van egy gyér, de elszánt rajongóréteg, aki esetleg megvenné a programot, ha kiadnák amerikai verzióban. Ez valószínűleg azért nem fog megtörténni, mert ott vannak olyan kereskedők, akik japán NTSC programimporttal foglalkoznak, így ezek a bebizult rajongók – nagy szerencséjükre – be tudják szerezni, ami nekik kell.

Európában ez a program ezer százalékos bukársra lenne ítéelve! Egyszerűen erre a lerobbant, begyepesedett, nevétségesen küszködő piacra már semmi mást nem szánnak, csak az erőltetett 3D-s Lara klónokat, idióta superhőseikkel és ötletlen, vérszegény történeteikkel. Elbűtitjük a játékosokat a gyerekes, idióta mászkálós stúfokkal, agyoncenzúrázott óvodás programokkal és egy idő után már mindenre furcsa szemmel nézünk, ami egy kicsit más, mint a megszokott. Tuszkolják a potánkba a kis krokodilokat, róka-

az, hogy egy valamit nem lehet ellopni: azt az elszántságot és elhivatottságot, amellyel ezek a japán fiúk dolgoznak! Azt hiszem, ha bármelyik európai játéktervezőbe csak 10% olyan affinitás szorult volna, ami mondjuk Hideo Kojima-ban megvan (Metal Gear Solid), nagyon büszke lehetne magára.

Mekkora elszántság kell ahhoz, hogy egy játéktervező cég egy ilyen egyszerű lövöldözős programhoz, mint a GW2 fantáziadús szereplőket és ilyen fantasztikus gépezeteket találjon ki? Ha ez a program Európában készült volna, beleraktak volna 3 különböző színű repülő, amelyek valószínűleg valamelyik amerikai vadászgépről lettek volna mintázva, aztán annyit. Itt ennél fényekkel többről van szó!

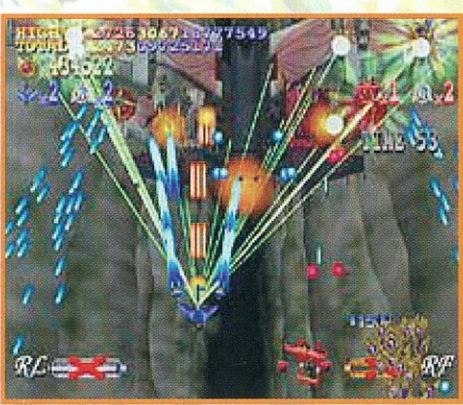
Kezdjük először is az intróval. Dreamcast-on mostanában amúgy sem erőltetik a CG filmeket, de itt szerencsére nem spóroltak vele. Egy nagyon látványos kis mozit láthatunk király légi csatával, elképesztő alakú gépekkel. Lerí a képernyőről, hogy ezeket a gépeket nem meglévő repülők alapján tervezték, hanem egy tehetséges tervező szárnyaló fantáziáját dicsérik. A lélegzetem is elállt, amikor az anyahajó nagyságú parancsnoki

A játékmenet a szokásos. A miniatűr repülő irányítva túl kell élni a folyamatos hullámokban támadó ellenfeleket és el kell pusztítani a pálya végi főnököket. Gyűjteni kell a bonusz ikonokat, melyekért pontokat és tuning-cuccokat kapunk. Tényleg nem akarom ezt a részt túlragozni, mert aki addáig eljut, hogy ezt a cikket egyáltalán elolvassa, azt már rég tudja, miről van szó.

kiemelkedőnek. Végzőként annyit, hogy a Giga Wing 2 egy nagyon igényes lövöldözős játék. Mielőtt azonban anyázó levelek tömkelegét kapnám, leszögezem, hogy csak az szerezzébe, aki ezt a stílust kedveli – nem fog csalódni. A többiek falra fognak mászni tőle ugyanúgy, mint minden más shoot'em-up-tól.

ÉRTÉKELÉS

A játék grafikáját jobbnak ítélem meg a szokásosnál – már úgy értem, hogy a többi olyan programnál, ami ebbe a kategóriába sorolható. Maguk a repülők szinte teljesen 2D-sek, és az

GIGA WING 2
CAPCOM

GRAFIKA:	JÓ
JÁTSZHATÓSÁG:	KÖZEPES
SZAVATHATÓSÁG:	KÖZEPES
ZENE / HANG:	KÖZEPES
HANGULAT:	JÓ

14 JÁTÉKOS
VISUAL MEMORY, VIBRATION PACK
✓ IGENYES HÁTTÉREK
A RAJONGÓK MEG LESZNEK
ELEGEDEVE
× A LÖVÖLDÖZŐS STÍLUS
SAJNOS EURÓPÁBAN MÁR
KIMENT A DIVATBÓL

7 pont

Bagó Peti nagy vihart kavart múlt havi Csevegője után most megint Csipi M Lee vette át a stafétát. Azzal támadott le ugyanis, hogy a Bagó Petya ideggyenge és nem bírja a kritikát, helyette ő akar válaszolni a levelekre. Na, a Csevegő közepén aztán kiderül, hogy a Csipi sem bírja a kiképzést, mahahahahaha! Rólam már korábban kitudódott ez a tény, most már csak a Veres Mikit, az Adamot és az Endrédyt (nem Erdy, vakegerek!) Tibit kell ócsárolni egy kicsit, és máris meg lesz a téma a következő 3 hónapra. Ja, a Tibi már egyszer megvolt...Martin

Épp nemrég beszélgettünk Tokaji József cimborámmal, hogy mennyit esett mostanában a Csevegő színvonalára. Vannak az anyázó, a nyaladzó levelek, és ezeken kívül értelmes levelek állig lennek. Pedig ez itt a TI fórumotok. Nyomni kéne a vakert, lökni a sódret, bezaboztatni, hogy mi konzolok vagyunk a legfaszább gyerekek. Na mindyeg. Ebben a hónapban a legjobb olvasó a tavalyi "év levelére" reagált, szépen porig is aláztok a fazont, mindenesetre ezt a témát most direkt hanyagolni fogom. Azért kősz a biztatást. Ja, és nem áll módunkban senkinek ingyen gépet, vagy játékokat küldeni. Ha legalább a rokonok kérének... Még mielőtt beledzsek az e havi csevegőbe, és elmerülök az olvasók által beküldött szellemi végtermékekbe, szeretném megköszönni Balogh Máténak és Kapás Gábornak, hogy vettek a fáradságot, körülnéztek otthon, és küldtek képregényi szerény személyeknek. Külön kiemelném Gábert, aki még arra is figyelt, hogy a hiányzó számokat küldje el. Gábor! Igen a legjobb helyre küldted és igen, nekem az összes többi szám megvan. Emberek, ha valakinek meglenne a HEPIEND MAGAZIN 2. Évfolyam 1. száma (1990. szeptember), az legyen már olyan jótét lélek és küldje már be a szerkesztőségbe, higgyétek el, meghálálom! Na kezdjük. Csipi M Lee

Szevasz Martin! A múltkor írtam neked egy levelet. Hú, de utólag, ha így kezdődik egy levél, nem? De nyugi, most nem az jön, hogy már az ötszázhetvenhatodik leveletem írom, de még egyet sem tettem be a Csevegőbe... mingyá! öngyilkos leszek... (csupán arról van szó, hogy a szerkesztőségbe küldtem (én faszallító kispáros), és csak utána vakargattam meg a tartómat, miután kiszúrtam a levélcímet a lapban. Ezt már oda küldtem, mint látod. Néha, amikor a cikkeiteket olvasgatom, elgondolkozok, hogy tudnék-e én is így írni. A válasz: nem hiszem. Lehet, hogy a zsenge korom a fel-elős, mert ha jól szamolom, úgy feleslelyan idős vagyok, mint Te. Most, hogy ezt a bonyolult fejszámolási [Jól monddad, a Martinnak még ez is bonyolult - CS] műveletet elvégzed, akár azonosítható is azokkal a kis "fikázó" kamuzsokkal, akikről a hónap levele írja. De légy szíves ne tedd. Pontosan tudom, és ismerem az elképzeléseket az ilyen korú gyerkőcökről. Nem arról verem a nyálam, hogy még akárom védeni az érdekeiket (isten őrizz), csak ezzel azokkal is beska-tulyázzák, akik nem olyanok. Én például nem cigizek, nincs maroktelefonom, nem köpködök, és nem a ge** az egyetlen kötőszóvam. (Hehe, van más is... A, tény-leg nem.) Ebből következik, hogy az én korosztályomból összesen két barátom van, de ők tényleg félszettek. Figyelj, a múltkorai számban volt pár arc, akiknek kicsit nagy volt a pofájuk, hogy milyen jók a Tekken 3-ban. Elverted őket? És a T3-ban? (Arra sincs időm, hogy meghajlik. Gondolod, hogy nincs jobb dolgom, mint megszédült kiskamaszokkal Tekkenezni? Lehet, hogy már játsznai sem tudnék, olyan régen üzem azt a sportot...Martin) Már én is gondolkoztam azon, hogy nem is vagyok rossz benne, de 1: mindig a hibáimat nézem, hogy min tudnék csiszolni, 2: belátom, hogy a közledebe sem érhetek. Ez van. Azért szoktam gyakorolni... (Itt izenném mindenkinek, már rég el is felejtettük azt a kis furkót, ezért nem tudjuk megadni senkinek a címét, pedig sokan kérték - CS) ... Más. A FFVII-ben hogy kell összefutni Ruby-val? A világtérképene kéne lennie a kis piros... izének? Mert ugye a 3. CD-n már a Highwind a járműved, de azzal nem szállhatls le a sivatagban, és nem is mehatsz vissza a büntetőtelepre. A chocoboról pedig ott nem szállhatls le. Légy szíves segíts! (Egyszerűen csak menj neki a madárral vagy a Highwind-del - CS) (Szállj le a Gold Sauer sivatag mellett és gyalog sétálj oda a kis piros izéhez. Martin) Az újságotok ász, csak túl jó, és szinte már az első nap végig is olvasok mindent. Igaz, ha hosszabb lenne már nem

menek belekezdeni. Úgyhogy már nagyon várom a következő számot. A Chrono cikknek nagyon örültem (már 3 hónapja vártam), szóval légy szíves rázd meg a Miki kezét, és köszönd meg neki a nevemben, hogy nem marasztalta el. Köszönd. (Ne köszönd, mert még megvadul és újabb 30 ezer karaktert ír róla. - na tessék, már meg is írta...Martin) Az én PS-em nincs csipezve, úgyhogy nem tud másolt CD-t olvasni, pedig van egy pár játék, amit ti nem árultok (pl.: Thrill Kill), és szeretném megszerezni. Szerinted megéri? A Tiéd meg van? (Megvan, de mivel ez nem egy hivatalosan kiadott játék ezért az sem eredeti. Martin) És most jön az utolsó téma: a MANGA. Lehet még töletek valahogy ilyen rajzfilmet venni? Bármí érdekel a Pokemnon és a Sailormoonon kívül. (Nem árulunk már Manga filmeket. Martin) Kapás Gábor, Budapest

Tisztelt 576 Konzol! Második levelem ez, amit írok nektek. Az első ugyan nem került be, de azért nem haragszom rátok. Először is Csipéhez fordulnék egy segélykéréssel: hogy a francia kell megjölni a Perfekt Dark főgonaszát? Akár hogy próbálkozom, sehoggy sem megy. Arra már rájöttem, hogy nem szabad kilőni az összes gránátot, és a harci-rendszerét is kezdem már kiismerni, de nem akar megdöglöni. Megnéztem a játékból felkeltő megoldást is, de amennyire szerény angoltudásommal ezt meg tudom ítélni, nem nagyon árulják el. Így hát ha szépen megkérek, sügd meg a fülembel! (Nem szívesen sugdolózk idegen himnemű egyedek felébe (a lányokat valahogy jobban kultiválom), főleg mióta ennyifele fertőző betegség van, ezért inkább most válaszolnék. Szóval, ha figyelmes vagy észreveheted, hogy a szörny mögött van egy "boka" szerű szobor. Abból nyeri az erejét. Amikor imádkozik hozzá, lödd szét a négy oldalsó ágát, majd legutóljára a középsőt, és dől hátra, jön a belejezés - CS) No, ha most már itt tartunk készíts egy top 5-öt (N64-en, de ha akarod mást is berakthatsz! Az 5 kedvenc játékod!) (Nem sorrend: Goldeneye, Perfekt Dark, Zeldák, Banjo, Donkey. - CS) De hogy a Martinhoz is hozzácsúzlak, őt is megkérem erre az aprócska dologra: Légysz Martin te is készíts egy top 5-öt! (Nem sorrend: Counter-Strike, Metal Gear Solid, Final Fantasy 6, Final Fantasy 7, Super Street Fighter 2. Martin) Ja, Martin! Mielőtt bárki elkezdene szidni az ötletet, én tessék egy dicséretet a múltkorai "olvasóink írják"... cikke! Szerintem jó ötlet volt berakni, és a tartalma is megragadott. Örülök hogy kiderült végre, nem csak én gondolom így a dolgokat. Az író olykor a számból vette ki a szokat! És ne ez legyen az utolsó változtatás! Csak így tovább! Tisztelettel: Huszár Zsombor, Budapest U.: Mond már meg légysz, a Dino Planet, és az új Zeldát itt Magyarországon kb: mikorra lesz? Előre is köszli! (Utolsó kérdésedre talán a Nintendo Magyarországra tudja a választ...Martin)

Tisztelt 576 konzol szerkesztője, tesztelői! Sziasztok! Nem is tudom, hogy mit írjak először. Gondolatban ezerszer kigondoltam már ezt a témát de most mégis nehezemre esik. Valahogy a gondolataim gyorsabbak a kézzel való gyorsírási tudásomnál. Szóval 3. alkalommal ragadok tollat második levelem remélem megkapjátok, első levelem debütált is a Cseveiben, aminek nagyon örültem. Mondjuk egy köteg ötezresnek ugyanúgy örültem volna, de ez még nem jött össze. (Anak én is örülnék fiam! Martin) Harmadik levelem éppen most írom és örömmel teszem mert tudom (remélem), hogy kiképez fog érkezni. (Remek gondolataim kiváló gyümölcse.) Tesztelőség! Hát igen (bár hátal nem illik mondatot kezdeni de Csipi hunyjál szemet felelte kérlek) a havernál órákat szokunk beszélgetni erről a misztikusnak hitt vagy valósan vélt állásról, mely minden fiatal munkahelyi álma. (Én szintén nem vagyok öreg) Szeretném megkérdezni, hogyan lehet nálatok valaki tesztelő. Azon kívül, hogy "egy laza fickó beszél a szerkesztőségbe" és a Martinnak dűnyög egy pár mondatot. Csipi?! (Nekem az intellektusom és az elragadó személyiségem segítette, de van más mód is, ahogy egy havernom mondaná: ha a megfelelő segget nyalod, bárhova bekerülhetsz. - CS) (Jól mondd Csipi, még mindig virágba borul a lelkem, amikor a nyelvedre gondolok! Martin) Én személy szerint szintén szeretném, de nem érzek magamban annyira rutinos képességet, hogy üdítő gondolataim annyira kiválóan papírra vessen ahogyan ezt ti tesszitek hónapról-hónapra. Csak gondolkodom róla, meg arról milyenek is lehetnek úgy igazából. Nem rosszak az biztos! (Olyanok va-

gyunk, mint a többi ember. Egyszerűek. A faék hozzánk képest logikai kirakó játék. A Csipi viszont még nálunk is egyszerűbb, talán egy papucsállatkához tudnám hasonlítani. Martin) Azért is kérdeztem ezt a tesztelői dolgot, mert én komolyan is gondoltam. Tudom, hogy telet vagyok és még (hala istennek) Peti is visszajött kö-zéink, öö, akarom mondani közéték, csak hát hirtelen annyira bele éltem magam, hogy ott vagyok nálatok. Jelenleg egy étteremben dolgozom is jó fej emberek vannak, de a konzol tesztelői széke mégis csak a konzol tesztelői széke. Szerintem az olvasók többségének szinte már-már tribüt jelent. Na jó, gondolom, hogy a rideg valóság egy árnyalattal másabb de azért még is csak a konzol vagy mi. Első levelem levél, ámbar helyesírási hibával bőven halmozott (Csakúgy, mint ez - CS) soraimat olvastam a Cseveiben. Vannak benne dolgok az biztos. De hát mégiscsak első levél. Így olvasva nem is emlékszem, hogy egy kicsit felbőhagytam pár mondatot a PS2-es kérdésennél meg még pár helyen. De mint mondtam is első levél volt. Melyet remélem nem sok követ mert feltesztek a konzolhoz. (Ahogy egy számomra unszimpatikus hazai "popstrá-rocska" "énekli": utoljára a remény hal meg - CS) Tényleg, hogy működik az ilyen? Kellene írni egy próba cikket? Vagy mi? Már látom magam előtt Martin vagy Csipit nem tudom ki olvassa a leveleket, és gondolja: Majd egyszer... De komolyan mitől függ a konzol-tesztelői széke? (Nem függ semmitől, mert mint már te is említettél TELE VAGYUNK! Egyébként, ha tetszik nekem az ürge, akkor felveszem - lényeg, ne könyörögjén, hogy tesztelő akar lenni! Nekem, mindegy, hogy előtte mit csinált. Ennyi. Ha nem tud cikket írni úgy, ahogy én elvárom, kirúgom. Martin) Mindegyikötöket bírnok a haverral, soxor mondta, hogy ő is ír majd nektek így. Szinte olyan egyformán jöl írtek, hogy már-már azt hiszem egy tesztelő dolgozik egyedül. (Persze, mert a többiek mint az én stílusomat kopintják. Kivéve a Csipi, mert ő nem elég okos ahoggy. Martin) Petinek tényleg örülök hogy visszajött. Zolit sajnálom de van annyí év után nem is gondoltam, hogy ilyen hirtelen megszakad a kapcsolat. Búcsúzóma sziasztok Nagy Tamás U.I. Mindenkinek puzsi a Csipinek csak pacs. (Te Dodi, ne pusziglass már minket, mert még hírbé hoznak a rossznyelvek! Elég egy "Csácsóvi", esetleg egy "Helló"! Martin)

Hello MARTIN!!! ÁLLAT volt a múltkorai szám. Teli volt DREAMCAST játékokkal. (csak így tovább) Lenne 2 kérdés: 1. DREAMCAST-re lesz Pokémonos játék. (Nemcsak hogy lesz, de már van is: Pokémon The Great Battle címmel, nagyon állat, két VMU-ra kimen-tett Pokémon-t is össze lehet benne verekedtetni - CS) 2. DREAMCAST-hez vannak kiegészítők? Oké, ennyi lenne. Ja, és még egy kéréssem lenne tegyetek be a Csevegőbe. Na csá csumi csá. ZOLI, Budapest (Van a DC-hez egy, billentyűzet, DVD lejártszó, meg egy csomó más apróság. Gyorsan vedd meg őket, mert rövidesen BEKREPÁL a DC piac! Martin)

Szia 576 Konzol! Mióta nem láttalak, egyre sötétebbek napjaim, feketén fehéren látok mindent. Telnek a percek, órák, napok, hetek de nem nekem, nálam években lehet mérni az időt. Tiszára be vagyok fordulva, ha nem láthatlak, amikor eljön a hónap eleje, és kezembe veszek, hirtelen világos és színes lesz minden. Ez olyan, mint amikor az első fénysugarak megcsillannak a virágok harmatos levelein, a fény ide-oda cikázik a vízcseppeken és újra éled minden az én lelkem is énekel, ha láthatlak én 576 Konzolom. Palkó (Nyálizós leveled egy kicsit késve érkezett, már rég ki-postáztuk a két pólot - CS) (Palkó, egym a zivedet, megkönyeztem a leveled, el is ázott, így nem tudtam bekereteztetni. A macska rúgja meg! Ohh, Csipi, te galád, ne bántsd ezt a fiút! Szerettek Palkó, téged meg utállak Csipi! Martin)

Keves Martin és 576 konzol tim! Először is bodog új évet kívánok. másoccor gratulálók az újsághoz, mert tényleg majnem tökéletes. I valami azonban nagyon bánt ez pedig a sok hejesírás hiba. Tudom hogy y ez nem rajtatok mulik de a hiba orvoslása érdekébbem f elvehetnélen-

gem gépelőnek. Ugyanisénemcsak hejesen hanem gyorsan is gépelek. ez t a pár sort is edig mindösze 1 ora 10 per c alat gépelem le. Most már láthatod mi-jen kitűnő szakemerel ész szemben. bár számítóógé-pem nincs en (ezt a levelet is a havernálom írom) és a magyaron kívül semilyen másnyelven nem tudok hejesen írni, azért a posztra tökéletesen megfelelnek. És hogy az 5letességem is megmutatom iram a zűjságnak egy jelmondatot (persze nem olan nagy szám mint "számos" jelmondata a zűjságnak de azért nemis közpszerű). a jelmondat a következő: Ha játék közben unatkozol, segít majd az 576 Konzol. Még 1-2 észre-vétel: csevegő lehet ne 2,5 oldalas és töb csajos kép is elfér ne", perse ruha nélkül. hát enyire futi. remélem meghaladot tanításimat és a következő 5leteimet majd szeméjlesen is megosztóom veled a munkahajemen. Előre is köszöndöm a felvételt és akor a mielőbbi látá-s-ra. U.I.: Ha tuttok legyetek szívesek külgxetek Lara Croftrol egy meztelen posztort vagy képet. Gilberto, Balatonberény (Érdekes dolgok ezek a helyesírási hi-bák. Tudod nekünk ez a tesztelgetés "csak" munka, amit a szabadidőnkben végzünk. Emellett mindenki dolgozik, suliba jár, vagy mint a Martin a szűleien élős-ködik. És mint minden ember, mi is "csak" elvégezzük a melót, de nem adunk bele apait, anyait. Ezért kerül-hetnek bele azok a fránya hibák. Persze én kivétel va-gyok, mert leadás előtt mindig vagy tiszzer átolvassom a cikkeimet, és soha nincs bennük hiba. Arról, hogy aztán mégis hogy kerülnek oda a hibák, a Martin kérdezd. - CS) (Tehát a helyesírási hibák. Azért vannak, mert a sok javítás közben átsiklik rajtuk a szemem. Hiába, ebben az újságban majdnem mindent én csinálók! De ez most nem fontos. Van itt valami fontosabb! Csipi, ha tudnád...hogy én nem a szűleimen élősöködm, hanem a TE szűleiden! Szerinted miért volt évről-évre annyira kevés ajándék a fa alatt nálatok? Igen, a másik felét én kaptam! Miért vittek téged csak minden páros héten az Állatkerbe? Mert a páratlan hétvégéken engem vittek! Csipi, meg kell tudnod a tényt: én a testvéred vagyok! Tehát ezután ne kóstolgass engem, mert megmondalak anyáknak, aki úgy szájog fog rórkölni, hogy a takony me-netet vagy a nyakadnál! Anyúúúú, a Csipi olyan izéééé...Martin)

Hozzátko elem CSIPi M LEE-!!! Jaj, bocsi, majd elfelejtettem köszönni a dűhtől, amit e tollas lény nevének hallatán érzek. Szevasztok! Először írok az 576 Konzolnak, de abban CSIPi M LEE-nek nem lesz köszönet. Hogy miért? Ma olvastam először az újság 2000/11-es számában az Alien Resurrection értékelőjét (Alapból utólam az ilyen okostojásokat mint te, akik két hónap fáziskésésben vannak, aztán meg járjátok a szájukat, a levelelen ugyanis a 2001.01.17-ei dátum állt - CS), és azt gondoltam, hogy ez a CSIPi erre az új-ságra termelt. DE!! Amikor az iromány végére értem, azt hittem, hogy fogok egy fegyvernek látszó tárgyat, és...

Hogyan jön ez a szárnyas ahhoz, hogy lealázza a Playstation-1? Idéznék tőle: DE HÁT EZ CSAK PLAYSTATION. Nyugodtan távolítsátok el a szerkesztőségőtől, VÉ-GÜL IS CSAK EGY M LEE! (Igen, igen, jó ötlet! Martin) Ha

így nem megy a dolog, akkor ültessék be a Dreamcast-jével meg a PS2-jével egy hónapra életem, szomjan egy 1m helyiségbe. Arra még nem gondoltok, hogy kéne egy cenzor az újságnak, aki az ilyen szemétként, ócsár szövegeket kivágja? Hűű... most aztán jól kidühöngtem magam, megyek is vissza olvasni a Konzolt, de ha még egy ilyen megjegyzést talolok, akkor attól a pillanattól kezdve CSIP! M LEE sehol nincs biztonságban. (Kivéve a retyn) Szaszto! Németh Krisztián, Budapest XX. Hunyadi János tér 21 1202 (Leveled elolvasása után, azon gondolkoztam, miért

..... (Ezt iten kivágtam, mert a Csi-pinek elborult az agya. Martin)

Biztos te is hallottál már azokról a határ menti kis falukról (leginkább a keleti országrészben), amikben csak a művelődési háznak "kiküldött" iskolában van TV, és ha odavinnél nekik egy sárgakazettás gépet, arra is rácsodálkoznának. ők sajnos ánhibájukon kívül ott tartanak, ahol, te meg ott tartasz, hogy a PS a csúcstechnológia. Jó lenne, ha felébrednél, és egy kicsit körbenézelődnél a nagyvilágban. Egyszerűen fogd fel, hogy a PS egy öreg gép, technikaig elavult, és a megjelenő játékok sem épp mai színvonalon vannak, és hiába háborodsz fel, ez az igazság. En megértelek, gondolom 30 rúgó körül vetted a gépet, és az ismerősöd ismerősének az ismerősétől 600Ft-ért szerezd be a másolt játékokat, ülsz a szobában és tornyosulnak körülötted az írott CD-k. Épp ezek a dolgok miatt terjedt el a gép és nyerte meg a piac háborút, (gondolod a Saturn magától halt be?) és nem azért, mert olyan hihetetlen magas technikai színvonalat képvisel. És épp ezért kénytelenek a cégek erre gyenge hardverre (remélem, ismered ezt a szakkifejezést) játékokat kiadni, pedig valószínűleg már a tökök tele van vele. Ne érts felre, nincs nekem bajom a PS-sel, csak már hónapok óta nem vettem elő szórákózás céljából. És még valami, amikor egy PS játékot tesztelek, mindig a PS kínálatához viszonyítva értekelek. Gondolod, ha globálisan az összes platformot figyelembe venném, megkapta volna a 90%-ot az Alien? Még 30-at sem érdemelne, olyan színvonalon mozog az egész, és tudod miért? MERT EZ CSAK PLAYSTATION! – CS)

Hello! Megvettem az első számot. (Mi a halált vetél meg? Ja, a Konzol első számát! Martin) Tetszett, de vannak dolgok amik egy bibiznek. PL A Tom and Jerry nektek ó pont az eladónak lehet, hogy 10, ugyanis 18 ezer forint. (Jajj, te nagyon butuska vagy! Szerinted a programárakat az eladók szabják? Martin) A Tomb Raider V az is ennyi. Az pedig jobb játék. (Megoldás? Vedd azt! Martin) Erre a sz* PSM anno azt írta olcsók lesznek a játékok. Legfeljebb 13 ezer. Feketén? (Feketén max. 600 Ft-ot adj érték. De CD árban 250-ért még jobb. Martin) Más. Miért nyomtok NTSC-játékokat? Ami van PAL az van NTSC, de ami itthon NTSC nem biztos hogy van PAL (Na pont ezért nyomjuk az NTSC játékokat – CS). PL: Evil Dead, Breath of Fire 4. Meg a PS2-es játékok. Legfeljebb 10 embernek van PS2-je Magyarországon. (Na, megint egy statisztikus kollégával állunk szemben! Azért a 10 egy kicsit merész kalkuláció – maximum 3-nak lehet! Butuska. Martin) Ezeket hol is lehetne beszerezni? (Bótokban, eccsm. Martin) (Játék+gép) Másik, ami nem fér a N64. Nincs is nekem, nem is szeretem, az egész lapban csak a Zelda van. (Bocs hogy egy ilyen kaliberű játékról végigjártást mertünk közölni. Biztos nem sikerült segítséget nyújtani vele a több ezer N64 tulajnak. De tudod mit? Ezentúl az N64 játékokról csak a hírek hasábjain fogunk megemlékezni és már felejtjük is el őket, csak hogy örülj. -CS) (Még ott sem! Martin) Más dolog nincs. Ja tudnátok nekem Final Fantasy VIII fan club-ot mutatni? Csá jóvendőbeli hű olvasók: GAM. Budapest (Ajánlom a budapesti FF VIII fan club-ot, esetleg a miskolci, bár az nem olyan jó. A New York-i sem rossz! Meg a Kuala Lumpur-i. Martin)

Tisztelt Szerkesztőség! Először is illendő lenne bemutatkoznom. A nevem Füttyi, vagyis nem. Az igazi nevem István, Nagy István (Ez olyan Bondos volt, nem?) Igen! Újra itt vagyok. Remélem ezzel a névvel senkit sem sérték meg. Először is szeretnék tisztázni valamit! A Füttyi mint név csak poén volt, vicc. Azért írtam ezt a borítékra és a levélbe, mert reméltem sikerül egy kicsit megnevettheti titeket. Ez a név kb. 10 évvel ezelőtől ragadt rám, amikor először mentem edzésre. Vicces volt, rám ragadt, ez van. Sajnálom hogy nem a mosoly és a nevetés együttes reakcióit váltotta ki belőletek. (Talán ha lánának féged előben – CS) Valamit agyon felreértetek az előző levelemmel kapcsolatban, mert azt egyáltalán nem cseszegetél szándékkal írtam, pusztán egy észrevétel volt. Semmi több! Erre ti elkezdtek foszozni engem, aki először írt be a Csevice, hogy véleményt kaptam a levelére. Nem azt kaptam! Peti! Írtad hogy milyen bunkó és támadó a stilusom. Nos, szerintem a válaszod se volt valami kedves, pedig te vagy az újságíró, nem én. (Az újságíró és a kedveség nem feltétlenül jár együtt. Azontúl, a Peti nem újságíró, hanem egy játéktesztelő. Azontúl, a véleményeddel mint embert bántottad meg, nem mint újságíró. Martin) Több osztálytársam is elolvasta a levelet, és mindegyiküknek az volt a véleménye, hogy a levelem egyáltalán nem bántó, hanem egy átlagosnak számító levél. Ennek ellenére, úgy elküldtetek a sunyiba, hogy még az élettől is elment a kedvem, a levelezésről már nem is beszélve. (Ahhoz képest...Martin) De mint látjátok erőt vettem magamon. Az a véleményem hogy amit leírtam nem sületlenség és még ráadásul értelmes is, csak az egészet úgy fogjátok fel, hogy az újságot ócsárolom. Pedig nem. (Szerinted...Martin) Ez az egyetlen cikk volt, ami nem tetszett. Bizonyos fókig még örülnötök is kéne, hogy ilyen levelet kaptok, mert ettől legalább kicsit felpezsdült a Csevegő hangulata. Még valamit Szerintetek miért nem lehetek hű olvasók? Azért mert harmadik éve – rendszeresen minden hónapban – megveszem a lapot? Vagy azért mert egyszer tollat ragadtam és leírtam a véleményem? Nem hiszem. És úgy képzeltétek el, ezek után is meg fogom venni az újságokat, mert nem tartozom azok közé az emberek közé, akik felhúzzák az orrukot és kijelentik, ők már azért sem fogják megvenni a konzolt. Tetszenek a leírások és az egész újság úgy, ahogy van. Nem fogok lemondani a kedvenc újságomról egy ilyen bunkó válasz után. Ja! Még valami! Szídiám én valamelyik tesztelőt is trágár szavakkal? Nem! Akkor Peti hogy jössz ahhoz hogy szídiád engem? Tudom-tudom nem írtad le szó szerint de ezt érzékeltetted és nincs az a hülye ember, aki ki nem találja volna, hogy mit akarsz mondani. A válaszod végére gondolok. Szeretném ha visszavonnád. Előre is köszö. Utoljára leírom! Az előző levelemet nem azért írtam, hogy megsértek, illetve megbántak valakit, csak azért, hogy lássátok mi a helyzet odakinn. Előre is köszö, hogy elolvastátok a leveletem. Sziaszto! István, Budapest (Na igen. Kitérő örömmel olvastam az elmúlt havi Csevit, hogy sikerült azon két személynek összejönnie a csevegő hasábjain, akiknek nincs más gondjuk, csak hogy volt-e sor Amerikában a PS2 megjelenésekor vagy sem. Rajtatok kívül szerintem az egyvilágon senkit nem érdekelt, csak azt nem értem, hogy a BP miért süllyedt le te kaszód színjére, és kezdett el veled vitatkozni egy ilyen abszolút marhaságon. (Ha még durva anyázták volna, azt megéreném.) Anyukám kiskoromban mindig azt mondogatta, hogy csak annak higgyek, amit látok, mostanában pedig még annak sem hiszek. Szóval, ha volt is sor, én azokat a beteg embereket csak sajnálnám tudom, akik képesek voltak sátrakat verni a boltok előtt csak azért, hogy venni tudjanak egy PS2-t. Apám, én még nőért sem állnék sorba. – CS) (Csi-pikém, életem, a fiukért viszont dekkolnál akár napokat is, ugye? A ti dolgotokba barátom viszont nem kívánok beleszólni, mert a Peti cikkét kritizáltad, és a választ is tőle kaptad. Ha mindenképpen hallani akarod a véleményemet, szerintem is túl "okostajás" volt a leveled – gondolhatod, hogy a Peti, aki 24/24-ben az Interneten lóg, nem talál ki ilyen hülyeségeket a sorállásról. Martin)

Üdvözöllek! A konzol első számának kivételével, mindent megvásároltam és olvastam. Nálam hűségesebb olvasók, kevés van. Mivel nem vagyok tini (29 éves) és kialakult bennem, egy egészséges értékrend, mely nem enged túlzottan "elamerikaizálódni". Játsszom a játékokat, és nézem az amerikai filmeket, sőt rajongó vagyok. De MAGYAR vagyok! És mivel

személyesen nem ismerlek titeket, így csak a cikkek és a csevegő alapján, eddig úgy éreztem hasonlóak vagyunk. Néhány hete a M.O.H. 2-s cikket olvastam, (miszerint lehet egy jó játékot csak azért nem szeretni, mert a témája felidez valamit, meg meg csönkította hazánkat) elbűszkélkedtem ismerőseimnek, hogy próbáld látni a nemzeti öntudatodat. És most pontosan három év olvasás után először éreztem úgy, hogy tollat fogjak, mikor meg láttam a csevegőbe ezt a Take, Mon-os képet! A média nagy hatalom és ti a legfogékonyabb rétegre, a tizenévesekre vagytok a legnagyobb hatással. Pont elég, hogy fehér emberek (magyarok) nigger zenékre ugrálnak, nigger sportlókért rajonganak! Meg kell hagyni a drogokat is a buta rasztás niggereknek! Ha lehet ne keljen csatlódni bennetek és inkább azt népszerűsítsétek, hogy MAGYAROK vagyunk. János (Abba most nem szivesen mennék bele, hogy én mely nemzetiségű embereket utálok, inkább a másik dologra reagálnék. Nem hiszem, hogy valaki csak a múltkor Csevegő illusztráció miatt fog rákapni a drogokra, ha pedig mégis ez adná meg neki az utolsó lökést, akkor annak a háttérben már egy nagyon súlyos családi és szociális probléma bujkál meg. Folytathatam még, de egyáltalán nem érdekelnek a drogok. – CS) (János, drága Magyar testvérem. Oi! Hát mit értettél félre, gyöngyöm? Most magyarozni fogok, amiért legalább olyan felháborodott leveleket fogok kapni a hippy "Minden ember egyenlő" aktivistáktól, mint a tiéd, de mindegy. Egy. Ott volt ugye egy erősen karikírozott Pokémon kép – ab sofot vesszen az amerikai nyál Pokémon örület. Kettő. Ez a Pokémon erősen koszos rasta beütés volt – ab sofot pokolba a lusta, semmirekellő, naplopó bandával. Három. Oda volt írva, hogy a "Drog öl, butit..." – ab sofot ez egy drog ellenpropaganda volt, azaz ha ész nélkül szívsz, olyan leszel, mint a képen a dög. Most akkor mi itt a baj? Hidd el, mi itt a Csi-pivel és a Tomival (akit nem ismerhetsz) EROSEN nacionalista beütésűek vagyunk. Na, énekeltek neked valamit: "Hol vannak a skinhead lányok, mert kopasz lányt én nem látok! Merre vannak, hol keressem, ezért szomorú az én szívem. Lalalalala." Martin)

Szevasz Martin! Mostanában merült fel bennem a kérdés, hogy mi lesz, ha a PS-re már nem jönnek játékok? Először is az lenne feléd a kérdésem, hogy mikorra várható a gép teljes halála? Nekem FF9 óta nincs jó játék a gépre és ha jól látom, 1 azaz 1 Lion King szerencsellenkedik a Dreamcast és a PS2 mellett a januári hírek rovatban. Laposodik, azt látom, de mikorra várod a temetést? (Rövidesen, talán 3 hónapot adok neki. Egyébként nekünk sincs SZINTE semmi új játékunk. Martin) Ha pedig megszűnt játék megjeleni a PS-re, akkor a januári állapot mellett 14 oldal marad újrának. Melyik gép fogja pótolni? Inkább DC v. PS2? (Fele-fele. Vagyis most inkább a Dreamcast, és szépen lassan egyre több PS2. Később pedig majd az újabb gépek. Martin) Ha jól tudom, akkor egyértelműen azért volt PS játék az újság nagy része, mert PS tulajok az olvasók tetemes része. Na mármost, ha megszűnik, akkor a DC-nek kell felülrekednie. Akkor DC lesz? Nem ragozom tovább a kérdéseket, úgyis érted és szerintem már gondoltál is rá. Zalavári Peti (Ha egyszer nem lesz majd értékelhető minőségű játék PS-re, akkor lehet akár 1 millió tulajdonos is, akkor sem tudunk mit betenni az újságba. Gondolom érzed, hogy ez nem rajtunk múlik. Martin)

Sziaszto! :) Megvettem az 576 Konzol e havi számát és csak gratulálni tudok hozzá! A játéktesztiek kiválóak! Főleg Adam írása a PS2-es Fifa 2001, amikor eszetlen szegény védő balesetet lát a labdával, hát nevettem vagy fel árá. :) Eddig nem tudtam, hogy vegyek a PS2-t, de az újságban levő cikkek meggyőztek. Sajna akkor viszont el kell adnom a DC. Szóval Adam, csak így tovább! Martin! Szeretném megemlíteni, hogy február 15. a 24. születésnapom lesz, és szeretném ha egy torta szép lányokkal ott virítana a Csevegő oldalán. Axe 2. (A DC-t előbb-utóbb úgyis el kell adni, mert a csőd felé halad a SEGA. Sajnos torta nincs, de egy szép lány pisztollyal azért van itt neked. Boldog születésnapot. Martin)

576 KONZOL - A MEGSZÁLLOTT JÁTÉKOSOK MAGAZINJA

01

02

03

04

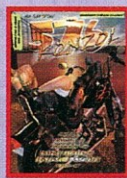
05

06

07

08

09

10

11

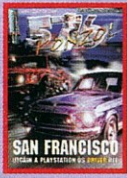
12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

EGY ŰRÁC, AMIBEN MINDENT MEGTALÁL SZ A KONZOLRÓL!

EZ ÁM A NAGY SZÁM 1 év meg 6 szám

Ha most egy évre előfizetsz az
576 Konzolra, 5760,-Ft-ért,
tíéd lehet további **6** általad kiválasztott
korábbi számunk!

576 Konzol a
megszállott játékosok
magazinja.

Az eddig megjelent
számokat még nem
késő megrendelni!
Comgame "576" Kft
1389 Budapest, Pf: 132

Ha megrendeled
(rózsaszín utalványon
küldöd a pénzt)
az 576 Konzol
valamelyik korábbi
számát

(576 Ft/db),
akkor a postaköltséget
mi fizetjük!

Na ez így már elég
kedvező, nem?

Előfizetéssel megrendelem az **576 Konzol** című,
havonta megjelenő folyóiratot példányban,
..... hónaptól, egy évre, 5760 Ft-ért.
Az előfizetés díját postai utánvétellel, az ajándékba kapott
6 korábbi szám átvételekor fizetem ki.

Név:.....

Cím:.....

E-mail:.....

Ajándékba a,,,,,,
....., számokat kérem. Ha pedig valamelyik már nem
lenne meg, akkor a,,, számok egyikét.

**A kitöltött szelvényt a következő címre
kérjük visszaküldeni:
576 KByte (Comgame Kft.)
1389 Budapest Pf. 132**

SE JÁTÉK, SE FILM NEM NYÚJTHAT ANNÁL TÖKÉLETESEBB 3D ÉLMÉNYT, MINT AMIKOR A KEZEDBEN TARTOD KEDVENC HŐSEIDET!

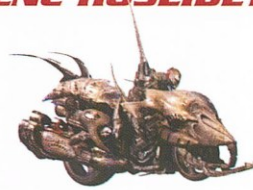
Flash Point

The Green Vapor

After Burner

Eclipse 5000

4999,-

4999,-

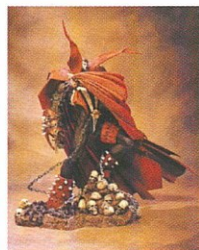
The Clown

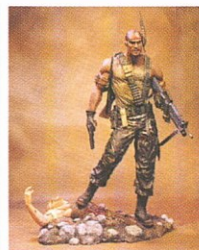
Malebolgia

Medieval Spawn

Spawn 5

Al Simmons

Tiffany

2999,-

Knuckles

Tails

Sonic

3999,-

Liquid Snake

Revolver Ocelot

Psycho Mantis

Sniper Wolf

Solid Snake

Meryl Silverburgh

Vulcan Raven

Ninja

3999,-

Donkey Kong

Surfin' Donkey Kong

Cranky Kong

Diddy Kong

3999,-

Abbey Chase

Natalia Kassle

Major Maxim

Sydney Savage

3999,-

Blanka

Cammy

Alex

Vega

Ken

Ryu

Teljes figura választékunkat megtalálod boltjainkban és a www.576.hu honlapunkon.

FREDDY KRUEGER AKCIÓ MÁRCIUS 15-16

3999,- HELYETT 2222,-

FREDDY KRUEGER AKCIÓ! CSAK AKCIÓS SZELVÉNNYEL ÉRVÉNYESI

MOST MÁR NÉGY HELYEN TALÁLKOZHATSZ HATALMAS VÁLASZTÉKUNKKAL

576^{KByte}

HELY AHOL JÁTSZVA VÁSÁROLHATSZ!

West End City Center
Jókai Mór sétány 47.
Tel.: 23-87-576

Pólus Center
Center Court 237
Tel.: 419-41-17

1137 Budapest
Pozsonyi u. 14.
Tel.: 35-90-576

Dreamcast™

Mammut Bev. Központ
Széna tér 2. emelet
Tel.: 345-80-76

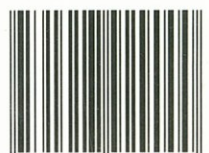

Boltjainkról és kínálatunkról bővebb felvilágosítást a 35-90-576-os telefonon vagy a

WWW.576.HU

Website-on kaphatsz!

ISSN 1417-9296

9 771417 929000